

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ **Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden** 1
- ★ **Verordening (EG) nr. 179/2002 van de Raad van 28 januari 2002 houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2792/1999 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen en voorwaarden voor de structurele acties van de Gemeenschap in de visserijsector** 25
- Verordening (EG) nr. 180/2002 van de Commissie van 31 januari 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 27
- ★ **Verordening (EG) nr. 181/2002 van de Commissie van 31 januari 2002 houdende het besluit om geen gevolg te geven aan de vijftiende deelinschrijving voor witte suiker in het kader van de permanente inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1430/2001** 29
- Verordening (EG) nr. 182/2002 van de Commissie van 31 januari 2002 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor melasse 30
- Verordening (EG) nr. 183/2002 van de Commissie van 31 januari 2002 tot wijziging van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm 32
- Verordening (EG) nr. 184/2002 van de Commissie van 31 januari 2002 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat voor stropen en bepaalde andere producten van de suikersector 34
- Verordening (EG) nr. 185/2002 van de Commissie van 31 januari 2002 tot vaststelling van de productierestitutie voor in de chemische industrie gebruikte witte suiker 37
- Verordening (EG) nr. 186/2002 van de Commissie van 31 januari 2002 tot vaststelling van de wereldmarktprijs voor niet-geëgreende katoen 39
- Verordening (EG) nr. 187/2002 van de Commissie van 31 januari 2002 tot vaststelling van de invoerrechten in de sector granen 40

Prijs: 18 EUR

(Vervolg z.o.z.)

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

Verordening (EG) nr. 188/2002 van de Commissie van 31 januari 2002 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor rijst en breukrijst en schorsing van de afgifte van de uitvoercertificaten	43
Verordening (EG) nr. 189/2002 van de Commissie van 31 januari 2002 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector suiker die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen	46
Verordening (EG) nr. 190/2002 van de Commissie van 31 januari 2002 houdende vaststelling van de restituties welke van toepassing zijn op bepaalde zuivelproducten die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen ...	48
Verordening (EG) nr. 191/2002 van de Commissie van 31 januari 2002 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector granen en de sector rijst, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I bij het Verdrag vermelde goederen	51
★ Verordening (EG) nr. 192/2002 van de Commissie van 31 januari 2002 betreffende de afgifte van invoercertificaten voor suiker en mengsels van suiker en cacao met oorsprongscumulatie ACS/LGO of EG/LGO	55
Verordening (EG) nr. 193/2002 van de Commissie van 31 januari 2002 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van op basis van granen en rijst verwerkte producten	59
Verordening (EG) nr. 194/2002 van de Commissie van 31 januari 2002 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor mengvoeders op basis van granen	62
Verordening (EG) nr. 195/2002 van de Commissie van 31 januari 2002 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van zachte tarwe in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 943/2001	64
Verordening (EG) nr. 196/2002 van de Commissie van 31 januari 2002 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van gerst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1558/2001	65
Verordening (EG) nr. 197/2002 van de Commissie van 31 januari 2002 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van rogge in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1005/2001	66
Verordening (EG) nr. 198/2002 van de Commissie van 31 januari 2002 tot vaststelling van de maximumverlaging van het recht bij invoer van maïs in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 9/2002	67
Verordening (EG) nr. 199/2002 van de Commissie van 31 januari 2002 tot vaststelling van de maximumverlaging van het recht bij invoer van maïs in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 30/2002	68
Verordening (EG) nr. 200/2002 van de Commissie van 31 januari 2002 tot vaststelling van de restituties die gelden voor de in het kader van communautaire en nationale voedselhulpacties geleverde producten van de sectoren granen en rijst	69
Verordening (EG) nr. 201/2002 van de Commissie van 31 januari 2002 tot wijziging van de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor bepaalde producten uit de sector suiker	71
Verordening (EG) nr. 202/2002 van de Commissie van 31 januari 2002 tot vaststelling van het op de restitutie voor granen toe te passen correctiebedrag	73
Verordening (EG) nr. 203/2002 van de Commissie van 31 januari 2002 tot vaststelling van het op de restitutie voor mout toe te passen correctiebedrag	75

Raad

2002/70/EG:

- ★ **Beschikking van de Raad van 28 januari 2002 houdende wijziging van Beschikking 97/413/EG inzake de doelstellingen en bepalingen voor de herstructurering, in de periode van 1 januari 1997 tot en met 31 december 2001, van de communautaire visserijsector met het oog op de totstandbrenging van een duurzaam evenwicht tussen de visbestanden en de exploitatie daarvan** 77

Commissie

2002/71/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 3 juli 2001 betreffende de staatssteun die Duitsland ten gunste van KHK Verbindetechnik GmbH Brotterode heeft verleend** ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 1781) 80

Rectificaties

- ★ **Rectificatie op Beschikking 2001/781/EG van de Commissie van 25 september 2001 tot vaststelling van een handleiding van ontvangende instanties en een lijst van de stukken waarvan de betekening of kennisgeving mogelijk is op grond van Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken (PB L 298 van 15.11.2001)** 88

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 178/2002 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD**van 28 januari 2002****tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op de artikelen 37, 95 en 133 en artikel 152, lid 4, punt b),

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽³⁾,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽⁴⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het vrije verkeer van veilig en gezond voedsel is een wezenlijk aspect van de interne markt, dat een aanzienlijke bijdrage levert tot de gezondheid en het welzijn van de burgers en hun sociale en economische belangen.
- (2) Bij de uitvoering van het beleid van de Gemeenschap dient een hoog niveau van bescherming van het leven en de gezondheid van de mens te worden gewaarborgd.
- (3) Vrij verkeer van levensmiddelen en diervoeders in de Gemeenschap kan alleen worden verwezenlijkt als de voedsel- en voedselveiligheidsvereisten van lidstaat tot lidstaat niet te sterk verschillen.
- (4) Er zijn grote verschillen in de levensmiddelenwetgeving van de lidstaten wat de begrippen, de beginselen en de procedures betreft. Wanneer de lidstaten maatregelen met betrekking tot levensmiddelen vaststellen, kunnen deze verschillen het vrije verkeer van levensmiddelen belemmeren en tot ongelijke concurrentievoorwaarden leiden, en daardoor rechtstreeks van invloed zijn op de werking van de interne markt.

(5) Daarom moeten die begrippen, beginselen en procedures in de lidstaten worden geharmoniseerd, zodat zij een gemeenschappelijke basis vormen voor maatregelen op het gebied van levensmiddelen en diervoeders in de lidstaten en op communautair niveau. Er moet evenwel voldoende tijd worden geboden om op zowel nationaal als communautair niveau conflicterende bepalingen in de bestaande wetgeving aan te passen; voorts moet erop worden toegezien dat, in afwachting daarvan, de betrokken wetgeving in het licht van de in deze verordening vervatte beginselen wordt toegepast.

(6) Water wordt, evenals andere levensmiddelen, direct of indirect geconsumeerd en draagt daardoor bij tot de totale blootstelling van de consument aan geconsumeerde stoffen, chemische en microbiologische contaminanten daaronder begrepen. Omdat de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water evenwel reeds gecontroleerd wordt uit hoofde van de Richtlijnen 80/778/EEG ⁽⁵⁾ en 98/83/EG ⁽⁶⁾ van de Raad, is het voldoende rekening te houden met het water dat afkomstig is van de plaats waar aan de kwaliteitseisen moet worden voldaan in de zin van artikel 6 van Richtlijn 98/83/EG van de Raad.

(7) In de context van de levensmiddelenwetgeving is het passend voorschriften inzake diervoeders, met inbegrip van de productie en het gebruik ervan, op te nemen, wanneer die diervoeders voor voedselproducerende dieren bestemd zijn. Zulks doet geen afbreuk aan soortgelijke voorschriften die tot dusverre werden toegepast en in de toekomst zullen worden opgenomen in diervoederwetgeving, die op alle dieren, waaronder huisdieren, van toepassing zal zijn.

(8) De Gemeenschap heeft bij de ontwikkeling van levensmiddelenwetgeving gekozen voor een hoog niveau van gezondheidsbescherming en past dat zonder discriminatie toe, ongeacht of de levensmiddelen of diervoeders op de interne markt dan wel internationaal worden verhandeld.

⁽¹⁾ PB C 96 E van 27.3.2001, blz. 247.

⁽²⁾ PB C 155 van 29.5.2001, blz. 32.

⁽³⁾ Advies uitgebracht op 14 juni 2001 (nog niet verschenen in het Publicatieblad)

⁽⁴⁾ Advies uitgebracht door het Europees Parlement op 12 juni 2001 (nog niet verschenen in het Publicatieblad), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 17 september 2001 (nog niet verschenen in het Publicatieblad), beschikking van het Europees Parlement van 11 december 2001 (nog niet verschenen in het Publicatieblad) en besluit van de Raad van 21 januari 2002.

⁽⁵⁾ PB L 229 van 30.8.1980, blz. 11. Richtlijn ingetrokken bij Richtlijn 98/83/EG.

⁽⁶⁾ PB L 330 van 5.12.1998, blz. 32.

- (9) Er dient voor te worden gezorgd dat de consumenten, andere belanghebbenden en de handelspartners vertrouwen hebben in het besluitvormingsproces dat aan de levensmiddelenwetgeving ten grondslag ligt, de wetenschappelijke basis ervan en de structuren en de onafhankelijkheid van de instellingen die de gezondheid en de overige belangen beschermen.
- (10) De ervaring heeft geleerd dat er maatregelen moeten worden vastgesteld om te garanderen dat onveilige levensmiddelen niet in de handel worden gebracht en te waarborgen dat er systemen zijn om problemen met de voedselveiligheid op te sporen en daarop te reageren met het oog op de goede werking van de interne markt en de bescherming van de gezondheid. Met betrekking tot de voederveiligheid moeten soortgelijke kwesties aan de orde gesteld worden.
- (11) Met het oog op een voldoende omvattende en geïntegreerde benadering van de voedselveiligheid dient het begrip levensmiddelenwetgeving ruim opgevat te worden en een breed scala aan bepalingen te omvatten die direct of indirect op de voedsel- en voederveiligheid van invloed zijn, inclusief bepalingen inzake materiaal en voorwerpen die in aanraking komen met levensmiddelen, diervoeders en andere landbouwgrondstoffen die bij de primaire productie worden gebruikt.
- (12) Om de voedselveiligheid te waarborgen, moeten alle aspecten van de voedselproductieketen als één geheel worden beschouwd, vanaf de productie van diervoeders, met inbegrip van de primaire productie, tot en met het verkopen of verstrekken van voedsel aan de consument, aangezien elk onderdeel daarvan op de voedselveiligheid van invloed kan zijn.
- (13) De ervaring heeft geleerd dat daarom ook de productie, de vervaardiging, het vervoer en de distributie van diervoeder voor voedselproducerende dieren de nodige aandacht moeten krijgen, met inbegrip van de productie van dieren die in viskwekerijen als voeder kunnen worden gebruikt, aangezien onopzettelijke of bewuste verontreiniging van diervoeder, vervalsing en frauduleuze praktijken of andere onjuiste handelwijzen met betrekking tot diervoeder direct of indirect van invloed kunnen zijn op de voedselveiligheid.
- (14) Om dezelfde reden dient aandacht te worden besteed aan andere handelwijzen en grondstoffen bij de primaire productie en de mogelijke gevolgen daarvan voor de voedselveiligheid in haar geheel.
- (15) Een netwerk van toplaboratoria op regionaal en/of inter-regionaal niveau met als doel een voortdurende controle op de voedselveiligheid uit te oefenen, kan een belangrijke rol spelen bij de preventie van potentiële gezondheidsrisico's voor de burgers.
- (16) Door de lidstaten en de Gemeenschap vastgestelde maatregelen met betrekking tot levensmiddelen en diervoeders moeten over het algemeen op risicoanalyse gebaseerd zijn, tenzij zulks gezien de omstandigheden of de aard van de maatregel niet toepasselijk zinvol is. Door een risicoanalyse te verrichten alvorens dergelijke maatregelen vast te stellen, kan gemakkelijker vermeden worden dat onterechte belemmeringen voor het vrije verkeer van levensmiddelen worden opgeworpen.
- (17) Ingeval levensmiddelenwetgeving gericht is op het beperken, wegnemen of vermijden van een gezondheidsrisico, vormen de drie samenhangende onderdelen van risicoanalyse — risicobeoordeling, risicomangement en risicocommunicatie — een systematische methodologie voor het vaststellen van doeltreffende, evenredige en doelgerichte maatregelen of andere acties ter bescherming van de gezondheid.
- (18) Met het oog op het vertrouwen in de wetenschappelijke grondslag van de levensmiddelenwetgeving dienen de risicobeoordelingen op onafhankelijke, objectieve en doorzichtige wijze te gebeuren en te zijn gebaseerd op de beschikbare wetenschappelijke informatie en gegevens.
- (19) Erkend wordt dat in sommige gevallen een wetenschappelijke risicobeoordeling alleen onvoldoende gegevens biedt om daarop een risicomangementbeslissing te baseren, en dat op goede gronden ook andere relevante factoren in aanmerking moeten worden genomen, waaronder maatschappelijke, economische, traditionele, ethische en milieufactoren alsmede de uitvoerbaarheid van controles.
- (20) Ten behoeve van de gezondheidsbescherming in de Gemeenschap is het voorzorgsbeginsel aangevoerd, hetgeen tot belemmeringen voor het vrije verkeer van levensmiddelen en diervoeders kan leiden. Derhalve is het noodzakelijk om voor de hele Gemeenschap een uniforme basis voor de toepassing van dat beginsel vast te stellen.
- (21) In specifieke omstandigheden waarin er een risico voor het leven of de gezondheid is, maar er nog wetenschappelijke onzekerheid heerst, biedt het voorzorgsbeginsel een mogelijkheid om te bepalen met welke risicomangementmaatregelen of andere maatregelen het in de Gemeenschap gekozen hoge niveau van gezondheidsbescherming kan worden gewaarborgd.
- (22) Voedselveiligheid en de bescherming van de belangen van de consument worden steeds belangrijkere kwesties voor het grote publiek, niet-gouvernementele organisaties, beroepsorganisaties, internationale handelspartners en handelsorganisaties. Het vertrouwen van de consument en de handelspartners moet worden gewaarborgd door op open, transparante wijze levensmiddelenwetgeving tot stand te brengen, en doordat de overheid de nodige stappen neemt om het publiek te informeren als er redelijke gronden zijn om te vermoeden dat een levensmiddel een risico voor de gezondheid kan inhouden.

- (23) De veiligheid en het vertrouwen van de consumenten in de Gemeenschap en in derde landen zijn van primordiaal belang. De Gemeenschap is een van de belangrijkste partners in de levensmiddelen- en diervoederhandel op mondiaal niveau en als zodanig heeft zij internationale handelsovereenkomsten gesloten, draagt zij bij tot de opstelling van internationale normen ter onderbouwing van de levensmiddelenwetgeving en ondersteunt zij de beginselen van vrije handel in veilige diervoeders en veilige en gezonde levensmiddelen zonder discriminatie en door middel van eerlijke en ethische handelsgebruiken.
- (24) Gewaarborgd moet worden dat levensmiddelen en diervoeders die uit de Gemeenschap uitgevoerd of wederuitgevoerd worden, aan de Gemeenschapswetgeving of aan de voorschriften van het land van invoer voldoen; in andere omstandigheden kunnen levensmiddelen en diervoeders alleen uitgevoerd of wederuitgevoerd worden, wanneer het land van invoer daarmee uitdrukkelijk heeft ingestemd; evenwel moet ervoor gezorgd worden dat, zelfs wanneer het land van invoer akkoord gaat, voor de gezondheid schadelijke levensmiddelen of onveilige diervoeders niet worden uitgevoerd of wederuitgevoerd.
- (25) Het is nodig de algemene beginselen vast te leggen op grond waarvan levensmiddelen en diervoeders mogen worden verhandeld, alsmede de doelstellingen en beginselen van de bijdrage van de Gemeenschap aan de totstandbrenging van internationale normen en handelsovereenkomsten.
- (26) Sommige lidstaten hebben horizontale wetgeving inzake voedselveiligheid vastgesteld waarbij in het bijzonder aan de bedrijven een algemene verplichting wordt opgelegd om uitsluitend veilige levensmiddelen op de markt te brengen. Deze lidstaten hanteren echter uiteenlopende criteria om uit te maken of een levensmiddel veilig is. Als gevolg van deze verschillende benaderingen en het ontbreken van horizontale wetgeving in andere lidstaten kunnen er belemmeringen voor de handel in levensmiddelen ontstaan. Op soortgelijke wijze kunnen er belemmeringen voor de handel in diervoeders ontstaan.
- (27) Daarom moeten er algemene vereisten worden vastgelegd opdat alleen veilige levensmiddelen en diervoeders in de handel worden gebracht, om te waarborgen dat de interne markt voor dergelijke producten goed functioneert.
- (28) De ervaring heeft geleerd dat de werking van de interne markt voor levensmiddelen en diervoeders in het gedrang kan komen als het onmogelijk is levensmiddelen en diervoeders te traceren. Daarom moet er bij de diervoeder- en levensmiddelenbedrijven een alomvattend systeem worden ingesteld, zodat producten op gerichte en nauwkeurige wijze uit de handel kunnen worden genomen of de consumenten of controlefunctionarissen adequaat kunnen worden geïnformeerd, waardoor in geval van voedselveiligheidsproblemen een eventuele onnodige verdergaande verstoring wordt vermeden.
- (29) Levensmiddelen- en diervoederbedrijven, met inbegrip van importeurs, moeten ten minste het bedrijf kunnen identificeren dat hun het levensmiddel, het diervoeder, het dier of de stof heeft geleverd dat of die in een levensmiddel of diervoeder kan worden opgenomen, zodat bij naspeuringen de traceerbaarheid in alle stadia gewaarborgd is.
- (30) Een exploitant van een levensmiddelenbedrijf bevindt zich in de beste positie om een veilig systeem op te zetten om levensmiddelen te leveren en te waarborgen dat de geleverde levensmiddelen veilig zijn. Daarom dient de primaire wettelijke verantwoordelijkheid voor de voedselveiligheid bij de exploitant te liggen. Hoewel dit beginsel in sommige lidstaten en sommige onderdelen van de levensmiddelenwetgeving bestaat, is het in andere onderdelen niet uitdrukkelijk vastgelegd of wordt deze verantwoordelijkheid overgenomen door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat door middel van door hen uitgevoerde controles. Dergelijke verschillen kunnen tot handelsbelemmeringen leiden en de concurrentie tussen exploitanten van levensmiddelenbedrijven in verschillende lidstaten verstoren.
- (31) Voor diervoeder en exploitanten van diervoederbedrijven dienen soortgelijke vereisten te gelden.
- (32) De wetenschappelijke en technische grondslag voor de communautaire wetgeving inzake voedsel- en voederveiligheid dient bij te dragen tot de verwezenlijking van een hoog niveau van gezondheidsbescherming in de Gemeenschap. De Gemeenschap moet beschikken over hoogwaardige, onafhankelijke en doelmatige wetenschappelijke en technische ondersteuning.
- (33) De wetenschappelijke en technische vraagstukken met betrekking tot de voedsel- en voederveiligheid worden steeds belangrijker en complexer. Met de oprichting van een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid, hierna de „Autoriteit” genoemd, zou het huidige systeem van wetenschappelijke en technische ondersteuning, dat niet meer opgewassen is tegen de toenemende vraag, worden versterkt.
- (34) Uit hoofde van de algemene beginselen van de levensmiddelenwetgeving dient de Autoriteit bij de risicobeoordeling de rol van onafhankelijk wetenschappelijk referentiepunt te vervullen en aldus bij te dragen tot de soepele werking van de interne markt. Haar kan worden gevraagd advies uit te brengen over omstreden wetenschappelijke kwesties, en de communautaire instellingen en de lidstaten zo in staat te stellen om met kennis van zaken risicomanagementbeslissingen te nemen ter waarborging van de voedsel- en voederveiligheid, en er daardoor toe bij te dragen dat verbodsbepalingen van de interne markt door de vaststelling van ongerechtvaardigde of onnodige belemmeringen voor het vrije verkeer van levensmiddelen en diervoeders wordt vermeden.
- (35) De Autoriteit dient een onafhankelijke, wetenschappelijke bron van advies, informatie en risicocommunicatie te zijn, teneinde het vertrouwen van de consument te vergroten; desalniettemin moet ter bevordering van de samenhang tussen risicobeoordelings-, risicomanagement- en risicocommunicatietaken de band tussen risicobeoordelaars en risicomangers worden versterkt.

- (36) De Autoriteit dient een volledig, onafhankelijk wetenschappelijk overzicht te verstrekken van de veiligheids- en andere aspecten van de hele voedsel- en voederketen en moet daartoe verstreckende verantwoordelijkheden krijgen. Hieronder dienen aangelegenheden te vallen die direct of indirect van invloed zijn op de veiligheid van de voedsel- en voederketen, de gezondheid en het welzijn van dieren en de gezondheid van planten. Er moet evenwel voor gezorgd worden dat de Autoriteit zich op de voedselveiligheid toespitst; haar opdracht met betrekking tot kwesties in verband met de gezondheid van dieren, het welzijn van dieren en de gezondheid van planten die niet gekoppeld zijn aan de veiligheid van de voedselvoorzieningsketen, moet dan ook beperkt worden tot het verstrekken van wetenschappelijk advies. De opdracht van de Autoriteit moet ook wetenschappelijk advies en wetenschappelijke en technische ondersteuning inzake de menselijke voeding in samenhang met de communautaire wetgeving omvatten, evenals desgevraagde bijstand aan de Commissie voor communicatie in verband met communautaire gezondheidsprogramma's.
- (37) Aangezien sommige producten die krachtens de levensmiddelenwetgeving toegestaan zijn, zoals bestrijdingsmiddelen en toevoegingsmiddelen voor de diervoeding, risico's voor het milieu of voor de veiligheid van de werknemers kunnen inhouden, moeten ook bepaalde aspecten betreffende het milieu en de bescherming van de werknemers in overeenstemming met de betrokken wetgeving door de Autoriteit worden beoordeeld.
- (38) Om dubbele wetenschappelijke beoordelingen en bijbehorende wetenschappelijke adviezen met betrekking tot genetisch gemodificeerde organismen te vermijden, verstrekt de Autoriteit ook wetenschappelijk advies over andere producten dan levensmiddelen en diervoeders die verband houden met genetisch gemodificeerde organismen, zoals omschreven in Richtlijn 2001/18/EG⁽¹⁾ en onverminderd de daarin vastgestelde procedures.
- (39) De Autoriteit dient, via het verlenen van steun voor wetenschappelijke kwesties, de rol van de Gemeenschap en de lidstaten bij de ontwikkeling en vaststelling van internationale voedselveiligheidsnormen en handelsovereenkomsten te bevorderen.
- (40) Het vertrouwen van de communautaire instellingen, het grote publiek en de belanghebbenden in de Autoriteit is van wezenlijk belang. Daarom is het essentieel dat onafhankelijkheid, een hoog wetenschappelijk niveau, doorzichtigheid en efficiëntie voor de Autoriteit gewaarborgd zijn. Ook samenwerking met de lidstaten is onontbeerlijk.
- (41) Daartoe moet de benoeming van de leden van de raad van bestuur zodanig geschieden dat de hoogste graad van bekwaamheid, bijvoorbeeld op het gebied van management en overheidsadministratie, een uitgebreide relevante deskundigheid en een zo breed mogelijke geografische spreiding in de Unie verzekerd zijn. Dit moet worden vergemakkelijkt door een toerbeurtsysteem voor de verschillende landen waaruit de leden van de raad van bestuur afkomstig zijn, zonder dat daarbij posten worden gereserveerd voor personen van een specifieke lidstaat.
- (42) De Autoriteit dient over de middelen te beschikken om alle taken te verrichten die nodig zijn om haar functie te vervullen.
- (43) De raad van bestuur dient de bevoegdheid te krijgen om de begroting vast te stellen, op de uitvoering daarvan toe te zien, een huishoudelijk reglement op te stellen, een financieel reglement vast te stellen, en de leden van het wetenschappelijk comité en van de wetenschappelijke panels alsmede de uitvoerend directeur te benoemen.
- (44) Wil de Autoriteit doeltreffend functioneren, dan dient zij nauw samen te werken met de bevoegde instanties in de lidstaten. Er moet een adviesforum komen om de uitvoerend directeur te adviseren, om een mechanisme voor uitwisseling van informatie te vormen en om te zorgen voor nauwe samenwerking, met name met betrekking tot networking. Door samenwerking en passende informatie-uitwisseling zou ook de mogelijkheid dat er uiteenlopende wetenschappelijke adviezen worden uitgebracht, moeten worden geminimaliseerd.
- (45) De Autoriteit dient de taak van de aan de Commissie verbonden wetenschappelijke comités betreffende het uitbrengen van wetenschappelijke adviezen op het terrein waarvoor zij bevoegd is, over te nemen. Deze comités dienen te worden gereorganiseerd om een grotere wetenschappelijke samenhang met betrekking tot de voedselvoorzieningsketen te bereiken en hen in staat te stellen doeltreffender te functioneren. Daarom dienen er bij de Autoriteit een wetenschappelijk comité en permanente wetenschappelijke panels te worden ingesteld om deze adviezen uit te brengen.
- (46) Ter waarborging van de onafhankelijkheid dienen het comité en de panels te bestaan uit onafhankelijke wetenschappers die aan de hand van een open sollicitatieprocedure zijn aangeworven.
- (47) De rol van de Autoriteit als onafhankelijk wetenschappelijk referentiepunt betekent dat niet alleen de Commissie, maar ook het Europees Parlement en de lidstaten haar om wetenschappelijk advies kunnen vragen. Om de beheersbaarheid en de samenhang van het wetenschappelijk advies te waarborgen, moet de Autoriteit een verzoek op basis van vooraf bepaalde criteria op gemotiveerde wijze kunnen weigeren of wijzigen. Verder moeten er maatregelen worden getroffen om uiteenlopende wetenschappelijke adviezen te voorkomen, en in geval van uiteenlopende wetenschappelijke adviezen van wetenschappelijke instanties moeten er procedures zijn om het conflict op te lossen of de risicomanagers een transparante basis van wetenschappelijke informatie te verstrekken.

⁽¹⁾ Richtlijn 2001/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 maart 2001 inzake de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu en tot intrekking van Richtlijn 90/220/EEG van de Raad (PB L 106 van 17.4.2001, blz. 1).

- (48) De Autoriteit dient voorts wetenschappelijke studies te kunnen laten verrichten die voor de vervulling van haar taken nodig zijn, waarbij zij er door middel van haar contacten met de Commissie en de lidstaten voor moet zorgen dat dubbel werk wordt voorkomen. Dat dient op een open en eerlijke manier te gebeuren, waarbij de Autoriteit rekening dient te houden met de bestaande communautaire deskundigheid en structuren.
- (49) Het ontbreken van een doeltreffend systeem voor de verzameling en analyse op communautair niveau van gegevens over de voedselvoorzieningsketen wordt onderkend als een ernstige tekortkoming. Daarom moet er een systeem voor de verzameling en analyse van relevante gegevens op de door de Autoriteit bestreken gebieden worden opgezet, in de vorm van een door de Autoriteit gecoördineerd netwerk. Er moet een herziening komen van de reeds bestaande communautaire gegevensverzamelingsnetwerken op de onder de Autoriteit ressorterende gebieden.
- (50) Een verbeterde opsporing van nieuwe risico's kan op de lange termijn voor de lidstaten en de Gemeenschap een belangrijk preventiehulpmiddel bij de beleidsuitvoering worden. Daarom moet de Autoriteit tot taak krijgen hierop te anticiperen door informatie te verzamelen, waakzaamheid te betrachten en nieuwe risico's te evalueren en er informatie over te verstrekken teneinde die risico's te voorkomen.
- (51) De oprichting van de Autoriteit dient de lidstaten de mogelijkheid te bieden om nauwer bij de wetenschappelijke procedures te worden betrokken. Daartoe dienen de Autoriteit en de lidstaten nauw samen te werken. Met name moet de Autoriteit bepaalde taken kunnen opdragen aan organisaties in de lidstaten.
- (52) Er moet worden gezorgd voor een juist evenwicht tussen de noodzaak om nationale organisaties in te schakelen om taken voor de Autoriteit te verrichten en de noodzaak om ter wille van de algehele samenhang te waarborgen dat die taken worden uitgevoerd overeenkomstig de voor dergelijke taken opgestelde criteria. De bestaande procedures voor de toewijzing van wetenschappelijke taken aan de lidstaten, in het bijzonder met betrekking tot de beoordeling van door het bedrijfsleven ingediende dossiers voor de toelating van bepaalde stoffen, producten of procédés, zullen binnen een jaar opnieuw moeten worden bezien met als doel rekening te houden met de oprichting van de Autoriteit en de nieuwe faciliteiten die zij biedt, waarbij de evaluatieprocedures ten minste even strikt blijven als tevoren.
- (53) De Commissie blijft volledig verantwoordelijk voor de communicatie van de risicomanagementmaatregelen; derhalve moet de relevante informatie tussen de Autoriteit en de Commissie worden uitgewisseld; er is ook nauwe samenwerking tussen de Autoriteit, de Commissie en de lidstaten nodig om de samenhang van het algemene communicatieproces te waarborgen.
- (54) De onafhankelijkheid van de Autoriteit en haar voorlichtingstaak ten aanzien van het publiek betekenen dat zij onafhankelijk moet kunnen communiceren op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen, met als doel objectieve, betrouwbare en gemakkelijk te begrijpen informatie te verstrekken.
- (55) Adequate samenwerking met de lidstaten en andere belanghebbenden op het gebied van publieksvoorlichtingscampagnes is noodzakelijk om rekening te houden met eventuele regionale parameters en de afstemming op het gezondheidsbeleid.
- (56) De Autoriteit moet niet alleen op basis van onafhankelijkheid en doorzichtigheid te werk gaan, maar ook openstaan voor contacten met de consumenten en andere belanghebbende groepen.
- (57) De Autoriteit dient uit de algemene begroting van de Europese Unie te worden gefinancierd. In het licht van de opgedane ervaring echter, met name wat betreft de behandeling van door het bedrijfsleven ingediende vergunningsdossiers, zal binnen drie jaar na de inwerkingtreding van deze verordening worden nagegaan of er vergoedingen kunnen worden gevraagd. De voor de Gemeenschapsbegroting geldende procedure blijft echter van toepassing op de eventuele subsidies ten laste van de algemene begroting van de Europese Unie. Voorts dient de Rekenkamer de rekeningen te controleren.
- (58) Deelname van Europese landen die geen lidstaat van de Europese Unie zijn en die overeenkomsten hebben gesloten op grond waarvan zij de communautaire wetgeving op het door deze verordening bestreken gebied moeten omzetten en uitvoeren, moet mogelijk zijn.
- (59) Er bestaat al een systeem voor snelle waarschuwing in het kader van Richtlijn 92/59/EEG van de Raad van 29 juni 1992 inzake algemene productveiligheid ⁽¹⁾. Onder dit systeem vallen levensmiddelen en industriële producten, maar geen diervoeders. Uit recente voedselcrises is gebleken dat er een verbeterd en verruimd systeem voor snelle waarschuwing moet worden opgezet dat levensmiddelen en diervoeders omvat. Dit herziene systeem dient door de Commissie te worden beheerd en dient als leden van het netwerk de lidstaten, de Commissie en de Autoriteit te omvatten. Het systeem dient niet van toepassing te zijn op de communautaire regelingen voor snelle uitwisseling van informatie in geval van stralingsgevaar als gedefinieerd in Beschikking 87/600/Euratom van de Raad ⁽²⁾.
- (60) Uit recente voedselveiligheidsincidenten is gebleken dat er passende maatregelen voor noodsituaties moeten komen, om te waarborgen dat voor alle levensmiddelen, ongeacht soort en oorsprong, en voor alle diervoeders gemeenschappelijke maatregelen worden genomen in geval van een ernstig risico voor de gezondheid van de mens, de gezondheid van de dieren of het milieu. Met een dergelijke integrale aanpak voor noodmaatregelen in verband met de voedselveiligheid zou doeltreffend moeten kunnen worden opgetreden en vermeden moeten worden dat er kunstmatige verschillen ontstaan in de behandeling van een ernstig risico in verband met levensmiddelen of diervoeders.

⁽¹⁾ PB L 228 van 11.8.1992, blz. 24.

⁽²⁾ PB L 371 van 30.12.1987, blz. 76.

- (61) Uit recente voedselcrises is ook gebleken dat het voor de Commissie nuttig is om over aangepaste, snellere procedures voor crisismanagement te beschikken. Deze organisatorische procedures dienen het mogelijk te maken de inspanningen beter te coördineren en op grond van de beste wetenschappelijke informatie te bepalen wat de doeltreffendste maatregelen zijn. Daarom moeten deze herziene procedures rekening houden met de verantwoordelijkheden van de Autoriteit en haar in staat stellen om in geval van een voedselcrisis wetenschappelijke en technische bijstand in de vorm van advies te verlenen.
- (62) Met het oog op een doeltreffender, integrale aanpak inzake de voedselketen dient een Comité voor de voedselketen en de diergezondheid te worden ingesteld ter vervanging van het Permanent Veterinair Comité, het Permanent Comité voor levensmiddelen en het Permanent Comité voor veevoeder. Derhalve dienen de Besluiten 68/361/EEG ⁽¹⁾, 69/414/EEG ⁽²⁾ en 70/372/EEG ⁽³⁾ van de Raad te worden ingetrokken. Om dezelfde reden zou het Comité voor de voedselketen en de diergezondheid ook in de plaats moeten treden van het Permanent Plantenziektkundig Comité ter zake van zijn bevoegdheid (wat betreft de Richtlijnen 76/895/EEG ⁽⁴⁾, 86/362/EEG ⁽⁵⁾, 83/363/EEG ⁽⁶⁾, 90/642/EEG ⁽⁷⁾ en 91/414/EEG ⁽⁸⁾) voor gewasbeschermingsmiddelen en het bepalen van maximumresiduegehalten.
- (63) De maatregelen ter uitvoering van deze verordening moeten worden aangenomen overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de
- aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽⁹⁾.
- (64) Het is nodig het bedrijfsleven voldoende tijd te bieden om zich aan een aantal voorschriften van deze verordening aan te passen, en dat de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid haar werkzaamheden op 1 januari 2002 aanvangt.
- (65) Verwarring tussen de taken van de Autoriteit en die van het Europees Bureau voor de geneesmiddelenbeoordeling, ingesteld bij Verordening (EEG) nr. 2309/93 van de Raad ⁽¹⁰⁾, moet worden vermeden. Daarom moet worden vastgelegd dat deze verordening geen afbreuk doet aan de aan het Europees Bureau voor de geneesmiddelenbeoordeling toegekende bevoegdheden, met inbegrip van de bevoegdheden die zijn toegekend bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad van 26 juni 1990 houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong ⁽¹¹⁾.
- (66) Het is ter verwezenlijking van de voornaamste doelstellingen van deze verordening noodzakelijk en gepast de concepten, beginselen en procedures die een gemeenschappelijke basis vormen voor de levensmiddelenwetgeving in de Gemeenschap, op elkaar af te stemmen en een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid op te richten. Overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel als bedoeld in artikel 5 van het Verdrag gaat deze verordening niet verder dan hetgeen noodzakelijk is om de nagestreefde doelstellingen te verwezenlijken,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

TOEPASSINGSGEBIED EN DEFINITIES

Artikel 1

Doel en toepassingsgebied

1. Deze verordening verschaft de grondslag voor een hoog beschermingsniveau voor de volksgezondheid en de belangen van de consument met betrekking tot levensmiddelen, met name rekening houdend met de diversiteit van de voedselvoorziening, met inbegrip van traditionele producten, waarbij de goede werking van de interne markt gewaarborgd wordt. Zij legt gemeenschappelijke beginselen en verantwoordelijkheden

vast, de middelen om een stevige wetenschappelijke basis tot stand te brengen, doelmatige organisatorische regelingen en procedures ter onderbouwing van de besluitvorming inzake voedsel- en voederveiligheidsaangelegenheden.

2. Voor de toepassing van lid 1 worden in deze verordening algemene beginselen inzake levensmiddelen en diervoeders in het algemeen en de voedsel- en voederveiligheid in het bijzonder, op Gemeenschaps- en nationaal niveau vastgesteld.

Bij deze verordening wordt de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid opgericht.

Deze verordening stelt de procedures vast voor aangelegenheden die direct of indirect op de voedsel- en voederveiligheid van invloed zijn.

⁽¹⁾ PB L 255 van 18.10.1968, blz. 23.

⁽²⁾ PB L 291 van 19.11.1969, blz. 9.

⁽³⁾ PB L 170 van 3.8.1970, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 340 van 9.12.1976, blz. 26. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2000/57/EG van de Commissie (PB L 244 van 29.9.2000, blz. 76).

⁽⁵⁾ PB L 221 van 7.8.1986, blz. 37. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/57/EG van de Commissie (PB L 208 van 1.8.2001, blz. 36).

⁽⁶⁾ PB L 221 van 7.8.1986, blz. 43. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/57/EG van de Commissie.

⁽⁷⁾ PB L 350 van 14.12.1990, blz. 71. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/57/EG van de Commissie.

⁽⁸⁾ PB L 230 van 19.8.1991, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/49/EG van de Commissie (PB L 176 van 29.6.2001, blz. 61).

⁽⁹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽¹⁰⁾ PB L 214 van 24.8.1993, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 649/98 van de Commissie (PB L 88 van 24.3.1998, blz. 7).

⁽¹¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1553/2001 (PB L 205 van 31.7.2001, blz. 16).

3. Deze verordening is van toepassing op alle stadia van de productie, verwerking en distributie van levensmiddelen en diervoeders. Zij is niet van toepassing op de primaire productie voor particulier huishoudelijk gebruik, noch op de huishoudelijke bereiding, behandeling of opslag van levensmiddelen voor particulier huishoudelijk verbruik.

Artikel 2

Definitie van „levensmiddel”

In deze verordening wordt verstaan onder „levensmiddel” (of „voedingsmiddel”): alle stoffen en producten, verwerkt, gedeeltelijk verwerkt of onverwerkt, die bestemd zijn om door de mens te worden geconsumeerd of waarvan redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij door de mens worden geconsumeerd.

Dit begrip omvat tevens drank, kauwgom alsmede iedere stof, daaronder begrepen water, die opzettelijk tijdens de vervaardiging, de bereiding of de behandeling aan het levensmiddel wordt toegevoegd. Het omvat water afkomstig van de plaats waar aan de kwaliteitseisen moet worden voldaan, in de zin van artikel 6 van Richtlijn 98/83/EG en onverminderd de voorschriften van Richtlijn 80/778/EEG en Richtlijn 98/83/EG.

Onder deze definitie vallen niet:

- a) diervoeder;
- b) levende dieren, tenzij bereid om in de handel te worden gebracht voor menselijke consumptie;
- c) planten vóór de oogst;
- d) geneesmiddelen in de zin van Richtlijn 65/65/EEG ⁽¹⁾ en Richtlijn 92/73/EEG ⁽²⁾ van de Raad;
- e) cosmetische producten in de zin van Richtlijn 76/768/EEG van de Raad ⁽³⁾;
- f) tabak en tabaksproducten in de zin van Richtlijn 89/622/EEG van de Raad ⁽⁴⁾;
- g) verdovende middelen en psychotrope stoffen in de zin van het Enkelvoudig Verdrag van de Verenigde Naties inzake verdovende middelen van 1961 en het Verdrag van de Verenigde Naties inzake psychotrope stoffen van 1971;
- h) residuen en contaminanten.

Artikel 3

Overige definities

In deze verordening wordt verstaan onder:

1. „levensmiddelenwetgeving”: de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen met betrekking tot levensmiddelen in het algemeen en de voedselveiligheid in het bijzonder, zowel op het niveau van de Gemeenschap als op nationaal niveau; deze term bestrijkt alle stadia van de productie, verwerking en distributie van levensmiddelen, alsmede van diervoeders die voor voedselproducerende dieren worden geproduceerd of daaraan worden gevoederd;

⁽¹⁾ PB 22 van 9.2.1965, blz. 369. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 93/39/EEG (PB L 214 van 24.8.1993, blz. 22).

⁽²⁾ PB L 297 van 13.10.1992, blz. 8.

⁽³⁾ PB L 262 van 27.9.1976, blz. 169. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2000/41/EG van de Commissie (PB L 145 van 20.6.2000, blz. 25).

⁽⁴⁾ PB L 359 van 8.12.1989, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/41/EEG (PB L 158 van 11.6.1992, blz. 30).

2. „levensmiddelenbedrijf”: onderneming, zowel publiek- als privaatrechtelijk, die al dan niet met winstoogmerk actief is in enig stadium van de productie, verwerking en distributie van levensmiddelen;
3. „exploitant van een levensmiddelenbedrijf”: natuurlijke persoon of rechtspersoon die verantwoordelijk is voor de naleving van de in de levensmiddelenwetgeving vastgestelde voorschriften in het levensmiddelenbedrijf waarover hij de leiding heeft;
4. „diervoeders”: alle stoffen en producten, inclusief additieven, verwerkt, gedeeltelijk verwerkt of onverwerkt, die bestemd zijn om te worden gebruikt voor orale voeding aan dieren;
5. „diervoederbedrijf”: onderneming, zowel publiek- als privaatrechtelijk, die, al dan niet met winstoogmerk, actief is in productie, vervaardiging, verwerking, opslag, vervoer of distributie van diervoeders, met inbegrip van producenten die diervoeders produceren, verwerken of opslaan met het oog op voeding aan dieren op het eigen bedrijf;
6. „exploitant van een diervoederbedrijf”: natuurlijke persoon of rechtspersoon die verantwoordelijk is voor de naleving van de in de levensmiddelenwetgeving vastgestelde voorschriften in het diervoederbedrijf waarover hij de leiding heeft;
7. „detailhandel”: het hanteren en/of verwerken van levensmiddelen en het opslaan daarvan op de plaats van verkoop of levering aan de eindverbruiker, inclusief distributieterminals, cateringdiensten, bedrijfskantines, institutionele maaltijdvoorziening, restaurants en andere soortgelijke diensten voor voedselvoorziening, winkels, distributiecentra voor supermarkten en groothandelsbedrijven;
8. „in de handel brengen”: het voorhanden hebben van levensmiddelen of diervoeders met het oog op de verkoop, met inbegrip van het ten verkoop aanbieden, of enige andere vorm van al dan niet gratis overdracht, alsmede de eigenlijke verkoop, distributie en andere vormen van overdracht zelf;
9. „risico”: functie van de kans op een nadelig gezondheidseffect en de ernst van dat effect, voortvloeiend uit een gevaar;
10. „risicoanalyse”: proces bestaande uit drie samenhangende onderdelen: risicobeoordeling, risicomanagement en risicocommunicatie;
11. „risicobeoordeling”: wetenschappelijk gefundeerd proces, bestaande uit vier stappen: gevaareninventarisatie, gevaarenkarakterisatie, blootstellingsschatting en risicokarakterisatie;
12. „risicomanagement”: van risicobeoordeling te onderscheiden proces waarin de beleidsalternatieven in overleg met de belanghebbenden tegen elkaar worden afgewogen, rekening houdende met de risicobeoordeling en andere legitieme factoren, en, zo nodig, de passende preventie- en beheersingsmaatregelen worden gekozen;

13. „risicocommunicatie”: interactieve uitwisseling van informatie en standpunten gedurende het hele risicoanalyseproces betreffende gevaren en risico's, met de risico's verband houdende factoren en risicopercepties, tussen risicobeoordelaars, risicomangers, consumenten, levensmiddelen- en diervoederbedrijven, de academische wereld en andere belanghebbenden, met inbegrip van de toelichting van de resultaten van de risicobeoordeling en de grondslag voor risicomanagementbeslissingen;
14. „gevaar”: biologisch, chemisch of fysisch agens in een levensmiddel of diervoeder, of de toestand van een levensmiddel of diervoeder, met mogelijk nadelige gevolgen voor de gezondheid;
15. „traceerbaarheid”: mogelijkheid om een levensmiddel, diervoeder, voedselproducerend dier of stof die bestemd is om in een levensmiddel of diervoeder te worden verwerkt of waarvan kan worden verwacht dat zij daarin wordt verwerkt, door alle stadia van de productie, verwerking en distributie te traceren en te volgen;
16. „stadia van de productie, verwerking en distributie”: alle stadia, met inbegrip van invoer, vanaf de primaire productie van een levensmiddel tot en met opslag, vervoer, verkoop of levering daarvan aan de eindverbruiker en, voorzover van toepassing, invoer, productie, vervaardiging, opslag, vervoer, distributie, verkoop en levering van diervoeder;
17. „primaire productie”: de productie, het fokken en het telen van primaire producten tot en met het oogsten, het melken en de productie van landbouwhuisdieren, voorafgaande aan het slachten; dit begrip omvat tevens de jacht, de visvangst, en de oogst van wilde producten;
18. „eindverbruiker”: de laatste verbruiker van een levensmiddel die het niet als deel van een levensmiddelenexploitatie of -activiteit zal gebruiken.

HOOFDSTUK II

ALGEMENE LEVENSMIDDELENWETGEVING

Artikel 4

Werkingssfeer

1. Dit hoofdstuk heeft betrekking op alle stadia van de productie, verwerking en distributie van levensmiddelen, alsmede van diervoeders die voor voedselproducerende dieren worden geproduceerd of daaraan worden gevoerd.
2. De in de artikelen 5 tot en met 10 vastgelegde beginselen vormen een algemeen horizontaal kader dat bij het treffen van maatregelen in acht moet worden genomen.
3. De bestaande beginselen en procedures van de levensmiddelenwetgeving worden zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk 1 januari 2007 aangepast, teneinde te voldoen aan de artikelen 5 tot en met 10.
4. Tot dan, en in afwijking van lid 2, wordt de bestaande wetgeving geïmplementeerd rekening houdend met de in de artikelen 5 tot en met 10 vastgelegde beginselen.

AFDELING 1

ALGEMENE BEGINSELEN VAN DE LEVENSMIDDELENWETGEVING

Artikel 5

Algemene doelstellingen

1. De levensmiddelenwetgeving streeft een of meer van de algemene doelstellingen van een hoog niveau van bescherming van het leven en de gezondheid van de mens, de bescherming van de belangen van de consument, inclusief eerlijke praktijken in de levensmiddelenhandel na, indien van toepassing rekening houdend met de bescherming van de gezondheid en het welzijn van dieren, de gezondheid van planten en het milieu.

2. De levensmiddelenwetgeving streeft naar de verwezenlijking van vrij verkeer in de Gemeenschap van levensmiddelen en diervoeders die overeenkomstig de algemene beginselen en vereisten van dit hoofdstuk vervaardigd of in de handel gebracht zijn.

3. Indien er internationale normen bestaan of op korte termijn tot stand zullen komen, wordt hiermee bij de ontwikkeling en aanpassing van de levensmiddelenwetgeving rekening gehouden, tenzij die normen of de betrokken gedeelten ervan een ondoeltreffend of ongeschikt middel zouden zijn om de legitieme doelstellingen van de levensmiddelenwetgeving te verwezenlijken, er wetenschappelijke gronden zijn om deze buiten beschouwing te laten, of bedoelde normen tot een ander beschermingsniveau zouden leiden dan het niveau dat in de Gemeenschap passend wordt geacht.

Artikel 6

Risicoanalyse

1. Om de algemene doelstelling van een hoog niveau van bescherming van de gezondheid en het leven van de mens te verwezenlijken, wordt de levensmiddelenwetgeving gebaseerd op risicoanalyse, tenzij dit wegens de omstandigheden of de aard van de maatregel niet toepasselijk is.
2. Risicobeoordeling is gebaseerd op de beschikbare wetenschappelijke gegevens en wordt op onafhankelijke, objectieve en doorzichtige wijze uitgevoerd.

3. Bij risicomanagement wordt rekening gehouden met de resultaten van de risicobeoordeling, in het bijzonder de adviezen van de krachtens artikel 22 opgerichte Europese Autoriteit voor voedselveiligheid, met andere ter zake dienende factoren en met het voorzorgsbeginsel indien aan de in artikel 7, lid 1, bedoelde voorwaarden is voldaan, zulks met het oog op het bereiken van de in artikel 5 omschreven algemene doelstellingen van de levensmiddelenwetgeving.

*Artikel 7***Voorzorgsbeginsel**

1. In specifieke situaties waarin na beoordeling van de beschikbare informatie de mogelijkheid van schadelijke gevolgen voor de gezondheid is geconstateerd, maar er nog wetenschappelijke onzekerheid heerst, kunnen, in afwachting van nadere wetenschappelijke gegevens ten behoeve van een vollediger risicobeoordeling, voorlopige maatregelen voor risicomanagement worden vastgesteld om het in de Gemeenschap gekozen hoge niveau van gezondheidsbescherming te waarborgen.

2. Krachtens lid 1 vastgestelde maatregelen zijn evenredig en beperken de handel niet meer dan nodig is om het in de Gemeenschap gekozen hoge niveau van gezondheidsbescherming te verwezenlijken, rekening houdend met de technische en economische haalbaarheid en andere ter zake dienende factoren. De maatregelen dienen binnen een redelijke termijn opnieuw te worden bezien, afhankelijk van de aard van het geconstateerde risico voor het leven of de gezondheid en het soort wetenschappelijke informatie dat nodig is om de wetenschappelijke onzekerheid weg te nemen en een vollediger risicobeoordeling uit te voeren.

*Artikel 8***Bescherming van consumentenbelangen**

1. De levensmiddelenwetgeving streeft ernaar de belangen van de consument te beschermen en biedt de consumenten een basis om met kennis van zaken keuzen te maken ten aanzien van de door hen geconsumeerde levensmiddelen. Daarbij wordt gestreefd naar de voorkoming van:

- a) frauduleuze of bedrieglijke praktijken;
- b) de vervalsing van levensmiddelen, en
- c) alle andere praktijken die de consument kunnen misleiden.

AFDELING 2

BEGINSELEN VAN DOORZICHTIGHEID*Artikel 9***Raadpleging van het publiek**

Het publiek wordt bij de opstelling, beoordeling en herziening van de levensmiddelenwetgeving rechtstreeks of via representatieve organen op een openbare en transparante wijze geraadpleegd, behalve wanneer zulks om redenen van urgentie onmogelijk is.

*Artikel 10***Informatie van het publiek**

Onverminderd de toepasselijke bepalingen van het Gemeenschapsrecht en het nationale recht betreffende de toegang tot documenten, nemen de autoriteiten, wanneer er redelijke

gronden zijn om te vermoeden dat een levensmiddel of een diervoeder een risico voor de gezondheid van mens of dier inhoudt, afhankelijk van de aard, ernst en omvang van dat risico de nodige stappen om het publiek te informeren over de aard van het gezondheidsrisico, waarbij zij zo volledig mogelijk aangeven welk levensmiddel of diervoeder, dan wel welke soort levensmiddel of diervoeder, het betreft, welk risico dat kan inhouden en welke maatregelen zijn genomen of zullen worden genomen om het risico te voorkomen, te beperken of weg te nemen.

AFDELING 3

ALGEMENE VOORSCHRIFTEN VOOR DE HANDEL IN LEVENSMIDDELEN*Artikel 11***In de Gemeenschap ingevoerde levensmiddelen en diervoeders**

Levensmiddelen en diervoeders die in de Gemeenschap worden ingevoerd om er in de handel te worden gebracht, dienen te voldoen aan de toepasselijke voorschriften van de levensmiddelenwetgeving dan wel aan de voorschriften die door de Gemeenschap als ten minste gelijkwaardig daaraan zijn aangemerkt, of, ingeval er een specifieke overeenkomst tussen de Gemeenschap en het land van uitvoer bestaat, aan de voorschriften daarvan.

*Artikel 12***Uit de Gemeenschap uitgevoerde levensmiddelen en diervoeders**

1. Uit de Gemeenschap uitgevoerde of wederuitgevoerde levensmiddelen en diervoeders om in een derde land in de handel te worden gebracht, dienen te voldoen aan de toepasselijke voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, behoudens andersluidend verzoek van de autoriteiten van het land van invoer of andersluidende bepalingen in de wetgeving, voorschriften, normen, gedragscodes en eventuele andere wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen van het land van invoer.

In andere omstandigheden, behalve wanneer de levensmiddelen schadelijk zijn voor de gezondheid of het diervoeder onveilig is, mogen levensmiddelen of diervoeders alleen uit de Gemeenschap uitgevoerd of wederuitgevoerd worden indien de bevoegde autoriteiten van het land van bestemming daarmee uitdrukkelijk hebben ingestemd, na volledig geïnformeerd te zijn over de redenen waarom en de omstandigheden waaronder de betrokken levensmiddelen of diervoeders in de Gemeenschap niet in de handel konden worden gebracht.

2. Ingeval de bepalingen van een bilaterale overeenkomst tussen de Gemeenschap of een van haar lidstaten en een derde land van toepassing zijn, dienen uit de Gemeenschap of die lidstaat naar dat derde land uitgevoerde levensmiddelen en diervoeders met die bepalingen in overeenstemming te zijn.

*Artikel 13***Internationale normen**

Onverminderd hun rechten en verplichtingen zullen de Gemeenschap en de lidstaten:

- a) bijdragen tot de totstandkoming van internationale technische normen voor levensmiddelen en diervoeders, alsmede sanitaire en fytosanitaire normen;
- b) de coördinatie van de normalisatiewerkzaamheden op levensmiddelen- en diervoedergebied van internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties bevorderen;
- c) bijdragen, waar nodig en van toepassing bij tot de totstandbrenging van overeenkomsten inzake de erkenning van de gelijkwaardigheid van specifieke maatregelen met betrekking tot levensmiddelen en diervoeders;
- d) bijzondere aandacht schenken aan de bijzondere behoeften van de ontwikkelingslanden op ontwikkelings-, financieel en handelsgebied teneinde ervoor te zorgen dat de internationale normen geen onnodige belemmeringen opwerpen voor de uitvoer uit ontwikkelingslanden;
- e) de overeenstemming tussen internationale technische normen en levensmiddelenwetgeving bevorderen, waarbij zij erop toezien dat aan het in de Gemeenschap vastgestelde hoge beschermingsniveau geen afbreuk wordt gedaan.

AFDELING 4

ALGEMENE VOORSCHRIFTEN VAN DE LEVENSMIDDELENWETGEVING*Artikel 14***Voedselveiligheidsvoorschriften**

1. Levensmiddelen worden niet in de handel gebracht indien zij onveilig zijn.
2. Levensmiddelen worden geacht onveilig te zijn indien zij worden beschouwd als:
 - a) schadelijk voor de gezondheid;
 - b) ongeschikt voor menselijke consumptie.
3. Bij de beoordeling of een levensmiddel onveilig is, worden de volgende punten in aanmerking genomen:
 - a) de normale omstandigheden van het gebruik van het levensmiddel door de consument, alsmede in alle stadia van productie, verwerking en distributie, en
 - b) de informatie die aan de consument wordt verstrekt, inclusief de informatie op het etiket, of andere informatie die algemeen voor consumenten beschikbaar is betreffende het vermijden van specifieke nadelige gezondheidseffecten van een bepaald levensmiddel of een categorie levensmiddelen.
4. Bij de beoordeling of een levensmiddel schadelijk voor de gezondheid is, worden de volgende punten in aanmerking genomen:

a) niet alleen het vermoedelijke onmiddellijke en/of kortetermijn- en/of langetermijneffect dat het levensmiddel heeft op de gezondheid van iemand die het consumeert, maar ook het effect op diens nakomelingen;

b) de vermoedelijke cumulatieve toxische effecten;

c) de bijzondere fysieke gevoeligheden van een specifieke categorie consumenten ingeval het levensmiddel voor die categorie consumenten bestemd is.

5. Bij de beoordeling of een levensmiddel ongeschikt is voor menselijke consumptie, wordt gezien of een levensmiddel onaanvaardbaar is voor menselijke consumptie, gelet op het gebruik waarvoor het is bestemd, als gevolg van verontreiniging door vreemd materiaal of anderszins, of door verrotting, kwaliteitsverlies of bederf.

6. Wanneer een onveilig levensmiddel deel uitmaakt van een partij of zending van dezelfde klasse of omschrijving, wordt aangenomen dat alle levensmiddelen in die partij of zending onveilig zijn, tenzij een uitvoerig onderzoek geen aanwijzingen oplevert dat de rest van de partij of zending onveilig is.

7. Levensmiddelen die aan specifieke communautaire bepalingen betreffende voedselveiligheid voldoen, worden veilig geacht voorzover het de aspecten betreft die onder die specifieke communautaire bepalingen vallen.

8. Het feit dat een levensmiddel voldoet aan de voor dat levensmiddel geldende specifieke bepalingen belet de bevoegde autoriteiten niet de nodige maatregelen te nemen om beperkingen op te leggen aan het in de handel brengen of te eisen dat het uit de handel wordt genomen indien er redenen zijn om te vermoeden dat het levensmiddel onveilig is, al voldoet het aan de bepalingen.

9. Wanneer specifieke communautaire bepalingen ontbreken, worden levensmiddelen veilig geacht wanneer zij voldoen aan de specifieke bepalingen van de nationale levensmiddelenwetgeving van de lidstaat op het grondgebied waarvan de levensmiddelen in de handel zijn gebracht, voorzover die bepalingen worden vastgesteld en toegepast onverminderd het Verdrag, in het bijzonder de artikelen 28 en 30.

*Artikel 15***Veiligheidsvoorschriften voor diervoeders**

1. Diervoeders worden niet in de handel gebracht of aan voedselproducerende dieren gevoerd indien zij onveilig zijn.
2. Diervoeders worden geacht onveilig te zijn voor het gebruik waarvoor zij zijn bestemd indien zij worden beschouwd als producten die:
 - nadelige effecten hebben op de dierlijke of menselijke gezondheid;
 - het levensmiddel dat wordt geproduceerd uit voedselproducerende dieren, onveilig voor menselijke consumptie maken.

3. Wanneer een diervoeder waarvan is vastgesteld dat het niet aan de veiligheidsvoorschriften voor diervoeders voldoet, deel uitmaakt van een partij of zending diervoeder van dezelfde klasse of omschrijving, wordt aangenomen dat dit geldt voor al het diervoeder in die partij of zending, tenzij er na een uitvoerig onderzoek geen aanwijzingen zijn dat de rest van de partij of zending niet aan de veiligheidsvoorschriften voor diervoeders voldoet.

4. Diervoeders die aan specifieke communautaire bepalingen van de levensmiddelenwetgeving voldoen, worden veilig geacht voorzover het de aspecten betreft die onder die specifieke communautaire bepalingen vallen.

5. Het feit dat een diervoeder voldoet aan de voor dat diervoeder geldende specifieke bepalingen, belet de bevoegde autoriteiten niet de nodige maatregelen te nemen om beperkingen op te leggen aan het in de handel brengen of te eisen dat het uit de handel wordt genomen indien er redenen zijn om te vermoeden dat het diervoeder onveilig is, al voldoet het aan de bepalingen.

6. Wanneer specifieke communautaire bepalingen ontbreken, worden diervoeders veilig geacht wanneer zij voldoen aan de specifieke bepalingen van de nationale wetgeving inzake diervoeders van de lidstaat op het grondgebied waarvan de diervoeders in het verkeer zijn gebracht, voorzover die bepalingen worden vastgesteld en toegepast onverminderd het Verdrag, in het bijzonder de artikelen 28 en 30.

Artikel 16

Aanbiedingsvorm

Onverminderd specifieke bepalingen van de levensmiddelenwetgeving mogen de etikettering van, de reclame voor en de aanbiedingsvorm van levensmiddelen en diervoeders, met inbegrip van de vorm, het uiterlijk en de verpakking ervan, het gebruikte verpakkingsmateriaal, de wijze waarop zij worden gepresenteerd, de omgeving waarin zij zijn uitgesteld, alsmede de informatie die erover wordt verstrekt via ongeacht welke kanalen, de consument niet misleiden.

Artikel 17

Verantwoordelijkheden

1. De exploitanten van levensmiddelenbedrijven en diervoederbedrijven zorgen ervoor dat de levensmiddelen en diervoeders in alle stadia van de productie, verwerking en distributie in de bedrijven onder hun beheer voldoen aan de voorschriften van de levensmiddelenwetgeving die van toepassing zijn op hun bedrijvigheid en controleren of deze voorschriften metterdaad worden nageleefd.

2. De lidstaten handhaven de levensmiddelenwetgeving en gaan na of de exploitanten van levensmiddelenbedrijven en diervoederbedrijven de toepasselijke voorschriften van de levensmiddelenwetgeving in alle stadia van de productie, verwerking en distributie naleven.

Daartoe onderhouden zij een systeem van officiële controles en andere op de situatie afgestemde activiteiten, met inbegrip van de communicatie met het publiek over de veiligheid en de risico's van levensmiddelen en diervoeders, bewaking van de veiligheid van levensmiddelen en diervoeders alsmede andere

controleactiviteiten betreffende alle stadia van de productie, verwerking en distributie.

Voorts stellen de lidstaten de regels vast inzake maatregelen en sancties in geval van overtredingen van de wetgeving inzake levensmiddelen en diervoeder. De maatregelen en sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

Artikel 18

Traceerbaarheid

1. Levensmiddelen, diervoeders, voedselproducerende dieren en alle andere stoffen die bestemd zijn om in een levensmiddel of diervoeder te worden verwerkt of waarvan kan worden verwacht dat zij daarin worden verwerkt, zijn in alle stadia van de productie, verwerking en distributie traceerbaar.

2. De exploitanten van levensmiddelenbedrijven en diervoederbedrijven moeten kunnen nagaan wie hun levensmiddelen, diervoeders, voedselproducerende dieren of andere stoffen die bestemd zijn om in levensmiddelen of diervoeders te worden verwerkt of waarvan kan worden verwacht dat zij daarin worden verwerkt, heeft geleverd.

Hiertoe moeten deze exploitanten beschikken over systemen en procedures met behulp waarvan deze informatie op verzoek aan de bevoegde autoriteiten kan worden verstrekt.

3. De exploitanten van levensmiddelenbedrijven en diervoederbedrijven moeten beschikken over systemen en procedures waarmee kan worden vastgesteld aan welke bedrijven zij hun producten hebben geleverd. Deze informatie wordt op verzoek aan de bevoegde autoriteiten verstrekt.

4. Levensmiddelen of diervoeders die in de Gemeenschap op de markt worden of vermoedelijk zullen worden gebracht, worden met het oog op hun traceerbaarheid adequaat geëtiketteerd of gekenmerkt door middel van relevante documentatie of informatie overeenkomstig de desbetreffende voorschriften van meer specifieke bepalingen.

5. Bepalingen voor de toepassing van de leden 1 tot en met 4 met betrekking tot bepaalde sectoren kunnen volgens de procedure van artikel 58, lid 2, worden vastgesteld.

Artikel 19

Verantwoordelijkheden voor levensmiddelen: exploitanten van levensmiddelenbedrijven

1. Indien een exploitant van een levensmiddelenbedrijf van mening is of redenen heeft om aan te nemen dat een levensmiddel dat hij ingevoerd, geproduceerd, verwerkt, vervaardigd of gedistribueerd heeft niet aan de voedselveiligheidsvoorschriften voldoet, leidt hij onmiddellijk de procedures in om het betrokken levensmiddel uit de handel te nemen wanneer dit de directe controle van de exploitant van een levensmiddelenbedrijf heeft verlaten, en de bevoegde autoriteiten daarvan in kennis te stellen. Indien het product de consument bereikt kan hebben, stelt de exploitant de consumenten op doeltreffende en nauwkeurige wijze in kennis van de redenen voor het uit de handel nemen en roept zo nodig, wanneer andere maatregelen niet volstaan om een hoog niveau van gezondheidsbescherming te verwezenlijken, de reeds aan consumenten geleverde producten terug.

2. Een exploitant van een levensmiddelenbedrijf die verantwoordelijk is voor activiteiten met betrekking tot de detailhandel of distributie die niet van invloed zijn op de verpakking, etikettering, veiligheid en integriteit van het levensmiddel leidt, binnen het bestek van zijn activiteiten, procedures in om producten die niet aan de voedselveiligheidsvoorschriften voldoen, uit de handel te nemen en draagt bij tot de voedselveiligheid door relevante informatie door te geven die nodig is om een levensmiddel te traceren, waarbij hij meewerkt aan de door de producenten, de verwerkers, de fabrikanten en/of de bevoegde autoriteiten ondernomen actie.

3. Een exploitant van een levensmiddelenbedrijf stelt de bevoegde autoriteiten onverwijld in kennis als hij van mening is of redenen heeft om aan te nemen dat een door hem in de handel gebracht levensmiddel schadelijk voor de menselijke gezondheid kan zijn. Hij stelt de bevoegde autoriteiten in kennis van de maatregelen die hij heeft genomen om risico's voor de eindgebruiker te voorkomen en verhindert of ontmoedigt niemand om overeenkomstig de nationale wetgeving en de juridische praktijk, met de bevoegde autoriteiten samen te werken, indien hierdoor een risico in verband met een levensmiddel kan worden voorkomen, beperkt of weggenomen.

4. De exploitanten van levensmiddelenbedrijven werken samen met de bevoegde autoriteiten aan maatregelen om risico's, verbonden aan een levensmiddel dat zij leveren of geleverd hebben, te vermijden of te beperken.

Artikel 20

Verantwoordelijkheden voor diervoeders: exploitanten van diervoederbedrijven

1. Indien een exploitant van een diervoederbedrijf van mening is of redenen heeft om aan te nemen dat een diervoeder dat hij ingevoerd, geproduceerd, verwerkt, vervaardigd of gedistribueerd heeft niet aan de voederveiligheidsvoorschriften voldoet, leidt hij onmiddellijk de procedures in om het betrokken diervoeder uit de handel te nemen en de bevoegde autoriteiten daarvan in kennis te stellen. Onder die omstandigheden of in het geval van artikel 15, lid 3, wanneer de charge, partij of zending niet aan de veiligheidsvoorschriften voor diervoeders voldoet, wordt dit voeder vernietigd, tenzij op een andere wijze aan de eisen van de bevoegde autoriteit wordt voldaan. De exploitant stelt de gebruikers van het diervoeder op doeltreffende en nauwkeurige wijze in kennis van de redenen voor het uit de handel nemen en roept zo nodig, wanneer andere maatregelen niet volstaan om een hoog niveau van gezondheidsbescherming te verwezenlijken, de reeds aan hen geleverde producten terug.

2. Een exploitant van een diervoederbedrijf die verantwoordelijk is voor activiteiten met betrekking tot de detailhandel of distributie die niet van invloed zijn op de verpakking, etikettering, veiligheid en integriteit van het diervoeder leidt, binnen het bestek van zijn activiteiten, procedures in om producten die niet aan de voederveiligheidsvoorschriften voldoen, uit de handel te nemen en draagt bij tot de voedselveiligheid door relevante informatie door te geven die nodig is om een diervoeder te traceren, waarbij hij meewerkt aan de door de producenten, de verwerkers, de fabrikanten en/of de bevoegde autoriteiten ondernomen actie.

3. Een exploitant van een diervoederbedrijf stelt de bevoegde autoriteiten onverwijld in kennis als hij van mening is of redenen heeft om aan te nemen dat door hem in de handel gebracht diervoeder wellicht niet aan de veiligheidsvoorschriften voor diervoeders voldoet. Hij stelt de bevoegde autoriteiten in kennis van de maatregelen die hij heeft genomen om risico's als gevolg van het gebruik van dat diervoeder te voorkomen, en verhindert of ontmoedigt niemand om overeenkomstig de nationale wetgeving en de juridische praktijk, met de bevoegde autoriteiten samen te werken, indien hierdoor een risico in verband met een diervoeder kan worden voorkomen, beperkt of weggenomen.

4. De exploitanten van diervoederbedrijven werken samen met de bevoegde autoriteiten aan maatregelen om risico's, verbonden aan een diervoeder dat zij leveren of geleverd hebben, te vermijden.

Artikel 21

Aansprakelijkheid

De bepalingen van dit hoofdstuk laten Richtlijn 85/374/EEG van de Raad van 25 juli 1985 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken ⁽¹⁾ onverlet.

HOOFDSTUK III

EUROPESE AUTORITEIT VOOR VOEDSELVEILIGHEID

AFDELING 1

OPDRACHT EN WERKZAAMHEDEN

Artikel 22

Opdracht van de Autoriteit

1. Er wordt een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid opgericht, hierna „de Autoriteit” genoemd.

2. De Autoriteit verstrekt wetenschappelijk advies en wetenschappelijke en technische ondersteuning voor de wetgeving en het beleid van de Gemeenschap in alle aangelegenheden die direct of indirect op de voedsel- en voederveiligheid van invloed zijn. Zij verstrekt onafhankelijke informatie over alle

aangelegenheden op die gebieden en verzorgt de communicatie inzake risico's.

3. De Autoriteit draagt bij tot een hoog niveau van bescherming van het leven en de gezondheid van de mens, en houdt in dat verband rekening met de gezondheid en het welzijn van dieren, de gezondheid van planten en het milieu, in het kader van de werking van de interne markt.

⁽¹⁾ PB L 210 van 7.8.1985, blz. 29. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 1999/34/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 141 van 4.6.1999, blz. 20).

4. De Autoriteit verzamelt en analyseert gegevens opdat de risico's met directe of indirecte gevolgen voor de voedsel- of voedselveiligheid kunnen worden gekarakteriseerd en gemonitord.

5. De opdracht van de Autoriteit houdt tevens in dat zij:

- a) wetenschappelijk advies en wetenschappelijke technische ondersteuning inzake de menselijke voeding in samenhang met de communautaire wetgeving verstrekt, alsmede, op verzoek van de Commissie, bijstand betreffende de communicatie over voedingskwesties in het kader van het programma van de Gemeenschap op gezondheidsgebied;
- b) wetenschappelijke adviezen inzake andere aangelegenheden in verband met de gezondheid en het welzijn van dieren alsmede de gezondheid van planten verstrekt;
- c) wetenschappelijke adviezen verstrekt inzake andere producten dan levensmiddelen en diervoeders die verband houden met genetisch gemodificeerde organismen, zoals omschreven in Richtlijn 2001/18/EG en onverminderd de daarin vastgestelde procedures.

6. De Autoriteit brengt wetenschappelijke adviezen uit die als wetenschappelijke grondslag dienen voor de formulering en vaststelling van communautaire maatregelen op de gebieden die tot haar taakstelling behoren.

7. De Autoriteit verricht haar werkzaamheden onder dusdanige omstandigheden dat zij uit hoofde van haar onafhankelijkheid, de wetenschappelijke en technische kwaliteit van de door haar uitgebrachte adviezen en door haar verspreide informatie, de transparantie van haar procedures en werkwijzen en de zorgvuldigheid waarmee zij de haar opgedragen werkzaamheden verricht, als referentiepunt kan fungeren.

Zij handelt in nauwe samenwerking met de bevoegde instanties in de lidstaten die soortgelijke werkzaamheden verrichten als de Autoriteit.

8. De Autoriteit, de Commissie en de lidstaten werken samen om een effectieve samenhang tussen risicobeoordelings-, risicomanagement- en risicocommunicatietaken te bevorderen.

9. De lidstaten werken met de Autoriteit samen met het oog op de vervulling van haar opdracht.

Artikel 23

Werkzaamheden van de Autoriteit

De Autoriteit:

- a) verstrekt de communautaire instellingen en de lidstaten de best mogelijke wetenschappelijke adviezen in alle gevallen waarin de communautaire wetgeving hierin voorziet en over alle vraagstukken die tot haar opdracht behoren;
- b) bevordert en coördineert de ontwikkeling van uniforme risicobeoordelingsmethoden op de gebieden die tot haar opdracht behoren;
- c) biedt de Commissie wetenschappelijke en technische ondersteuning op de gebieden die tot haar opdracht behoren, en op verzoek, bij de interpretatie van adviezen inzake risicobeoordeling;

- d) laat de wetenschappelijke studies verrichten die nodig zijn om haar opdracht te vervullen;
- e) zoekt, verzamelt, vergelijkt en analyseert wetenschappelijke en technische gegevens op de gebieden die tot haar opdracht behoren en vat deze gegevens samen;
- f) onderneemt actie om nieuwe risico's op de gebieden die tot haar opdracht behoren, op te sporen en te karakteriseren;
- g) stelt een systeem in van netwerken van organisaties die werkzaam zijn op de gebieden die tot haar opdracht behoren en is verantwoordelijk voor de werking van die netwerken;
- h) verleent op verzoek van de Commissie wetenschappelijke en technische bijstand bij de door de Commissie ingevoerde crisismanagementprocedures met betrekking tot de veiligheid van levensmiddelen en diervoeders;
- i) verleent op verzoek van de Commissie wetenschappelijke en technische bijstand teneinde de samenwerking tussen de Gemeenschap, kandidaat-lidstaten, internationale organisaties en derde landen op de gebieden die tot haar opdracht behoren te verbeteren;
- j) zorgt ervoor dat het publiek en de belanghebbenden snelle, betrouwbare, objectieve en begrijpelijke informatie krijgen op de gebieden die tot haar opdracht behoren;
- k) formuleert onafhankelijk haar eigen conclusies en richtsnoeren omtrent aangelegenheden die tot haar opdracht behoren;
- l) verricht alle andere haar door de Commissie opgedragen werkzaamheden die tot haar opdracht behoren.

AFDELING 2

ORGANISATIE

Artikel 24

Organen van de Autoriteit

De Autoriteit bestaat uit:

- a) een raad van bestuur;
- b) een uitvoerend directeur en zijn personeel;
- c) een adviesforum;
- d) een wetenschappelijk comité en wetenschappelijke panels.

Artikel 25

Raad van bestuur

1. De raad van bestuur bestaat uit veertien door de Raad in overleg met het Europees Parlement benoemde leden, die gekozen worden uit een door de Commissie opgestelde lijst welke een wezenlijk groter aantal kandidaten bevat dan het aantal te benoemen leden, alsmede een vertegenwoordiger van de Commissie. Vier leden hebben banden met organisaties die de consumenten en andere belangengroepen met betrekking tot de voedselketen vertegenwoordigen.

De door de Commissie opgestelde lijst wordt, vergezeld van de relevante documentatie, aan het Europees Parlement toegezonden. Zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk drie maanden na die mededeling, kan het Europees Parlement zijn standpunten met het oog op overweging door de Raad kenbaar maken, waarna de Raad overgaat tot benoeming van de raad van bestuur.

De benoeming van de leden van de raad geschiedt zodanig dat de hoogste graad van bekwaamheid, een uitgebreide deskundigheid en, met inachtneming daarvan, een zo breed mogelijke geografische spreiding in de Unie verzekerd is.

2. De leden worden voor vier jaar benoemd en deze benoeming kan eenmaal worden hernieuwd. De eerste ambtstermijn bedraagt evenwel zes jaar voor de helft van de leden.

3. De raad van bestuur stelt op basis van een voorstel van de uitvoerend directeur het huishoudelijk reglement van de Autoriteit vast. Het reglement wordt openbaar gemaakt.

4. De raad van bestuur kiest uit zijn midden een voorzitter voor een periode van twee jaar, die kan worden verlengd.

5. De raad van bestuur stelt zijn reglement van orde vast.

Tenzij anders bepaald, worden de besluiten van de raad van bestuur met gewone meerderheid genomen.

6. De raad van bestuur komt op convocatie van de voorzitter of op verzoek van ten minste een derde van de leden bijeen.

7. De raad van bestuur ziet erop toe dat de Autoriteit haar opdracht vervult en de haar opgedragen werkzaamheden verricht overeenkomstig de in deze verordening vastgelegde voorwaarden.

8. De raad van bestuur stelt jaarlijks vóór 31 januari het werkprogramma van de Autoriteit voor het lopende jaar op. Ook stelt hij een aanpasbaar meerjarenprogramma vast. De raad van bestuur ziet erop toe dat deze programma's aansluiten bij de wetgevings- en beleidsprioriteiten van de Gemeenschap op het gebied van de voedselveiligheid.

De raad van bestuur stelt jaarlijks vóór 30 maart het algemeen verslag over de werkzaamheden van de Autoriteit in het voorgaande jaar vast.

9. Na de goedkeuring van de Commissie en het advies van de Rekenkamer te hebben ontvangen stelt de raad van bestuur het financieel reglement van de Autoriteit vast, waarin met name de procedure voor de opstelling en uitvoering van de begroting van de Autoriteit is vastgelegd, overeenkomstig artikel 142 van het Financieel Reglement van 21 december 1977 van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾ en de wettelijke voorschriften betreffende de onderzoeken die door het Europees Bureau voor fraudebestrijding uitgevoerd worden.

10. De uitvoerend directeur neemt zonder stemrecht deel aan de vergaderingen van de raad van bestuur en neemt het secretariaat daarvan waar. De raad van bestuur nodigt de voor-

zitter van het wetenschappelijk comité uit om zijn vergaderingen, zonder stemrecht, bij te wonen.

Artikel 26

Uitvoerend directeur

1. De uitvoerend directeur wordt door de raad van bestuur benoemd, op basis van een lijst van kandidaten die de Commissie opstelt na een open sollicitatieprocedure waarvoor in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* en op andere plaatsen een oproep tot het tonen van belangstelling is verschenen, voor een periode van vijf jaar, die kan worden verlengd. Alvorens te worden benoemd, wordt de door de raad van bestuur voorgedragen kandidaat onverwijld verzocht voor het Europees Parlement een verklaring af te leggen en vragen van leden van deze instelling te beantwoorden. De uitvoerend directeur kan door een meerderheid van de raad van bestuur van zijn functie worden ontheven.

2. De uitvoerend directeur is de wettelijke vertegenwoordiger van de Autoriteit. Hij is belast met:

- a) de dagelijkse leiding van de Autoriteit;
- b) de opstelling van een voorstel voor de werkprogramma's van de Autoriteit, in overleg met de Commissie;
- c) de uitvoering van de werkprogramma's en de besluiten van de raad van bestuur;
- d) de zorg voor de verstrekking van de nodige wetenschappelijke, technische en administratieve ondersteuning voor het wetenschappelijk comité en de wetenschappelijke panels;
- e) de zorg dat de Autoriteit haar taken overeenkomstig de behoeften van haar gebruikers verricht, met name wat betreft de doeltreffendheid van de verleende diensten en de daarvoor benodigde termijn;
- f) de opstelling van de staten van ontvangsten en uitgaven en de uitvoering van de begroting van de Autoriteit;
- g) alle personeelszaken;
- h) het leggen en onderhouden van contacten met het Europees Parlement en het zorg dragen voor een geregelde dialoog met de betrokken commissies van het Europees Parlement.

3. Elk jaar legt de uitvoerend directeur aan de raad van bestuur de volgende stukken ter goedkeuring voor:

- a) een ontwerp van een algemeen verslag over alle activiteiten van de Autoriteit in het voorgaande jaar;
- b) ontwerp-werkprogramma's;
- c) de ontwerp-jaarrekening over het voorgaande jaar;
- d) de ontwerp-begroting voor het volgende jaar.

De uitvoerend directeur zendt het algemeen verslag en de programma's, nadat die zijn aangenomen door de raad van bestuur, naar het Europees Parlement, de Raad, de Commissie en de lidstaten en maakt ze openbaar.

4. De uitvoerend directeur keurt alle financiële uitgaven van de Autoriteit goed en brengt aan de raad van bestuur verslag uit over de werkzaamheden van de Autoriteit.

⁽¹⁾ PB L 356 van 31.12.1977, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG, EGKS, Euratom) nr. 762/2001 (PB L 111 van 20.4.2001, blz. 1).

Artikel 27

Adviesforum

1. Het adviesforum bestaat uit vertegenwoordigers van de bevoegde organen in de lidstaten die soortgelijke taken vervullen als de Autoriteit; elke lidstaat wijst één vertegenwoordiger aan. De vertegenwoordigers kunnen zich laten vervangen door gelijktijdig benoemde plaatsvervangers.

2. De leden van het adviesforum mogen geen lid van de raad van bestuur zijn.

3. Het adviesforum adviseert de uitvoerend directeur bij de vervulling van zijn taken krachtens deze verordening, en in het bijzonder bij het opstellen van een voorstel voor het werkprogramma van de Autoriteit. De uitvoerend directeur kan het adviesforum ook om advies verzoeken inzake de prioriteitstelling met betrekking tot verzoeken om wetenschappelijk advies.

4. Het adviesforum vormt een instantie voor uitwisseling van informatie over mogelijke risico's en voor bundeling van kennis. Het zorgt voor nauwe samenwerking tussen de Autoriteit en de bevoegde organen in de lidstaten, met name op de volgende punten:

- a) vermindering van overlappings van het wetenschappelijk onderzoek van de Autoriteit met dat van de lidstaten, overeenkomstig artikel 32;
- b) in de in artikel 30, lid 4, genoemde omstandigheden, wanneer de Autoriteit en een nationale instantie verplicht zijn samen te werken;
- c) de bevordering van de vorming van Europese netwerken van organisaties die werkzaam zijn op de gebieden die tot de opdracht van de Autoriteit behoren, overeenkomstig artikel 36, lid 1;
- d) wanneer de Autoriteit of een lidstaat een nieuw risico heeft opgespoord.

5. Het adviesforum wordt voorgezeten door de uitvoerend directeur. Het komt geregeld, ten minste viermaal per jaar, bijeen, hetzij op uitnodiging van de voorzitter, hetzij op verzoek van ten minste een derde van de leden. De werkwijze van het adviesforum wordt vastgelegd in het huishoudelijk reglement van de Autoriteit en openbaar gemaakt.

6. De Autoriteit verschaft het adviesforum de nodige technische en logistieke ondersteuning en verzorgt het secretariaat van de vergaderingen.

7. Vertegenwoordigers van de diensten van de Commissie kunnen aan de werkzaamheden van het adviesforum deelnemen. De uitvoerend directeur kan vertegenwoordigers van het Europees Parlement en van andere bevoegde organen uitnodigen daaraan deel te nemen.

Wanneer het adviesforum de in artikel 22, lid 5, onder b), bedoelde aangelegenheden bespreekt, kunnen vertegenwoordigers van de bevoegde organen in de lidstaten die soortgelijke taken hebben als die bedoeld in artikel 22, lid 5, onder b), aan de werkzaamheden van het adviesforum deelnemen, met dien verstande dat elke lidstaat één vertegenwoordiger aanwijst.

Artikel 28

Wetenschappelijk comité en wetenschappelijke panels

1. Het wetenschappelijk comité en de permanente wetenschappelijke panels hebben elk op hun eigen bevoegdheidsgebied tot taak de wetenschappelijke adviezen van de Autoriteit uit te brengen en kunnen zo nodig openbare hoorzittingen organiseren.

2. Het wetenschappelijk comité is belast met de algemene coördinatie ter waarborging van de samenhang van de wetenschappelijke adviesprocedure, met name ten aanzien van de vaststelling van de werkprocedure en de harmonisatie van de werkmethoden. Het brengt advies uit over multisectorale onderwerpen die onder de bevoegdheid van verscheidene wetenschappelijke panels vallen en over onderwerpen waarvoor geen van de wetenschappelijke panels bevoegd is.

In voorkomend geval en met name voor onderwerpen waarvoor geen van de wetenschappelijke panels bevoegd is, stelt het werkgroepen in. In die gevallen steunt het op de deskundigheid van deze werkgroepen om de wetenschappelijke adviezen vast te stellen.

3. Het wetenschappelijk comité bestaat uit de voorzitters van de wetenschappelijke panels en zes onafhankelijke wetenschappelijke deskundigen die niet tot de wetenschappelijke panels behoren.

4. De wetenschappelijke panels bestaan uit onafhankelijke wetenschappelijke deskundigen. Bij de oprichting van de Autoriteit worden de volgende wetenschappelijke panels ingesteld:

- a) het panel voor levensmiddelenadditieven, aroma's, technische hulpstoffen en materialen die met levensmiddelen in aanraking komen;
- b) het panel voor toevoegingsmiddelen en producten of stoffen die in de diervoeding worden gebruikt;
- c) het panel voor de gezondheid van gewassen, gewasbeschermingsmiddelen en de residuen daarvan;
- d) het panel voor genetisch gemodificeerde organismen;
- e) het panel voor dieetproducten, voeding en allergieën;
- f) het panel voor biologische gevaren;
- g) het panel voor contaminanten in de voedselketen;
- h) het panel voor diergezondheid en dierenwelzijn.

Het aantal en de namen van de wetenschappelijke panels kunnen op verzoek van de Autoriteit door de Commissie volgens de procedure van artikel 58, lid 2, worden aangepast in het licht van de technische en wetenschappelijke ontwikkelingen.

5. De leden van het wetenschappelijk comité die geen lid van een wetenschappelijk panel zijn, en de leden van de wetenschappelijke panels worden op voordracht van de uitvoerend directeur door de raad van bestuur benoemd voor een termijn van drie jaar, die kan worden verlengd, nadat hiervoor in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*, in geschikte toonaangevende wetenschappelijke publicaties en op de website van de Autoriteit een oproep tot het tonen van belangstelling is verschenen.

6. Het wetenschappelijk comité en de wetenschappelijke panels kiezen elk uit hun midden een voorzitter en twee vice-voorzitters.

7. Het wetenschappelijk comité en de wetenschappelijke panels nemen hun besluiten bij meerderheid van stemmen van hun leden. Minderheidsstandpunten worden vermeld.

8. De vertegenwoordigers van de diensten van de Commissie mogen de vergaderingen van het wetenschappelijk comité, de wetenschappelijke panels en de werkgroepen ervan bijwonen. Zij mogen op verzoek een toelichting of nadere informatie verstrekken, maar mogen de discussies niet trachten te beïnvloeden.

9. De procedures voor het functioneren en de samenwerking van het wetenschappelijk comité en de wetenschappelijke panels worden vastgelegd in het huishoudelijk reglement van de Autoriteit.

Deze procedures hebben met name betrekking op:

- a) het aantal ambtstermijnen dat een lid van een wetenschappelijk comité of van een wetenschappelijk panel achtereenvolgens mag vervullen;
- b) het aantal leden van elk wetenschappelijk panel;
- c) de procedure voor de vergoeding van onkosten van de leden van het wetenschappelijk comité en de wetenschappelijke panels;
- d) de wijze waarop de taken en verzoeken om wetenschappelijke adviezen aan het wetenschappelijk comité en de wetenschappelijke panels worden toegewezen;
- e) de oprichting en organisatie van de werkgroepen van het wetenschappelijk comité en de wetenschappelijke panels, en de mogelijkheid om externe deskundigen in deze werkgroepen op te nemen;
- f) de mogelijkheid waarnemers uit te nodigen om de vergaderingen van het wetenschappelijk comité en de wetenschappelijke panels bij te wonen;
- g) de mogelijkheid openbare hoorzittingen te organiseren.

AFDELING 3

FUNCTIONEREN

Artikel 29

Wetenschappelijke adviezen

1. De Autoriteit brengt wetenschappelijk advies uit:
 - a) op verzoek van de Commissie, over alle aangelegenheden die tot haar opdracht behoren, en in alle gevallen waarin de communautaire wetgeving voorschrijft dat de Autoriteit moet worden geraadpleegd;
 - b) op eigen initiatief, over aangelegenheden die tot haar opdracht behoren.

Het Europees Parlement of een lidstaat kunnen de Autoriteit verzoeken wetenschappelijk advies uit te brengen over aangelegenheden die tot haar opdracht behoren.

2. In lid 1 bedoelde verzoeken gaan vergezeld van achtergrondinformatie over het wetenschappelijke probleem dat aan de orde is, en over het belang dat een en ander voor de Gemeenschap heeft.

3. Ingeval in de communautaire wetgeving geen termijn voor het uitbrengen van een wetenschappelijk advies is vastgelegd, brengt de Autoriteit haar wetenschappelijke adviezen uit binnen de termijn die in het verzoek om advies is aangegeven, behalve in naar behoren gemotiveerde omstandigheden.

4. Ingeval er verschillende verzoeken worden gedaan in verband met dezelfde aangelegenheden, of ingeval het verzoek niet met lid 2 strookt, dan wel onduidelijk is, kan de Autoriteit ofwel een verzoek van de hand wijzen, ofwel in overleg met de verzoekende instelling of lidstaat/lidstaten wijzigingen in een verzoek om advies voorstellen. Een afwijzing wordt ten overstaan van de verzoekende instelling of lidstaat/lidstaten gemotiveerd.

5. Ingeval de Autoriteit reeds een wetenschappelijk advies over het specifieke onderwerp in een verzoek heeft uitgebracht, kan zij het verzoek weigeren, indien zij tot de conclusie komt dat er geen nieuwe wetenschappelijke elementen zijn die een nieuw onderzoek rechtvaardigen. Een weigering wordt ten overstaan van de verzoekende instelling of lidstaat/lidstaten gemotiveerd.

6. De regels voor de toepassing van de leden 1 en 2 worden door de Commissie na raadpleging van de Autoriteit vastgesteld overeenkomstig de procedure van artikel 58, lid 2. In deze regels worden in het bijzonder de volgende elementen omschreven:

- a) de procedure die de Autoriteit toepast op aan haar voorgelegde verzoeken;
- b) de richtsnoeren voor de wetenschappelijke beoordeling van stoffen, producten of procédés waarvoor de communautaire wetgeving voorafgaande toestemming of plaatsing op een positieve lijst verplicht stelt, in het bijzonder in gevallen waarin de communautaire wetgeving voorschrijft of toestaat dat de aanvrager hiertoe een dossier indient.

7. Het huishoudelijk reglement van de Autoriteit legt de eisen met betrekking tot de vorm, de toelichting en de bekendmaking van een wetenschappelijk advies vast.

Artikel 30

Uiteenlopende wetenschappelijke adviezen

1. De Autoriteit betracht de nodige waakzaamheid om iedere mogelijke bron van verschillen tussen haar wetenschappelijke adviezen en de door andere, met soortgelijke taken belaste instanties uitgebrachte wetenschappelijke adviezen vroegtijdig te onderkennen.

2. Indien de Autoriteit een mogelijke bron van verschillen constateert, neemt zij contact op met de betrokken instantie teneinde ervoor te zorgen dat alle relevante wetenschappelijke informatie onderling wordt uitgewisseld en teneinde mogelijke geschilpunten op wetenschappelijk vlak te onderkennen.

3. Wanneer substantiële verschillen op wetenschappelijk vlak zijn geconstateerd en de betrokken instantie een agent-schap van de Gemeenschap of een van de wetenschappelijke comités van de Commissie is, zijn de Autoriteit en de betrokken instantie verplicht samen te werken teneinde de verschillen weg te nemen of een gezamenlijk document aan de Commissie voor te leggen waarin de wetenschappelijke geschil-punten worden toegelicht en de onzekerheden daaromtrent in de gegevens worden aangegeven. Dat document wordt open-baar gemaakt.

4. Wanneer substantiële verschillen op wetenschappelijk vlak zijn geconstateerd en de betrokken instantie een instantie van de lidstaat is, zijn de Autoriteit en de nationale instantie verplicht om samen te werken teneinde de verschillen weg te nemen of een gezamenlijk document op te stellen waarin de wetenschappelijke geschilpunten worden toegelicht en de onze-kerheden daaromtrent in de gegevens worden aangegeven. Dat document wordt openbaar gemaakt.

Artikel 31

Wetenschappelijke en technische bijstand

1. De Commissie kan de Autoriteit verzoeken wetenschap-pelijke of technische bijstand te verlenen op elk gebied dat tot haar opdracht behoort. De verlening van wetenschappelijke en technische bijstand bestaat in de verrichting van wetenschappe-lijke of technische werkzaamheden waarbij algemeen aanvaarde wetenschappelijke of technische beginselen worden toegepast en die geen beoordeling door het wetenschappelijk comité of een wetenschappelijk panel vereisen. Hiertoe behoren met name bijstand aan de Commissie voor de opstelling en beoor-deling van technische eisen alsook bijstand aan de Commissie bij de ontwikkeling van technische richtsnoeren.

2. Wanneer de Commissie de Autoriteit om wetenschappe-lijke of technische bijstand verzoekt, bepaalt zij in overeen-stemming met de Autoriteit de termijn waarbinnen deze werk-zzaamheden moeten zijn voltooid.

Artikel 32

Wetenschappelijke studies

1. De Autoriteit laat de nodige wetenschappelijke studies verrichten om haar taken te kunnen vervullen en maakt daartoe gebruik van de beste onafhankelijke wetenschappelijke bronnen die beschikbaar zijn. Opdrachten tot het verrichten van zulke studies worden op open en transparante wijze gegeven. Zij tracht overlapping met de onderzoeksprogramma's van de lidstaten en de Gemeenschap te vermijden en bevordert de samenwerking door middel van goede coördinatie.

2. De Autoriteit stelt het Europees Parlement, de Commissie en de lidstaten in kennis van de resultaten van haar weten-schappelijke studies.

Artikel 33

Gegevensverzameling

1. De Autoriteit zoekt, verzamelt, vergelijkt en analyseert relevante wetenschappelijke en technische gegevens op de gebieden die tot haar opdracht behoren en vat deze gegevens

samen. Dit betreft in het bijzonder de verzameling van gege-vens over:

- a) de voedselconsumptie en de blootstelling van personen aan risico's in verband met de consumptie van voedsel;
- b) de incidentie en prevalentie van biologische risico's;
- c) contaminanten in levensmiddelen en diervoeders;
- d) residuen.

2. Voor de toepassing van lid 1 werkt de Autoriteit nauw samen met alle organisaties die werkzaam zijn op het gebied van gegevensverzameling, met inbegrip van organisaties in kandidaat-lidstaten en derde landen, alsmede internationale instanties.

3. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om de gege-vens die zij verzamelen op de in de leden 1 en 2 bedoelde gebieden aan de Autoriteit beschikbaar te stellen.

4. De Autoriteit doet de lidstaten en de Commissie passende aanbevelingen waarmee de technische vergelijkbaarheid van de door haar ontvangen en geanalyseerde gegevens kan worden verbeterd, teneinde de consolidatie daarvan op communautair niveau te vergemakkelijken.

5. Binnen een jaar na de inwerkingtreding van deze verorde-ning publiceert de Commissie een repertorium van de op communautair niveau bestaande gegevensverzamelings-sys-temen op de gebieden die tot de opdracht van de Autoriteit behoren.

In het verslag, dat waar passend van voorstellen vergezeld gaat, wordt in het bijzonder het volgende vermeld:

- a) voor elk systeem de rol die de Autoriteit dient te krijgen en de eventuele wijzigingen of verbeteringen die nodig zijn om de Autoriteit in staat te stellen in samenwerking met de lidstaten haar taken te vervullen;
- b) de gebreken die verholpen dienen te worden teneinde de Autoriteit in staat te stellen relevante wetenschappelijke en technische gegevens op de tot haar opdracht behorende gebieden te verzamelen en samen te vatten.

6. De Autoriteit zendt de resultaten van haar werkzaam-heden op het gebied van de gegevensverzameling aan het Euro-pees Parlement, de Commissie en de lidstaten.

Artikel 34

Opsporen van nieuwe risico's

1. De Autoriteit stelt monitoringprocedures op voor het systematisch zoeken, verzamelen, vergelijken en analyseren van informatie en gegevens om nieuwe risico's op de tot haar opdracht behorende gebieden op te sporen.

2. Wanneer de Autoriteit over informatie beschikt op grond waarvan zij een ernstig nieuw risico vermoedt, verzoekt zij de lidstaten, de andere agentschappen van de Gemeenschap en de Commissie om nadere informatie. De lidstaten, de betrokken communautaire agentschappen en de Commissie antwoorden met spoed en verstrekken alle relevante informatie waarover zij beschikken.

3. De Autoriteit benut alle informatie die zij bij de uitvoering van haar taken ontvangt om een nieuw risico op te sporen.

4. De Autoriteit zendt de beoordeling van nieuwe risico's en de daarover verzamelde informatie aan het Europees Parlement, de Commissie en de lidstaten.

Artikel 35

Systeem voor snelle waarschuwingen

Om haar taken in verband met de gezondheids- en voedingsrisico's van levensmiddelen optimaal uit te kunnen voeren, ontvangt de Autoriteit alle berichten via het systeem voor snelle waarschuwingen. Zij analyseert de inhoud van de berichten om de Commissie en de lidstaten alle nodige informatie ten behoeve van risicoanalyse te verstrekken.

Artikel 36

Netwerken van organisaties, werkzaam op de tot de opdracht van de Autoriteit behorende gebieden

1. De Autoriteit bevordert de vorming van Europese netwerken van organisaties die werkzaam zijn op de gebieden die tot haar opdracht behoren. Deze netwerken zijn met name bedoeld ter bevordering van een wetenschappelijk samenwerkingskader door de coördinatie van activiteiten, de uitwisseling van informatie, de ontwikkeling en uitvoering van gezamenlijke projecten en de uitwisseling van expertise en de beste praktijken op de gebieden die tot de opdracht van de Autoriteit behoren.

2. De raad van bestuur stelt op voorstel van de uitvoerend directeur een lijst op van door de lidstaten aangewezen bevoegde organisaties die de Autoriteit, afzonderlijk of in netwerken, bij de uitoefening van haar opdracht kunnen bijstaan, en maakt die lijst openbaar. De Autoriteit kan bepaalde werkzaamheden aan die organisaties opdragen, in het bijzonder voorbereidende werkzaamheden voor wetenschappelijke adviezen, wetenschappelijke en technische bijstand, verzameling van gegevens en opsporing van nieuwe risico's. Sommige van deze werkzaamheden kunnen voor financiële steun in aanmerking komen.

3. De regels voor de toepassing van lid 1 en lid 2 worden, na raadpleging van de Autoriteit door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 58, lid 2. In deze regels worden in het bijzonder de criteria voor de opname van een instelling op de lijst van door de lidstaten aangewezen bevoegde organisaties, de regelingen voor geharmoniseerde kwaliteitseisen en de financiële regels voor de eventuele financiële steun vastgelegd.

4. Binnen een jaar na de datum van inwerkingtreding van deze verordening publiceert de Commissie een repertorium van bestaande communautaire systemen op de gebieden die tot de opdracht van de Autoriteit behoren, welke de lidstaten de mogelijkheid bieden bepaalde werkzaamheden op het gebied van de wetenschappelijke beoordeling verrichten, in het bijzonder de behandeling van vergunningsdossiers. In het verslag, dat waar passend van voorstellen vergezeld gaat, worden in het bijzonder voor elk systeem de eventuele wijzigingen of verbeteringen aangegeven die nodig zijn om de Auto-

riteit in staat te stellen in samenwerking met de lidstaten haar taken te vervullen.

AFDELING 4

ONAFHANKELIJKHEID, TRANSPARANTIE, GEHEIMHOUDING EN MEDEDELINGEN

Artikel 37

Onafhankelijkheid

1. De leden van de raad van bestuur, de leden van het adviesforum en de uitvoerend directeur verbinden zich ertoe op onafhankelijke wijze in het openbaar belang te handelen.

Daartoe leggen zij een verbintenisverklaring af alsmede een verklaring omtrent hun belangen, waarin zij hetzij verklaren dat zij geen belangen hebben die geacht zouden kunnen worden afbreuk te doen aan hun onafhankelijkheid, hetzij al hun directe en indirecte belangen vermelden die geacht zouden kunnen worden afbreuk te doen aan hun onafhankelijkheid. Deze verklaringen worden jaarlijks schriftelijk afgelegd.

2. De leden van het wetenschappelijk comité en de wetenschappelijke panels verbinden zich ertoe onafhankelijk van elke invloed van buitenaf te handelen.

Daartoe leggen zij een verbintenisverklaring af alsmede een verklaring omtrent hun belangen, waarin zij hetzij verklaren dat zij geen belangen hebben die geacht zouden kunnen worden afbreuk te doen aan hun onafhankelijkheid, hetzij al hun directe en indirecte belangen vermelden die geacht zouden kunnen worden afbreuk te doen aan hun onafhankelijkheid. Deze verklaringen worden jaarlijks schriftelijk afgelegd.

3. De leden van de raad van bestuur, de uitvoerend directeur, de leden van het adviesforum, de leden van het wetenschappelijk comité en de wetenschappelijke panels, alsmede de externe deskundigen die aan de werkgroepen hiervan deelnemen, maken op elke vergadering de belangen kenbaar die geacht zouden kunnen worden afbreuk te doen aan hun onafhankelijkheid in verband met de op de agenda staande onderwerpen.

Artikel 38

Transparantie

1. De Autoriteit zorgt ervoor haar werkzaamheden met een hoge mate van transparantie te verrichten. Zij maakt met name het volgende onverwijld openbaar:

- a) de agenda's en notulen van het wetenschappelijk comité en de wetenschappelijke panels;
- b) de adviezen van het wetenschappelijk comité en de wetenschappelijke panels, terstond na de goedkeuring ervan, waarbij de minderheidsstandpunten altijd worden vermeld;
- c) onverminderd de artikelen 39 en 41, de informatie waarop haar adviezen gebaseerd zijn;
- d) de jaarlijkse verklaringen omtrent de belangen van de leden van de raad van bestuur, de uitvoerend directeur, de leden van het adviesforum en de leden van het wetenschappelijk comité en de wetenschappelijke panels, alsmede de verklaringen omtrent hun belangen in verband met agendapunten van de vergaderingen;

- e) de resultaten van haar wetenschappelijke studies;
- f) het jaarlijkse verslag over haar werkzaamheden;
- g) verzoeken van het Europees Parlement, de Commissie of een lidstaat om wetenschappelijke adviezen, die geweigerd of gewijzigd zijn, alsook de motiveringen voor de weigering of wijziging.

2. De raad van bestuur houdt zijn vergaderingen in het openbaar, tenzij op voorstel van de uitvoerend directeur anders wordt besloten voor specifieke administratieve punten van zijn agenda, en kan vertegenwoordigers van consumenten of andere belanghebbenden toestaan om sommige werkzaamheden van de Autoriteit als waarnemer bij te wonen.

3. De Autoriteit legt in haar huishoudelijk reglement de praktische regelingen voor de uitvoering van de in de leden 1 en 2 bedoelde transparantie bepalingen vast.

Artikel 39

Geheimhouding

1. In afwijking van artikel 38 maakt de Autoriteit vertrouwelijke informatie die zij ontvangt met een met redenen omkleed verzoek om die informatie als vertrouwelijk te behandelen, niet aan derden bekend, tenzij het gaat om informatie die ter bescherming van de volksgezondheid openbaar gemaakt moet worden als de omstandigheden dat vereisen.

2. De leden van de raad van bestuur, de uitvoerend directeur, de leden van het wetenschappelijk comité en de wetenschappelijke panels en de externe deskundigen die aan de werkgroepen daarvan deelnemen, de leden van het adviesforum en het personeel van de Autoriteit zijn ook na beëindiging van hun functie onderworpen aan de geheimhoudingsplicht van artikel 287 van het Verdrag.

3. De conclusies van de door de Autoriteit uitgebrachte wetenschappelijke adviezen met betrekking tot de te verwachten gezondheidseffecten worden in geen geval geheimgehouden.

4. De Autoriteit legt in haar huishoudelijk reglement de praktische regelingen voor de uitvoering van de in de leden 1 en 2 bedoelde geheimhoudingsregels vast.

Artikel 40

Mededelingen van de Autoriteit

1. De Autoriteit doet op eigen initiatief mededelingen op de gebieden die tot haar opdracht behoren, onverminderd de bevoegdheid van de Commissie om haar risicomanagementbeslissingen bekend te maken.

2. De Autoriteit zorgt ervoor dat het publiek en alle belanghebbenden snel van objectieve, betrouwbare en gemakkelijk toegankelijke informatie worden voorzien, in het bijzonder met betrekking tot de resultaten van haar werkzaamheden. Om deze doelstellingen te bereiken stelt de Autoriteit informatiemateriaal voor het grote publiek samen en verspreidt zij dit.

3. De Autoriteit handelt in nauwe samenwerking met de Commissie en de lidstaten om de nodige samenhang in het risicocommunicatieproces te bevorderen.

De autoriteit maakt alle adviezen die zij heeft uitgebracht overeenkomstig artikel 38 openbaar.

4. De Autoriteit zorgt voor goede samenwerking met de bevoegde instanties in de lidstaten en met andere belanghebbenden met betrekking tot publieksvoorlichtingscampagnes.

Artikel 41

Toegang tot documenten

1. De Autoriteit zorgt ervoor dat de documenten waarover zij beschikt ruim toegankelijk zijn.

2. De raad van bestuur stelt op voorstel van de uitvoerend directeur de bepalingen vast die van toepassing zijn op de toegang tot de in lid 1 bedoelde documenten, met volledige inachtneming van de algemene beginselen en voorwaarden inzake het recht op toegang tot de documenten van de Gemeenschapsinstellingen.

Artikel 42

Consumenten, producenten en andere belangengroepen

De Autoriteit legt efficiënte contacten met de vertegenwoordigers van consumenten, producenten en verwerkers en alle andere belangengroepen.

AFDELING 5

FINANCIËLE BEPALINGEN

Artikel 43

Vaststelling van de begroting van de Autoriteit

1. De ontvangsten van de Autoriteit bestaan uit een bijdrage van de Gemeenschap en van elke andere staat waarmee de Gemeenschap overeenkomsten heeft gesloten als bedoeld in artikel 49, alsmede heffingen voor publicaties, conferenties, opleidingen en eventuele andere soortgelijke activiteiten waarin de Autoriteit voorziet.

2. De uitgaven van de Autoriteit omvatten personeelsuitgaven, administratieve uitgaven, infrastructuuruitgaven en beleidsuitgaven, alsmede uitgaven die voortvloeien uit met derden gesloten overeenkomsten of uit financiële steunverlening als bedoeld in artikel 36.

3. De uitvoerend directeur stelt jaarlijks tijdig vóór de in lid 5 genoemde datum een raming op van de ontvangsten en uitgaven van de Autoriteit voor het volgende begrotingsjaar en zendt die, tezamen met een overzicht van de voorlopige personeelsformatie, aan de raad van bestuur.

4. De ontvangsten en uitgaven zijn in evenwicht.

5. De raad van bestuur stelt jaarlijks uiterlijk 31 maart de ontwerp-raming vast met inbegrip van de voorlopige personeelsformatie en het voorlopige werkprogramma en zendt die naar de Commissie en naar de staten waarmee de Gemeenschap overeenkomsten gesloten heeft als bedoeld in artikel 49. De Commissie neemt op basis daarvan de desbetreffende ramingen op in het voorontwerp van algemene begroting van de Europese Unie, dat zij overeenkomstig artikel 272 van het Verdrag aan de Raad voorlegt.

6. Na de vaststelling van de algemene begroting van de Europese Unie door de begrotingsautoriteit stelt de raad van bestuur de definitieve begroting en het definitieve werkprogramma van de Autoriteit vast, waarbij hij deze zo nodig aan de bijdrage van de Gemeenschap aanpast. Hij zendt die begroting en dat werkprogramma onverwijld toe aan de Commissie en de begrotingsautoriteit.

Artikel 44

Uitvoering van de begroting van de Autoriteit

1. De uitvoerend directeur voert de begroting van de Autoriteit uit.
2. De controle op het aangaan van betalingsverplichtingen en alle betalingen, alsmede op de vaststelling en inning van alle ontvangsten van de Autoriteit geschiedt door de financieel controleur van de Commissie.
3. De uitvoerend directeur doet jaarlijks uiterlijk op 31 maart de Commissie, de raad van bestuur en de Rekenkamer de rekeningen van alle ontvangsten en uitgaven betreffende het afgelopen begrotingsjaar toekomen.

De Rekenkamer onderzoekt deze rekeningen overeenkomstig artikel 248 van het Verdrag. Zij brengt elk jaar een verslag over de werkzaamheden van de Autoriteit uit.

4. Het Europees Parlement verleent de uitvoerend directeur van de Autoriteit op aanbeveling van de Raad kwijting voor de uitvoering van de begroting.

Artikel 45

Door de Autoriteit ontvangen vergoedingen

Binnen drie jaar na de inwerkingtreding van deze verordening brengt de Commissie, na raadpleging van de Autoriteit, de lidstaten en de belanghebbenden, een verslag uit over de mogelijkheid en wenselijkheid van indiening in het kader van de medebeslissingsprocedure en overeenkomstig het Verdrag van een wetgevingsvoorstel voor andere door de Autoriteit verleende diensten.

AFDELING 6

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 46

Rechtspersoonlijkheid en voorrechten

1. De Autoriteit heeft rechtspersoonlijkheid. Zij beschikt in alle lidstaten over de ruimste bevoegdheden waarin de wetgeving inzake rechtspersonen voorziet. Zij kan met name roerende en onroerende goederen verkrijgen en vervreemden, en in rechte optreden.

2. Het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen is op de Autoriteit van toepassing.

Artikel 47

Aansprakelijkheid

1. De contractuele aansprakelijkheid van de Autoriteit wordt beheerst door het op het betrokken contract van toepassing zijnde recht. Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is bevoegd uitspraak te doen wanneer een door de Autoriteit gesloten overeenkomst een arbitragebeding bevat.
2. In geval van niet-contractuele aansprakelijkheid vergoedt de Autoriteit, overeenkomstig de algemene beginselen die de wetgevingen van de lidstaten gemeen hebben, alle schade die door de Autoriteit zelf of haar personeelsleden in de uitoefening van hun functie is veroorzaakt. Het Hof van Justitie is bevoegd ter zake van alle in dit verband gerezen geschillen over schadevergoeding.
3. De persoonlijke aansprakelijkheid van de personeelsleden van de Autoriteit ten aanzien van de Autoriteit wordt geregeld door de desbetreffende voor het personeel van de Autoriteit geldende bepalingen.

Artikel 48

Personeel

1. Het personeel van de Autoriteit is onderworpen aan de verordeningen en regelingen die van toepassing zijn op de ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen.
2. De Autoriteit oefent ten aanzien van haar personeel de bevoegdheden uit die aan het tot aanstelling bevoegde gezag zijn verleend.

Artikel 49

Deelname van derde landen

De Autoriteit staat open voor deelname van landen die met de Europese Gemeenschap overeenkomsten gesloten hebben uit hoofde waarvan zij de communautaire wetgeving op het onder deze verordening vallende gebied hebben overgenomen en toepassen.

Krachtens de desbetreffende bepalingen van die overeenkomsten worden regelingen getroffen waarin met name de aard, omvang en wijze van de deelname van deze landen aan de werkzaamheden van de Autoriteit worden vastgesteld, met inbegrip van bepalingen betreffende deelneming aan de door de Autoriteit beheerde netwerken, plaatsing op de lijst van bevoegde organisaties waaraan de Autoriteit bepaalde werkzaamheden kan opdragen, de financiële bijdragen en het personeel.

HOOFDSTUK IV

SYSTEEM VOOR SNELLE WAARSCHUWINGEN, CRISISMANAGEMENT EN NOODSITUATIES

AFDELING 1

SYSTEEM VOOR SNELLE WAARSCHUWINGEN

Artikel 50

Systeem voor snelle waarschuwingen

1. Hierbij wordt een systeem voor snelle waarschuwingen in de vorm van een netwerk ingesteld, voor kennisgevingen van het bestaan van een direct of indirect risico voor de gezondheid van de mens, verband houdend met een levensmiddel of diervoeder. Dit systeem omvat de lidstaten, de Commissie en de Autoriteit. De lidstaten, de Commissie en de Autoriteit wijzen elk een contactpunt aan, dat deel uitmaakt van het netwerk. De verantwoordelijkheid voor het beheer van het netwerk berust bij de Commissie.

2. Wanneer een lid van het netwerk beschikt over informatie betreffende het bestaan van een ernstig direct of indirect risico voor de gezondheid van de mens, verband houdend met een levensmiddel of diervoeder, wordt deze informatie via het systeem voor snelle waarschuwingen onverwijld ter kennis van de Commissie gebracht. De Commissie geeft deze informatie onmiddellijk door aan de leden van het netwerk.

De Autoriteit kan deze kennisgeving aanvullen met alle wetenschappelijke en technische informatie die het ondernemen van snelle, passende risicomanagementactie door de lidstaten vergemakkelijkt.

3. Onverminderd andere communautaire wetgeving stellen de lidstaten de Commissie door middel van het systeem voor snelle waarschuwingen onverwijld in kennis van:

- a) elke door hen vastgestelde maatregel waarbij het in de handel brengen van een product wordt beperkt of waarbij het uit de handel nemen of het terugroepen van levensmiddelen of diervoeders wordt voorgeschreven met het oog op de bescherming van de gezondheid van de mens waarvoor snelle actie vereist is;
- b) elke aanbeveling aan of overeenkomst met het bedrijfsleven die erop gericht is op vrijwillige of verplichte basis het in de handel brengen of het uiteindelijke gebruik van levensmiddelen of diervoeders te voorkomen, te beperken of aan specifieke voorwaarden te onderwerpen in verband met een ernstig risico voor de gezondheid van de mens waarvoor snelle actie vereist is;
- c) elke door een direct of indirect risico voor de gezondheid van de mens ingegeven afkeuring van een partij, container of lading levensmiddelen of diervoeders door een bevoegde autoriteit aan een grenspost in de Europese Unie.

De kennisgeving gaat vergezeld van een uitvoerige uiteenzetting van de redenen waarom de bevoegde autoriteiten van de lidstaat die de kennisgeving heeft verzonden, de maatregelen hebben genomen. De kennisgeving wordt te zijner tijd gevolgd door aanvullende informatie, met name ingeval de maatregelen

waarop de kennisgeving berust worden gewijzigd of ingetrokken.

De Commissie zendt de uit hoofde van de eerste en de tweede alinea ontvangen kennisgeving en aanvullende informatie onverwijld door naar de leden van het netwerk.

Wanneer een partij, container of lading door een bevoegde autoriteit aan een grenspost in de Europese Unie wordt afgekeurd, stelt de Commissie alle grensposten in de Europese Unie alsmede het derde land van oorsprong hiervan onverwijld in kennis.

4. Wanneer een levensmiddel of diervoeder waarover een kennisgeving via het systeem voor snelle waarschuwingen is gestuurd, naar een derde land is verzonden, verstrekt de Commissie dat land de nodige informatie.

5. De lidstaten stellen de Commissie onverwijld in kennis van de actie die zij hebben ondernomen of de maatregelen die zij hebben getroffen naar aanleiding van de via het systeem voor snelle waarschuwingen ontvangen kennisgevingen en aanvullende informatie. De Commissie geeft deze informatie onmiddellijk door aan de leden van het netwerk.

6. Het informatiesysteem voor snelle waarschuwingen kan worden opengesteld voor kandidaat-lidstaten, derde landen en internationale organisaties, op grond van overeenkomsten tussen de Gemeenschap en die landen of organisaties, overeenkomstig de daarin vastgestelde procedures. Die procedures zijn gebaseerd op wederkerigheid en omvatten gelijkwaardige maatregelen inzake de vertrouwelijkheid als in de Gemeenschap gelden.

Artikel 51

Uitvoeringsmaatregelen

De uitvoeringsmaatregelen voor artikel 50 worden na met de Autoriteit te zijn besproken volgens de procedure van artikel 58, lid 2, door de Commissie vastgesteld. Die maatregelen omvatten met name de specifieke voorwaarden en procedures voor de doorgifte van kennisgevingen en aanvullende informatie.

Artikel 52

Geheimhoudingsregels voor het systeem voor snelle waarschuwingen

1. De informatie waarover de leden van het netwerk beschikken met betrekking tot risico's voor de gezondheid van de mens als gevolg van levensmiddelen en diervoeders is in de regel beschikbaar voor het publiek overeenkomstig het informatiebeginsel van artikel 10. Het publiek heeft in de regel toegang tot informatie over de identificatie van het product, de aard van het risico en de genomen maatregel.

De leden van het netwerk treffen evenwel de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat hun personeelsleden de voor de doeleinden van deze afdeling verkregen informatie die in naar behoren gemotiveerde gevallen gezien de aard ervan onder het beroepsgeheim valt, niet openbaar maken, behalve indien het gaat om informatie die, als de omstandigheden dat vereisen, openbaar moet worden gemaakt ter bescherming van de gezondheid van de mens.

2. De bescherming van het beroepsgeheim mag niet beletten dat informatie die relevant is voor de doeltreffendheid van het markttoezicht en de handhavingactiviteiten op het gebied van levensmiddelen en diervoeders aan de bevoegde autoriteiten wordt doorgegeven. De autoriteiten die informatie ontvangen die onder het beroepsgeheim valt, dragen zorg voor de bescherming daarvan overeenkomstig lid 1.

AFDELING 2

NOODSITUATIES

Artikel 53

Noodmaatregelen betreffende uit de Gemeenschap afkomstige of uit een derde land ingevoerde levensmiddelen en diervoeders

1. Wanneer blijkt dat een levensmiddel of diervoeder, van oorsprong uit de Gemeenschap of ingevoerd uit een derde land, waarschijnlijk een ernstig risico voor de gezondheid van mens, dier of milieu inhoudt en dat het risico niet op afdoende wijze kan worden beheerst met de door de betrokken lidstaten getroffen maatregelen, treft de Commissie volgens de procedure van artikel 58, lid 2, op eigen initiatief of op verzoek van een lidstaat, onverwijld een of meer van de volgende maatregelen, al naar gelang de ernst van de situatie:

- a) in geval van levensmiddelen of diervoeders van oorsprong uit de Gemeenschap:
 - i) opschorting van het in de handel brengen of het gebruik van het betrokken levensmiddel;
 - ii) opschorting van het in de handel brengen of het gebruik van het betrokken diervoeder;
 - iii) vaststelling van bijzondere voorwaarden voor het betrokken levensmiddel of diervoeder;
 - iv) elke andere passende tijdelijke maatregel;
- b) in geval van uit een derde land ingevoerde levensmiddelen of diervoeders:
 - i) opschorting van de invoer van het betrokken levensmiddel of diervoeder uit het desbetreffende derde land of uit een deel daarvan, en, waar van toepassing, uit het derde land van doorvoer;
 - ii) vaststelling van bijzondere voorwaarden voor het betrokken levensmiddel of diervoeder uit het betrokken derde land of een deel daarvan;
 - iii) elke andere passende tijdelijke maatregel.

2. In dringende gevallen kan de Commissie evenwel de in lid 1 genoemde maatregelen voorlopig aannemen, na de betrokken lidstaat of lidstaten te hebben geraadpleegd en de overige lidstaten daarvan in kennis te hebben gesteld.

De genomen maatregelen worden zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen tien werkdagen, volgens de procedure van artikel 58, lid 2, bevestigd, gewijzigd, ingetrokken of verlengd. De redenen voor het besluit van de Commissie worden onverwijld openbaar gemaakt.

Artikel 54

Andere noodmaatregelen

1. Wanneer een lidstaat de Commissie officieel in kennis stelt van de noodzaak om spoedmaatregelen te nemen en de Commissie niet heeft gehandeld conform artikel 53, kan de lidstaat tijdelijke beschermende maatregelen vaststellen. In dat geval stelt hij de overige lidstaten en de Commissie onverwijld daarvan in kennis.

2. De Commissie legt de aangelegenheid binnen tien werkdagen volgens de procedure van artikel 58, lid 2, voor aan het bij artikel 58, lid 1, ingestelde comité met het oog op de verlenging, wijziging of intrekking van de tijdelijke beschermende maatregelen.

3. De lidstaat mag zijn nationale tijdelijke beschermende maatregelen handhaven totdat de communautaire maatregelen zijn vastgesteld.

AFDELING 3

CRISISMANAGEMENT

Artikel 55

Algemeen plan voor crisismanagement

1. De Commissie stelt in nauwe samenwerking met de Autoriteit en met de lidstaten een algemeen plan voor crisismanagement op het gebied van de veiligheid van levensmiddelen en diervoeders op, hierna „algemeen plan” te noemen.

2. In het algemene plan worden de soorten situaties vastgelegd waarin directe of indirecte risico's voor de gezondheid van de mens als gevolg van levensmiddelen of diervoeders optreden die waarschijnlijk niet met behulp van de bestaande voorzieningen voorkomen, weggenomen of tot een aanvaardbaar niveau teruggebracht kunnen worden of die met toepassing van de artikelen 53 en 54 alleen niet op toereikende wijze kunnen worden beheerst.

In het algemene plan worden tevens de praktische procedures voor het managen van een crisis vastgelegd, met inbegrip van de te hanteren transparantiebeginselen en een communicatiestrategie.

*Artikel 56***Crisiseenheid**

1. Onverminderd haar taak de toepassing van het Gemeenschapsrecht te waarborgen stelt de Commissie, wanneer zij een situatie constateert waarin een ernstig direct of indirect risico voor de gezondheid van de mens als gevolg van levensmiddelen of diervoeders optreedt en dat risico niet met behulp van de bestaande voorzieningen voorkomen, weggenomen of beperkt kan worden of met toepassing van de artikelen 53 en 54 alleen niet op toereikende wijze kan worden beheerst, de lidstaten en de Autoriteit onverwijld in kennis.

2. De Commissie richt onverwijld een crisiseenheid op, waarvan de Autoriteit deel uitmaakt en waarin zij zo nodig wetenschappelijke en technische bijstand biedt.

*Artikel 57***Taken van de crisiseenheid**

1. De crisiseenheid is belast met de verzameling en beoordeling van alle relevante informatie en het onderzoeken van de mogelijkheden om het risico voor de gezondheid van de mens zo doeltreffend en snel mogelijk te voorkomen, weg te nemen of tot een aanvaardbaar niveau terug te brengen.

2. De crisiseenheid kan de hulp inroepen van alle natuurlijke of rechtspersonen wier expertise zij nodig acht om de crisis doeltreffend te beheersen.

3. De crisiseenheid informeert het publiek over de betrokken risico's en de getroffen maatregelen.

HOOFDSTUK V

PROCEDURES EN SLOTBEPALINGEN

AFDELING 1

COMITÉPROCEDURE EN BEMIDDELINGSPROCEDURE*Artikel 58***Comité**

1. De Commissie wordt bijgestaan door een Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid, hierna „het comité” te noemen, bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie. Het comité wordt onderverdeeld in afdelingen voor het behandelen van alle betrokken kwesties.

2. In de gevallen waarin naar dit artikel wordt verwezen, is de procedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG met inachtneming van artikel 7 en artikel 8 van dat besluit van toepassing.

3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt op drie maanden bepaald.

*Artikel 59***Taken van het comité**

Het comité vervult de bij deze verordening en bij andere relevante communautaire bepalingen aan het comité opgedragen taken, in de gevallen en onder de voorwaarden die in die bepalingen zijn vastgelegd. Voorts kan het op initiatief van de voorzitter of op schriftelijk verzoek van een van de leden elk onderwerp bestuderen dat onder die bepalingen valt.

*Artikel 60***Bemiddelingsprocedure**

1. Onverminderd de toepassing van andere communautaire bepalingen legt een lidstaat, indien hij van mening is dat een door een andere lidstaat genomen maatregel op het gebied van de voedselveiligheid hetzij onverenigbaar is met deze verordening, hetzij van invloed kan zijn op de werking van de interne markt, de zaak voor aan de Commissie, die de andere betrokken lidstaat hiervan onverwijld in kennis stelt.

2. De twee betrokken lidstaten en de Commissie stellen alles in het werk om het probleem op te lossen. Als geen overeenstemming kan worden bereikt, kan de Commissie de Autoriteit verzoeken advies over een wetenschappelijk geschilpunt uit te brengen. De termen van het verzoek en de termijn waarbinnen de Autoriteit advies dient uit te brengen worden in onderling overleg door de Commissie en de Autoriteit vastgesteld, na raadpleging van de twee betrokken lidstaten.

AFDELING 2

SLOTBEPALINGEN*Artikel 61***Herzieningsclausule**

1. Vóór 1 januari 2005 en vervolgens om de zes jaar geeft de Autoriteit in samenwerking met de Commissie opdracht tot een onafhankelijke externe evaluatie van haar functioneren op basis van de door de raad van bestuur in overeenstemming met de Commissie vastgestelde richtsnoeren. De evaluatie betreft de werkwijze van de Autoriteit en de resultaten die zij bereikt. Bij de evaluatie wordt rekening gehouden met de opvattingen van de belanghebbenden op zowel communautair als nationaal niveau.

De raad van bestuur van de Autoriteit bestudeert de conclusies van de evaluatie en doet de Commissie in voorkomend geval aanbevelingen voor veranderingen in de Autoriteit en haar werkmethoden. De evaluatie en de aanbevelingen worden openbaar gemaakt.

2. Vóór 1 januari 2005 brengt de Commissie een verslag uit over de met de uitvoering van de afdelingen 1 en 2 van hoofdstuk IV opgedane ervaring.

3. De in de leden 1 en 2 bedoelde verslagen en aanbevelingen worden toegezonden aan het Europees Parlement en de Raad.

Artikel 62

Verwijzingen naar de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid

1. Alle verwijzingen in de communautaire wetgeving naar het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding, het Wetenschappelijk Comité voor de diervoeding, het Wetenschappelijk Veterinair Comité, het Wetenschappelijk Comité voor bestrijdingsmiddelen, het Wetenschappelijk Comité voor planten en de wetenschappelijke stuurgroep worden vervangen door verwijzingen naar de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid.

2. Alle verwijzingen in de communautaire wetgeving naar het Permanent Comité voor levensmiddelen, het Permanent Comité voor veevoeder en het Permanent Veterinair Comité worden vervangen door verwijzingen naar het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid.

Alle verwijzingen naar het Permanent Plantenziektkundig Comité in de communautaire wetgeving gebaseerd op, alsmede in de Richtlijnen 76/895/EEG, 86/362/EEG, 86/363/EEG, 90/642/EEG en 91/414/EEG aangaande gewasbeschermingsmiddelen en het bepalen van maximumresidugehalten worden vervangen door een verwijzing naar het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 28 januari 2002.

Voor het Europees Parlement
De voorzitter
P. COX

3. Voor de toepassing van de leden 1 en 2 wordt onder communautaire wetgeving verstaan alle verordeningen, richtlijnen, beschikkingen en besluiten van de Gemeenschap.

4. De Besluiten 68/361/EEG, 69/414/EEG en 70/372/EEG worden ingetrokken.

Artikel 63

Bevoegdheden van het Europees Bureau voor de geneesmiddelenbeoordeling

Deze verordening laat de bevoegdheden van het Europees Bureau voor de geneesmiddelenbeoordeling uit hoofde van Verordening (EEG) nr. 2309/93, Verordening (EEG) nr. 2377/90, Richtlijn 75/319/EEG van de Raad ⁽¹⁾ en Richtlijn 81/851/EEG van de Raad ⁽²⁾ onverlet.

Artikel 64

Aanvang van de werkzaamheden van de Autoriteit

De Autoriteit vangt haar werkzaamheden aan op 1 januari 2002.

Artikel 65

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

De artikelen 11, 12 en 14 tot en met 20 zijn van toepassing met ingang van 1 januari 2005.

De artikelen 29, 56, 57, 60 en 62, lid 1, zijn van toepassing met ingang van de datum waarop de leden van het wetenschappelijk comité en de wetenschappelijke panels benoemd worden. De datum zal bekendgemaakt worden in de C-reeks van het Publicatieblad.

Voor de Raad
De voorzitter
J. PIQUÉ I CAMPS

⁽¹⁾ PB L 147 van 9.6.1975, blz. 13. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 311 van 28.11.2001, blz. 67).

⁽²⁾ PB L 317 van 6.11.1981, blz. 1. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 2001/82/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 311 van 28.11.2001, blz. 1).

VERORDENING (EG) Nr. 179/2002 VAN DE RAAD**van 28 januari 2002****houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2792/1999 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen en voorwaarden voor de structurele acties van de Gemeenschap in de visserijsector**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op de artikelen 36 en 37,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 2792/1999 van de Raad ⁽⁴⁾ zijn met name bepalingen vastgesteld die verband houden met de uitvoering van de meerjarige oriëntatieprogramma's voor de vissersvloeden.
- (2) Bij Beschikking nr. 2002/70/EG zijn wijzigingen vastgesteld in een aantal bepalingen van Beschikking 97/413/EG inzake de doelstellingen en bepalingen voor de herstructurering, in de periode van 1 januari 1997 tot en met 31 december 2001, van de communautaire visserijsector met het oog op de totstandbrenging van een duurzaam evenwicht tussen de visbestanden en de exploitatie daarvan ⁽⁵⁾. Bij eerstgenoemde beschikking wordt met name de geldigheidsduur van Beschikking 97/413/EG verlengd tot en met 31 december 2002.
- (3) Om de internationale maatregelen ter voorkoming en uitbanning van de illegale, niet-gemelde en niet-gereguleerde visserij te versterken, zou geen overheidssteun mogen worden verleend voor de definitieve overbrenging van vissersvaartuigen naar derde landen die volgens de constatering van de betrokken regionale visserijorganisaties toelaten dat wordt gevestigd op een manier die de doeltreffendheid van de internationale instandhoudingsmaatregelen in gevaar brengt.
- (4) Het onttrekken van capaciteit gepaard aan het inbrengen van nieuwe capaciteit in de segmenten waar de jaarlijkse doeleinden nog niet zijn bereikt, dient te worden versterkt.
- (5) Een aantal bepalingen van Verordening (EG) nr. 2792/1999 moet daarom worden aangepast,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 2792/1999 wordt als volgt gewijzigd:

1. in artikel 4, lid 3, wordt „1 mei 2001” vervangen door „1 mei 2002”;

⁽¹⁾ PB C 270 E van 25.9.2001, blz. 80.

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 25.10.2001 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽³⁾ Advies uitgebracht op 17.10.2001 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽⁴⁾ PB L 337 van 30.12.1999, blz. 10. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1451/2001 (PB L 198 van 21.7.2001, blz. 9).

⁽⁵⁾ Zie bladzijde 77 van dit Publicatieblad.

2. artikel 6, lid 2, eerste alinea, wordt als volgt gelezen:

„In het geval van reeds geregistreerde vaartuigen, met een lengte over alles van minder dan 12 meter, met uitzondering van trawlers, kunnen de lidstaten een aanvraag indienen voor een duidelijk omschreven en gekwantificeerde verhoging van de capaciteitsdoelstellingen in verband met maatregelen ter verbetering van de veiligheid, de navigatie op zee, de hygiëne, de productkwaliteit en de arbeidsomstandigheden, op voorwaarde dat die maatregelen niet leiden tot een verhoging van het exploitatieniveau van de betrokken bestanden.”;

3. in artikel 7, lid 3, wordt onder punt b) het volgende punt toegevoegd:

„iv) het derde land waarnaar het vaartuig zal worden overgebracht is geen verdragsluitende of medewerkende partij bij de betrokken regionale visserijorganisaties, maar door deze organisaties is niet geconstateerd dat het een land is dat toelaat dat wordt gevestigd op een manier die de doeltreffendheid van de internationale instandhoudingsmaatregelen in gevaar brengt”;

4. in artikel 9, wordt lid 1 vervangen door:

„1. Onverminderd de in artikel 3, lid 3, tweede alinea, bepaalde voorwaarden wordt overheidssteun voor vernieuwing en modernisering van de vloot alleen verleend op onderstaande voorwaarden, alsmede de in artikel 6 en in bijlage III vermelde voorwaarden en mits de jaarlijkse doelstellingen van het meerjarig oriëntatieprogramma in totaal worden nageleefd:

- a) wanneer de jaarlijkse doelstellingen voor de betreffende vlootsegmenten worden nageleefd, moeten de lidstaten ervoor zorgen dat nieuwe, met overheidssteun ingebrachte capaciteit tijdens de programmeringsperiode 2000-2006 gecompenseerd wordt door zonder overheidssteun aan de vloot een capaciteit te onttrekken die in totaal zowel in tonnage als motorvermogen ten minste gelijk is aan de in de betrokken vlootsegmenten ingebrachte nieuwe capaciteit;
- b) tot 30 juni 2002 moeten de lidstaten, wanneer de jaarlijkse doelstellingen van de betreffende vlootsegmenten nog niet zijn nageleefd, ervoor zorgen dat nieuwe, met overheidssteun ingebrachte capaciteit tijdens de periode 2000-2001 gecompenseerd wordt door zonder overheidssteun aan de vloot een capaciteit te onttrekken die in totaal zowel in tonnage als motorvermogen ten minste 30 % groter is dan de in de betrokken vlootsegmenten ingebrachte nieuwe capaciteit; tijdens de periode van 1 januari 2002 tot en met 30 juni 2002, bedraagt de ingetrokken capaciteit ten minste 35 % van de ingebrachte nieuwe capaciteit.

De onttrokken capaciteit kan niet worden vervangen door andere capaciteit dan de nieuwe capaciteit die overeenkomstig dit punt met overheidssteun is ingebracht;

- c) voor de uitrusting of modernisering van vaartuigen kan ook overheidssteun worden verleend wanneer het niet gaat om in tonnage of motorvermogen gemeten capaciteit.

De Raad neemt overeenkomstig de procedure van artikel 37 van het Verdrag vóór 30 juni 2002 een besluit over eventueel noodzakelijke en vanaf 1 juli 2002 toe te passen aanpassingen in de bepalingen van dit lid.”;

5. in artikel 16, wordt lid 2 vervangen door:

„2. De lidstaten kunnen aan vissers en aan eigenaars van vaartuigen een financiële compensatie toekennen indien bij gemeenschapswetgeving technische beperkingen voor bepaalde vistuigen of vangstmethoden worden vastgesteld; deze compensatie, die bestemd is om de kosten voor de technische aanpassing te dekken, kan worden verleend gedurende ten hoogste zes maanden.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 28 januari 2002.

Voor de Raad

De voorzitter

J. PIQUÉ I CAMPS

VERORDENING (EG) Nr. 180/2002 VAN DE COMMISSIE
van 31 januari 2002
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 februari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 31 januari 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	86,8
	204	75,7
	212	116,9
	999	93,1
0707 00 05	052	167,7
	220	230,6
	628	193,9
	999	197,4
0709 90 70	052	208,1
	204	125,6
	999	166,8
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	50,1
	204	53,4
	212	38,8
	220	46,9
	508	22,3
	624	41,5
	999	42,2
0805 20 10	204	91,5
	999	91,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	72,7
	204	82,9
	464	136,9
	600	97,2
	624	80,0
	999	93,9
	052	48,2
0805 50 10	600	48,3
	999	48,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	106,7
	052	69,0
	060	32,2
	400	118,6
	404	86,8
	720	124,5
	999	89,6
0808 20 50	388	144,5
	400	113,3
	528	114,9
	720	99,9
	999	118,2

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 181/2002 VAN DE COMMISSIE**van 31 januari 2002****houdende het besluit om geen gevolg te geven aan de vijftiengste deelinschrijving voor witte suiker in het kader van de permanente inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1430/2001**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, en met name op artikel 27, lid 5, tweede alinea, onder b),

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Ingevolge Verordening (EG) nr. 1430/2001 van de Commissie van 13 juli 2001 betreffende een permanente inschrijving voor het verkoopseizoen 2001/2002 voor de vaststelling van heffingen en/of restituties bij uitvoer van witte suiker ⁽²⁾ worden deelinschrijvingen voor de uitvoer van deze suiker gehouden. Krachtens artikel 8, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1430/2001 kan worden

besloten geen gevolg te geven aan een bepaalde deelinschrijving.

- (2) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Besloten wordt geen gevolg te geven aan de vijftiengste deelinschrijving voor witte suiker ingevolge Verordening (EG) nr. 1430/2001, waarvoor de termijn voor het indienen van de offertes is verstreken op 31 januari 2002.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 februari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 192 van 14.7.2001, blz. 3.

VERORDENING (EG) Nr. 182/2002 VAN DE COMMISSIE**van 31 januari 2002****tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor melasse**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1422/95 van de Commissie van 23 juni 1995 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de uitvoeringsbepalingen voor de invoer van melasse en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 785/68 ⁽²⁾, en met name op artikel 1, lid 2, en artikel 3, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 1422/95 is bepaald dat de cif-invoerprijs voor melasse, hierna „representatieve prijs” genoemd, wordt vastgesteld overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 785/68 van de Commissie ⁽³⁾. Deze prijs geldt voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 785/68.
- (2) De representatieve prijs voor melasse wordt berekend voor een plaats van grensoverschrijding van de Gemeenschap, namelijk Amsterdam. Bij de berekening van deze prijs moet worden uitgegaan van de gunstigste aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt, die worden vastgesteld op grond van de noteringen of prijzen op deze markt, aangepast op basis van de eventuele kwaliteitsverschillen ten opzichte van de standaardkwaliteit. De standaardkwaliteit van melasse is vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 785/68.
- (3) Voor de constatering van de gunstigste aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt moet rekening worden gehouden met alle gegevens betreffende de op de wereldmarkt gedane aanbiedingen, de op belangrijke markten in derde landen geconstateerde prijzen en de in het internationale handelsverkeer tot stand gekomen verkooptransacties, waarvan de Commissie door de lidstaten of op eigen initiatief kennis heeft genomen. Krachtens artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 785/68 bij die constatering kan worden uitgegaan van een gemiddelde van verschillende prijzen wanneer dat gemiddelde beschouwd kan worden als representatief voor de werkelijke marktontwikkeling.
- (4) Er wordt geen rekening met die gegevens gehouden wanneer de goederen niet van gezonde handelskwaliteit zijn of wanneer de in de aanbieding vermelde prijs slechts betrekking heeft op een geringe en niet voor de

markt representatieve hoeveelheid. Er moet evenmin rekening worden gehouden met die aanbiedingsprijzen waarvan mag worden aangenomen dat ze niet representatief zijn voor de werkelijke marktontwikkeling.

- (5) Om gegevens te verkrijgen die vergelijkbaar zijn met die voor melasse van de standaardkwaliteit, moeten de prijzen, naar gelang van de kwaliteit van de aangeboden melasse, worden verhoogd of verlaagd op basis van de resultaten die bij toepassing van artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 785/68 worden verkregen.
- (6) Een representatieve prijs kan bij uitzondering voor een beperkte tijd ongewijzigd gehandhaafd worden wanneer de Commissie geen kennis meer heeft kunnen nemen van de aanbiedingsprijzen waarvan is uitgegaan voor de vorige vaststelling van de representatieve prijs, en wanneer de beschikbare aanbiedingsprijzen die niet voldoende representatief lijken te zijn voor de werkelijke marktten, plotselinge en aanzienlijke wijzigingen van de representatieve prijs teweeg zouden brengen.
- (7) Indien er een verschil is tussen de reactieprijs voor het betrokken product en de representatieve prijs, moeten aanvullende invoerrechten worden vastgesteld overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1422/95. Als de invoerrechten worden geschorst overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, moeten specifieke bedragen ter vervanging van die rechten worden vastgesteld.
- (8) Toepassing van deze bepalingen leidt tot de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor de betrokken producten zoals die worden vastgesteld in de bijlage bij deze verordening.
- (9) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1422/95 bedoelde producten worden vastgesteld zoals aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 februari 2002.

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 141 van 24.6.1999, blz. 12.

⁽³⁾ PB L 145 van 27.6.1968, blz. 12.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 31 januari 2002 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor melasse

(in EUR)

GN-code	Representatieve prijs per 100 kg netto van het betrokken product	Aanvullend recht per 100 kg netto van het betrokken product	Toe te passen recht bij invoer als gevolg van schorsing van de invoerrechten, als bedoeld in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, per 100 kg netto van het betrokken product ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	8,60	—	0
1703 90 00 ⁽¹⁾	13,54	—	0

⁽¹⁾ Vaststelling voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 785/68.

⁽²⁾ Dit bedrag vervangt, overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, het voor deze producten vastgestelde bedrag van het recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

VERORDENING (EG) Nr. 183/2002 VAN DE COMMISSIE
van 31 januari 2002
tot wijziging van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, en met name op artikel 27, lid 5, derde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De bij uitvoer van witte en ruwe suiker toe te passen restituties zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 122/2002 van de Commissie ⁽²⁾.
- (2) De toepassing van de in Verordening (EG) nr. 122/2002 neergelegde regels op de gegevens waarover de Commissie op het huidige tijdstip beschikt, geeft aanleiding tot wijziging van de op dit tijdstip geldende restitu-

ties bij uitvoer in de zin zoals vermeld in de bijlage bij deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer in onveranderde vorm van de in artikel 1, lid 1, onder a), van Verordening (EG) nr. 1260/2001 bedoelde producten, welke niet gedenatureerd zijn, die vastgesteld zijn in de bijlage bij Verordening (EG) nr. 122/2002, worden gewijzigd overeenkomstig de bedragen aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 februari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 23 van 25.1.2002, blz. 3.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 31 januari 2002 tot wijziging van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
1701 11 90 9100	A00	EUR/100 kg	35,45 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	A00	EUR/100 kg	35,45 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 12 90 9100	A00	EUR/100 kg	35,45 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	A00	EUR/100 kg	35,45 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 91 00 9000	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg nettoproduct	0,3854
1701 99 10 9100	A00	EUR/100 kg	38,54
1701 99 10 9910	A00	EUR/100 kg	38,54
1701 99 10 9950	A00	EUR/100 kg	38,54
1701 99 90 9100	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg nettoproduct	0,3854

⁽¹⁾ Dit bedrag geldt voor ruwe suiker met een rendement van 92 %. Indien het rendement van de geëxporteerde ruwe suiker afwijkt van 92 %, wordt het bedrag van de toe te passen restitutie berekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 28, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad.

⁽²⁾ Vaststelling geschorst door Verordening (EEG) nr. 2689/85 van de Commissie (PB L 255 van 26.9.1985, blz. 12), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3251/85 (PB L 309 van 21.11.1985, blz. 14).

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6).

VERORDENING (EG) Nr. 184/2002 VAN DE COMMISSIE**van 31 januari 2002****tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat voor stropen en bepaalde andere producten van de suikersector**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, en met name op artikel 27, lid 5, tweede alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Artikel 27 van Verordening (EG) nr. 1260/2001 bepaalt dat het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1, lid 1, onder d), van genoemde verordening genoemde producten en de prijzen van de Gemeenschap overbrugd kan worden door een restitutie bij de uitvoer.
- (2) Volgens artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2135/95 van de Commissie van 7 september 1995 inzake uitvoeringsbepalingen voor de toekenning van uitvoerrestituties in de sector suiker ⁽²⁾ is de restitutie voor 100 kg van de in artikel 1, lid 1, onder d), van Verordening (EG) nr. 1260/2001 genoemde producten die worden uitgevoerd, gelijk aan het basisbedrag, vermenigvuldigd met het sacharosegehalte, in voorkomend geval verhoogd met het gehalte aan andere als sacharose berekende suikersoorten. Dit sacharosegehalte van het betrokken product wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2135/95 vastgesteld.
- (3) Volgens artikel 30, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 moet het basisbedrag van de restitutie voor sorbose, uitgevoerd in ongewijzigde staat, gelijk zijn aan het basisbedrag van de restitutie, verminderd met een honderdste van de restitutie bij de productie die, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1265/2001 van de Commissie van 27 juni 2001 houdende vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad, wat de productierestitutie voor bepaalde in de chemische industrie gebruikte producten van de sector suiker betreft ⁽³⁾, geldt voor de in de bijlage bij deze laatste verordening vermelde producten.
- (4) Volgens artikel 30, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 moet het basisbedrag van de restitutie voor de overige in artikel 1, lid 1, onder d), van genoemde verordening bedoelde en in onveranderde vorm uitge-

voerde producten gelijk zijn aan het honderdste deel van het bedrag dat wordt bepaald met inachtneming van enerzijds het verschil tussen de interventieprijs voor witte suiker die gedurende de maand waarvoor het basisbedrag wordt vastgesteld, geldt voor de niet-deficitaire gebieden van de Gemeenschap, en de voor witte suiker op de wereldmarkt geconstateerde noteringen of prijzen, en anderzijds de noodzaak om een evenwicht tot stand te brengen tussen het gebruik van basisproducten uit de Gemeenschap met het oog op de uitvoer van verwerkte producten naar derde landen en het gebruik van de tot het veredelingsverkeer toegelaten producten uit deze landen.

- (5) Volgens artikel 30, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 kan de toepassing van het basisbedrag beperkt worden tot bepaalde in artikel 1, lid 1, onder d), van genoemde verordening bedoelde producten.
- (6) Krachtens artikel 27 van Verordening (EG) nr. 1260/2001 kan een restitutie worden vastgesteld bij uitvoer in ongewijzigde staat van de in artikel 1, lid 1, onder f), g) en h), van die verordening genoemde producten. Het niveau van de restitutie moet worden vastgesteld voor 100 kg droge stof, waarbij rekening wordt gehouden met de restitutie bij uitvoer voor de producten van GN-code 1702 30 91, de restitutie bij uitvoer van de in artikel 1, lid 1, onder d), van Verordening (EG) nr. 1260/2001 bedoelde producten en met de economische aspecten van de betrokken uitvoer. Voor de onder f) en g) van voornoemd lid 1 bedoelde producten wordt de restitutie slechts toegekend voor producten die voldoen aan de voorwaarden welke zijn vastgesteld in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2135/95 en wordt voor de onder h) bedoelde producten de restitutie alleen toegekend voor producten die voldoen aan de voorwaarden die zijn vastgesteld in artikel 6 van Verordening (EG) nr. 2135/95.
- (7) De bovengenoemde restituties dienen maandelijks vastgesteld te worden. Zij kunnen tussentijds worden gewijzigd.
- (8) De restituties voor de betrokken producten worden, op basis van de voorafgaande bepalingen, vastgesteld op de niveaus die in de bijlage zijn aangegeven.
- (9) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 214 van 8.9.1995, blz. 16.

⁽³⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 63.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat van de in artikel 1, lid 1, onder d), f), g) en h), van Verordening (EG) nr. 1260/2001 genoemde producten worden vastgesteld op de bedragen als aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 februari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 31 januari 2002 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat voor stropen en bepaalde andere producten van de suikersector

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
1702 40 10 9100	A00	EUR/100 kg droge stof	38,54 ⁽²⁾
1702 60 10 9000	A00	EUR/100 kg droge stof	38,54 ⁽²⁾
1702 60 80 9100	A00	EUR/100 kg droge stof	73,23 ⁽⁴⁾
1702 60 95 9000	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,3854 ⁽¹⁾
1702 90 30 9000	A00	EUR/100 kg droge stof	38,54 ⁽²⁾
1702 90 60 9000	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,3854 ⁽¹⁾
1702 90 71 9000	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,3854 ⁽¹⁾
1702 90 99 9900	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,3854 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
2106 90 30 9000	A00	EUR/100 kg droge stof	38,54 ⁽²⁾
2106 90 59 9000	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,3854 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Het basisbedrag is niet van toepassing op stropen met een zuiverheid van minder dan 85 % (Verordening (EG) nr. 2135/95). Het sacharosegehalte wordt overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2135/95 vastgesteld.

⁽²⁾ Alleen geldig voor de in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2135/95 bedoelde producten.

⁽³⁾ Het basisbedrag is niet van toepassing op het in de bijlage, punt 2, van Verordening (EEG) nr. 3513/92 (PB L 355 van 5.12.1992, blz. 12) bedoelde product.

⁽⁴⁾ Alleen geldig voor de in artikel 6 van Verordening (EG) nr. 2135/95 bedoelde producten.

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2020/2001 (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6).

VERORDENING (EG) Nr. 185/2002 VAN DE COMMISSIE**van 31 januari 2002****tot vaststelling van de productierestitutie voor in de chemische industrie gebruikte witte suiker**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, en met name op artikel 7, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Overeenkomstig artikel 7, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 kan worden besloten om restituties bij de productie te verlenen voor de in artikel 1, lid 1, onder a) en f), genoemde producten, voor de onder d) van hetzelfde lid genoemde stropen, en voor chemisch zuivere fructose (levulose) van GN-code 1702 50 00 als tussenproduct, die zich in een van de in artikel 23, lid 2, van het Verdrag bedoelde situaties bevinden en worden gebruikt bij de vervaardiging van bepaalde producten van de chemische industrie.

(2) In Verordening (EG) nr. 1265/2001 van de Commissie van 27 juni 2001 houdende vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad, wat de productierestitutie voor bepaalde in de chemische industrie gebruikte producten van de sector suiker betreft ⁽²⁾, zijn de regels vastgesteld voor de vaststelling van de productierestituties en zijn de chemische producten aangegeven waarvoor een productierestitutie voor de gebruikte basisproducten kan worden verleend. In de artikelen 5, 6 en 7 van Verordening (EG) nr. 1265/2001 is bepaald dat de productierestitutie voor ruwe suiker, sacharosestroop en isoglucose in ongewijzigde staat, volgens voor elk van die basisproducten geldende voorschriften, wordt afgeleid van de productierestitutie voor witte suiker.

(3) In artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1265/2001 is bepaald dat de productierestitutie voor witte suiker maandelijks wordt vastgesteld voor perioden die op de

eerste van iedere maand beginnen. De productierestitutie kan tussentijds worden gewijzigd bij een belangrijke wijziging van de communautaire suikerprijs en/of de wereldmarktprijs voor suiker. Toepassing van de genoemde bepalingen leidt ertoe de productierestitutie voor de in artikel 1 vermelde periode vast te stellen op het eveneens in dat artikel vermelde niveau.

(4) De gewijzigde definities van witte en ruwe suiker die zijn vastgesteld in artikel 1, lid 2, onder a) en b), van Verordening (EG) nr. 1260/2001, brengen met zich mee dat gearomatiseerde suiker of suiker waaraan kleurstoffen of andere stoffen zijn toegevoegd niet meer onder die definities vallen en bijgevolg die producten als „andere suiker” moeten worden beschouwd. Volgens artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1265/2001 geven deze producten echter als basisproduct recht op de productierestitutie. Daarom moet voor de bepaling van de productierestitutie voor deze producten een berekeningsmethode worden vastgesteld die wordt gebaseerd op het sacharosegehalte van de betrokken producten.

(5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1265/2001 bedoelde productierestitutie voor witte suiker wordt vastgesteld op 34,867 EUR per 100 kg netto.

Artikel 2

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 63.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 186/2002 VAN DE COMMISSIE
van 31 januari 2002
tot vaststelling van de wereldmarktprijs voor niet-geëgreeneerde katoen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op het aan de Akte van Toetreding van Griekenland gehechte Protocol nr. 4 betreffende katoen, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1050/2001 van de Raad ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1051/2001 van de Raad van 22 mei 2001 betreffende de steun voor de katoenproductie ⁽²⁾, en met name op artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1051/2001 wordt op gezette tijden een wereldmarktprijs voor niet-geëgreeneerde katoen bepaald, rekening houdende met de historische verhouding tussen de in aanmerking genomen wereldmarktprijs voor geëgreeneerde katoen en de berekende prijs voor niet-geëgreeneerde katoen. Deze historische verhouding is vastgesteld in artikel 2, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1591/2001 van de Commissie van 2 augustus 2001 houdende uitvoeringsbepalingen van de steunregeling voor katoen ⁽³⁾. Als de wereldmarktprijs niet op die wijze kan worden bepaald, wordt hij bepaald op basis van de laatst vastgestelde prijs.
- (2) Krachtens artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1051/2001 wordt de wereldmarktprijs voor niet-geëgreeneerde katoen bepaald voor een product met bepaalde kenmerken, waarbij rekening wordt gehouden met de gunstigste, voor de werkelijke markttendens representa-

tief geachte aanbiedingen en noteringen. Om deze prijs te bepalen, wordt het gemiddelde berekend van de aanbiedingen en noteringen op één of meer Europese beurzen voor in een haven van Noord-Europa cif-geleverde producten uit de verschillende, voor de internationale handel als meest representatief beschouwde productielanden. Evenwel is bepaald dat deze criteria voor het bepalen van de wereldmarktprijs voor geëgreeneerde katoen worden aangepast, om rekening te houden met de verschillen op grond van de kwaliteit van het geleverde product en de aard van de aanbiedingen en noteringen. In artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1591/2001 is bepaald welke aanpassingen kunnen plaatsvinden.

- (3) Op grond van bovenbedoelde criteria moet de wereldmarktprijs voor niet-geëgreeneerde katoen op het hieronder aangegeven niveau worden vastgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1051/2001 bedoelde wereldmarktprijs voor niet-geëgreeneerde katoen wordt vastgesteld op 23,997 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 februari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 148 van 1.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 148 van 1.6.2001, blz. 3.

⁽³⁾ PB L 210 van 3.8.2001, blz. 10.

VERORDENING (EG) Nr. 187/2002 VAN DE COMMISSIE
van 31 januari 2002
tot vaststelling van de invoerrechten in de sector granen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1249/96 van de Commissie van 28 juni 1996 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad ten aanzien van de invoerrechten in de sector granen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2104/2001 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 2, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 is bepaald dat bij de invoer van de in artikel 1 van die verordening bedoelde producten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief worden geheven. Voor de producten als bedoeld in lid 2 van dat artikel is het invoerrecht echter gelijk aan de interventieprijs voor deze producten bij de invoer, verhoogd met 55 % en verminderd met de cif-invoerprijs van de betrokken zending. Dit invoerrecht mag echter niet hoger zijn dan het recht van het gemeenschappelijk douanetarief.
- (2) In artikel 10, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 is bepaald dat de cif-invoerprijzen worden berekend aan de hand van de representatieve prijzen voor het betrokken product op de wereldmarkt.

- (3) Bij Verordening (EG) nr. 1249/96 zijn bepalingen vastgesteld voor de uitvoering van Verordening (EEG) nr. 1766/92 ten aanzien van de invoerrechten in de sector granen.
- (4) De vastgestelde invoerrechten zijn van toepassing totdat een nieuwe vaststelling in werking treedt. De invoerrechten blijven ook van kracht als in de twee weken die aan de volgende periodieke vaststelling voorafgaan geen enkele notering beschikbaar is voor de in bijlage II bij Verordening (EG) nr. 1249/96 bedoelde referentiebeurs.
- (5) Voor het normaal functioneren van het stelsel van invoerrechten moeten deze rechten voor de zwevende valuta's worden berekend aan de hand van de in een referentieperiode geconstateerde representatieve marktkoersen.
- (6) De toepassing van Verordening (EG) nr. 1249/96 leidt ertoe de invoerrechten vast te stellen zoals vermeld in de bijlagen bij deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde invoerrechten in de sector granen worden vastgesteld in bijlage I bij deze verordening en zijn bepaald aan de hand van de in bijlage II vermelde elementen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 februari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 161 van 29.6.1996, blz. 125.

⁽⁴⁾ PB L 283 van 27.10.2001, blz. 8.

BIJLAGE I

Invoerrechten voor de in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde producten

GN-code	Omschrijving	Invoerrecht ⁽²⁾ (in EUR/ton)
1001 10 00	Harde tarwe van hoge kwaliteit	0,00
	van gemiddelde kwaliteit ⁽¹⁾	0,00
1001 90 91	Zachte tarwe, zaaigoed	0,00
1001 90 99	Zachte tarwe van hoge kwaliteit, andere dan voor zaaidoeleinden ⁽³⁾	0,00
	van gemiddelde kwaliteit	0,00
	van lage kwaliteit	0,59
1002 00 00	Rogge	0,00
1003 00 10	Gerst, zaaigoed	0,00
1003 00 90	Gerst, niet bestemd voor zaaidoeleinden ⁽⁴⁾	0,00
1005 10 90	Maïs, zaaigoed, andere dan hybriden	35,54
1005 90 00	Maïs, andere dan zaaigoed ⁽⁵⁾	35,54
1007 00 90	Graansorgho, andere dan hybriden bestemd voor zaaidoeleinden	0,00

⁽¹⁾ Voor harde (durum)tarwe die niet voldoet aan de in bijlage I van Verordening (EG) nr. 1249/96 bedoelde minimumkwaliteit voor harde tarwe van gemiddelde kwaliteit, geldt het invoerrecht dat is vastgesteld voor zachte tarwe van lage kwaliteit.

⁽²⁾ Voor producten die via de Atlantische Oceaan of het Suezkanaal in de Gemeenschap worden aangevoerd (artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1249/96) komt de importeur in aanmerking voor een verlaging van het invoerrecht met:

— 3 EUR/t, als de loshaven aan de Middellandse Zee ligt, of

— 2 EUR/t, als de loshaven in Ierland, het Verenigd Koninkrijk, Denemarken, Zweden, Finland of aan de Atlantische kust van het Iberisch Schiereiland ligt.

⁽³⁾ De importeur komt in aanmerking voor een forfaitaire verlaging van het invoerrecht met 14 EUR/t, als aan de in artikel 2, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1249/96 vastgestelde voorwaarden is voldaan.

⁽⁴⁾ De importeur komt in aanmerking voor een forfaitaire verlaging van het invoerrecht met 8 EUR/t, als aan de in artikel 2, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1249/96 vastgestelde voorwaarden is voldaan.

⁽⁵⁾ De importeur komt in aanmerking voor een forfaitaire verlaging van het invoerrecht met 24 EUR/t, als aan de in artikel 2, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1249/96 vastgestelde voorwaarden is voldaan.

BIJLAGE II

Berekeningselementen

(periode van 16 januari tot en met 30 januari 2002)

1. Gemiddelden over de twee weken vóór de dag van de vaststelling:

Beursnoteringen	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Product (eiwitgehalte bij 12 % vocht)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	van gemiddelde kwaliteit (*)	US barley 2
Notering (EUR/t)	126,80	122,28	124,34	94,44	224,39 (**)	214,39 (**)	150,52 (***)
Golf-premie (EUR/t)	41,98	25,98	17,85	12,80	—	—	—
Grote-Merenpremie (EUR/t)	41,98	—	—	—	—	—	—

(*) Een korting („discount”) van 10 EUR/t (artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1249/96).

(**) Fob Gulf.

(***) Fob USA.

2. Vrachttarieven/kosten: Golf van Mexico-Rotterdam: 20,02 EUR/t; Grote Meren-Rotterdam: 31,18 EUR/t.

3. Subsidies bedoeld in artikel 4, lid 2, derde alinea, van Verordening (EG) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
-
- 0,00 EUR/t (SRW2).

VERORDENING (EG) Nr. 188/2002 VAN DE COMMISSIE**van 31 januari 2002****tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor rijst en breukrijst en schorsing van de afgifte van de uitvoercertificaten**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1987/2001 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 13, lid 3, tweede alinea, en lid 15,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Volgens artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 kan het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt van de in artikel 1 van deze verordening bedoelde producten en de prijzen van deze producten in de Gemeenschap worden overbrugd door een restitutie bij uitvoer.
- (2) Krachtens artikel 13, lid 4, van Verordening (EG) nr. 3072/95 moeten de restituties worden vastgesteld met inachtneming van de situatie en de vooruitzichten terzake van de beschikbare hoeveelheid rijst en breukrijst en van de prijzen hiervan op de markt van de Gemeenschap enerzijds en van de prijzen van rijst en breukrijst op de wereldmarkt anderzijds. Volgens dit artikel is het eveneens noodzakelijk om op de rijstmarkt voor een evenwichtige situatie en een natuurlijke ontwikkeling van de prijzen en het handelsverkeer zorg te dragen en bovendien rekening te houden met het economische aspect van de voorgenomen uitvoer, met de wenselijkheid om verstoringen op de markt van de Gemeenschap te vermijden en met de limieten die voortvloeien uit overeenkomstig artikel 300 van het Verdrag gesloten overeenkomsten.
- (3) Bij Verordening (EEG) nr. 1361/76 van de Commissie ⁽³⁾ is vastgesteld welke de maximumhoeveelheid breukrijst is die rijst, waarvoor de restitutie bij uitvoer is vastgesteld, mag bevatten, terwijl daarbij tevens het percentage is bepaald van de op deze restitutie toe te passen vermindering, voor het geval dat de hoeveelheid breukrijst welke de uitgevoerde rijst bevat deze maximumhoeveelheid overschrijdt.
- (4) De uitvoer van een hoeveelheid van 13 143 t rijst naar bepaalde bestemmingen is mogelijk. Daartoe moet de procedure van artikel 7, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1162/95 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 409/2001 ⁽⁵⁾, worden toegepast. Bij de vaststelling van de restituties moet daarmee rekening worden gehouden.

- (5) In artikel 13, lid 5, van Verordening (EG) nr. 3072/95 zijn de specifieke criteria bepaald waarmede bij de berekening van de restitutie bij uitvoer van rijst en breukrijst rekening moet worden gehouden.
- (6) De situatie op de wereldmarkt en de specifieke eisen van sommige markten kunnen een differentiatie van de restitutie voor sommige producten al naar gelang van hun bestemming noodzakelijk maken.
- (7) Teneinde rekening te houden met de bestaande vraag naar verpakte, langkorrelige rijst op bepaalde markten, moet worden voorzien in de vaststelling van een specifieke restitutie voor dat product.
- (8) De restitutie moet minstens eenmaal per maand worden vastgesteld; de restitutie kan tussentijds worden gewijzigd.
- (9) De toepassing van deze regelen op de huidige situatie van de rijstmarkt, en met name op de noteringen of prijzen van rijst en breukrijst in de Gemeenschap en op de wereldmarkt, voert tot het vaststellen van de bedragen van de restitutie, zoals vermeld in de bijlage van deze verordening.
- (10) In het kader van het beheer van de volumebeperkingen die voortvloeien uit de WTO-verbintenissen van de Gemeenschap, dient de afgifte van uitvoercertificaten met restitutie te worden geschorst.
- (11) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer van de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde producten in ongewijzigde staat worden, met uitzondering van de in lid 1, onder c), van dat artikel genoemde producten, op de in de bijlage aangegeven bedragen vastgesteld.

Artikel 2

Behalve voor de in de bijlage vermelde hoeveelheid van 13 143 t wordt de afgifte van uitvoercertificaten met vaststelling vooraf van de restitutie geschorst.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 1 februari 2002.

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 271 van 12.10.2001, blz. 5.

⁽³⁾ PB L 154 van 15.6.1976, blz. 11.

⁽⁴⁾ PB L 117 van 24.5.1995, blz. 2.

⁽⁵⁾ PB L 60 van 1.3.2001, blz. 27.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

**bij de verordening van de Commissie van 31 januari 2002 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor rijst
en breukrijst en schorsing van de afgifte van de uitvoercertificaten**

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restituties ⁽¹⁾	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restituties ⁽¹⁾
1006 20 11 9000	R01	EUR/t	154,00	1006 30 65 9100	R01	EUR/t	192,00
1006 20 13 9000	R01	EUR/t	154,00		R02	EUR/t	193,00
1006 20 15 9000	R01	EUR/t	154,00		R03	EUR/t	198,00
1006 20 17 9000	—	EUR/t	—		064	EUR/t	167,00
1006 20 92 9000	R01	EUR/t	154,00		A97	EUR/t	193,00
1006 20 94 9000	R01	EUR/t	154,00		021 en 023	EUR/t	193,00
1006 20 96 9000	R01	EUR/t	154,00	1006 30 65 9900	R01	EUR/t	192,00
1006 20 98 9000	—	EUR/t	—		064	EUR/t	167,00
1006 30 21 9000	R01	EUR/t	154,00		A97	EUR/t	193,00
1006 30 23 9000	R01	EUR/t	154,00	1006 30 67 9100	021 en 023	EUR/t	193,00
1006 30 25 9000	R01	EUR/t	154,00		064	EUR/t	167,00
1006 30 27 9000	—	EUR/t	—	1006 30 67 9900	064	EUR/t	167,00
1006 30 42 9000	R01	EUR/t	154,00	1006 30 92 9100	R01	EUR/t	192,00
1006 30 44 9000	R01	EUR/t	154,00		R02	EUR/t	193,00
1006 30 46 9000	R01	EUR/t	154,00		R03	EUR/t	198,00
1006 30 48 9000	—	EUR/t	—		064	EUR/t	167,00
1006 30 61 9100	R01	EUR/t	192,00		A97	EUR/t	193,00
	R02	EUR/t	193,00		021 en 023	EUR/t	193,00
	R03	EUR/t	198,00	1006 30 92 9900	R01	EUR/t	192,00
	064	EUR/t	167,00		A97	EUR/t	193,00
	A97	EUR/t	193,00		064	EUR/t	167,00
	021 en 023	EUR/t	193,00	1006 30 94 9100	R01	EUR/t	192,00
1006 30 61 9900	R01	EUR/t	192,00		R02	EUR/t	193,00
	A97	EUR/t	193,00		R03	EUR/t	198,00
	064	EUR/t	167,00		064	EUR/t	167,00
1006 30 63 9100	R01	EUR/t	192,00		A97	EUR/t	193,00
	R02	EUR/t	193,00		021 en 023	EUR/t	193,00
	R03	EUR/t	198,00	1006 30 94 9900	R01	EUR/t	192,00
	064	EUR/t	167,00		A97	EUR/t	193,00
	A97	EUR/t	193,00		064	EUR/t	167,00
	021 en 023	EUR/t	193,00	1006 30 96 9100	R01	EUR/t	192,00
1006 30 63 9900	R01	EUR/t	192,00		R02	EUR/t	193,00
	064	EUR/t	167,00		R03	EUR/t	198,00
	A97	EUR/t	193,00		064	EUR/t	167,00
					A97	EUR/t	193,00
					021 en 023	EUR/t	193,00
				1006 30 96 9900	R01	EUR/t	192,00
					A97	EUR/t	193,00
					064	EUR/t	167,00
				1006 30 98 9100	021 en 023	EUR/t	193,00
				1006 30 98 9900	—	EUR/t	—
				1006 40 00 9000	—	EUR/t	—

⁽¹⁾ De in artikel 7, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1162/95 bepaalde procedure is van toepassing voor de in het kader van deze verordening aangevraagde certificaten voor de volgende hoeveelheden en bestemmingen:

bestemming R01: 3 357 t,

totaal van de bestemmingen R02 en R03: 2 685 t,

bestemmingen 021 en 023: 654 t.

bestemming 064: 6 147 t en

bestemming A97: 300 t.

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

R01 Zwitserland, Liechtenstein en het gebied van de gemeenten Livigno en Campione d'Italia.

R02 Marokko, Algerije, Tunesië, Malta, Egypte, Israël, Libanon, Libië, Syrië, Voormalige Spaanse Sahara, Cyprus, Jordanië, Irak, Iran, Jemen, Koeweit, Verenigde Arabische Emiraten, Oman, Bahrein, Qatar, Saoedi-Arabië, Eritrea, Westelijke Jordaanoever/Gazastrook, Estland, Letland, Litouwen, Polen, Tsjechië, Slovenië, Slowakije, Noorwegen, Faeröer, IJsland, Rusland, Belarus, Bosnië-Herzegovina, Kroatië, Joegoslavië, Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, Albanië, Roemenië, Bulgarije, Georgië, Armenië, Azerbeidzjan, Moldavië, Oekraïne, Kazachstan, Turkmenistan, Oezbekistan, Tadzjikistan, Kirgizië.

R03 Colombia, Ecuador, Peru, Bolivia, Chili, Argentinië, Uruguay, Paraguay, Brazilië, Venezuela, Canada, Mexico, Guatemala, Honduras, El Salvador, Nicaragua, Costa Rica, Panama, Cuba, Bermuda, Zuid-Afrika, Australië, Nieuw-Zeeland, Hongkong SAR, Singapore, A40, A11 met uitzondering van Suriname, Guyana, Madagaskar.

VERORDENING (EG) Nr. 189/2002 VAN DE COMMISSIE**van 31 januari 2002****houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector suiker die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 27, lid 5, onder a), en lid 15,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 27, leden 1 en 2, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 kan het verschil tussen de prijzen van de in artikel 1, lid 1, onder a), c), d), f), g) en h), van die verordening vermelde producten in de internationale handel en de prijzen in de Gemeenschap worden overbrugd door een uitvoerrestitutie wanneer deze producten worden uitgevoerd in de vorm van goederen welke in de bijlage van die verordening worden genoemd. Bij Verordening (EG) nr. 1520/2000 van de Commissie van 13 juli 2000 tot vaststelling van de gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen voor de regeling aangaande de toekenning van restituties bij uitvoer en de criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag betreffende bepaalde landbouwproducten, uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1563/2001 ⁽³⁾, zijn de producten aangegeven waarvoor een restitutie dient te worden vastgesteld bij uitvoer in de vorm van goederen, bedoeld in bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1260/2001.
- (2) Overeenkomstig artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 moet de restitutie per 100 kg van elk van de betrokken basisproducten voor iedere maand worden vastgesteld.
- (3) In artikel 27, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 alsmede in artikel 11 van de in het kader van de multilaterale besprekingen van de Uruguayronde gesloten landbouwovereenkomst is bepaald dat de restitutie bij uitvoer van een in een goed verwerkt product niet meer

mag bedragen dan de restitutie voor hetzelfde product dat in overwerkte toestand wordt uitgevoerd.

- (4) De bij deze verordening vastgestelde restituties kunnen vooraf worden vastgesteld, aangezien op dit moment niet bekend is hoe de markt zich de komende maanden zal ontwikkelen.
- (5) De naleving van de verplichtingen die zijn aangegaan met betrekking tot de restitutie die kan worden toegekend bij uitvoer van landbouwproducten die zijn verwerkt in niet onder bijlage I van het Verdrag vallende goederen, kan in het gedrang komen door de vaststelling vooraf van hoge restituties. In deze situatie moeten derhalve vrijwaringsmaatregelen worden genomen zonder dat daardoor de sluiting van lange termijncontracten wordt verhinderd. De vaststelling van een specifieke restitutie voor de voorfixatie van restituties is een maatregel die aan deze verschillende doelstellingen beantwoordt.
- (6) Een strikt beheer moet gewaarborgd blijven, waarbij rekening wordt gehouden met enerzijds de ramingen van de uitgaven en anderzijds de beschikbaarheid van de begrotingsmiddelen.
- (7) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties die worden toegepast voor de in bijlage A van Verordening (EG) nr. 1520/2000 genoemde en in artikel 1, leden 1 en 2, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 bedoelde basisproducten die worden uitgevoerd in de vorm van in bijlage V bij Verordening (EG) nr. 1260/2001 vermelde goederen, worden vastgesteld zoals is aangegeven in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 februari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 januari 2002.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.⁽²⁾ PB L 177 van 15.7.2000, blz. 1.⁽³⁾ PB L 208 van 1.8.2001, blz. 8.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 31 januari 2002 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector suiker die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen

Product	Restituties in EUR/100 kg	
	Bij vaststelling vooraf van de restituties	Overige gevallen
Witte suiker:	38,54	38,54

VERORDENING (EG) Nr. 190/2002 VAN DE COMMISSIE**van 31 januari 2002****houdende vaststelling van de restituties welke van toepassing zijn op bepaalde zuivelproducten die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

ning houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de betrokken sector.

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

(4) Overeenkomstig artikel 12, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1255/1999 wordt steun verleend aan in de Gemeenschap geproduceerde en tot caseïne verwerkte ondermelk, indien deze melk en de daarvan vervaardigde caseïne aan bepaalde eisen voldoen.

Gelet op Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad van 15 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1670/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 31, lid 3,

(5) Verordening (EG) nr. 2571/97 van de Commissie van 15 december 1997 betreffende de verkoop tegen verlaagde prijs van boter en de toekenning van de steun voor room, boter en boterconcentraat bestemd voor de vervaardiging van banketbakkerswerk, consumptie-ijs en andere voedingsmiddelen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 635/2000 ⁽⁴⁾, staat de levering van boter en room tegen verlaagde prijs toe aan de fabrikanten van bepaalde koopwaren.

Overwegende hetgeen volgt:

(6) Een strikt beheer moet gewaarborgd blijven, waarbij rekening wordt gehouden met enerzijds de ramingen van de uitgaven en anderzijds de beschikbaarheid van de begrotingsmiddelen.

(1) Overeenkomstig artikel 31, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1255/1999 kan het verschil tussen de prijzen in de internationale handel van de in artikel 1, onder a), b), c), d), e) en g), van deze verordening bedoelde producten en de prijzen in de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer. In Verordening (EG) nr. 1520/2000 van de Commissie van 13 juli 2000 tot vaststelling van de gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen voor de regeling aangaande de toekenning van restituties bij uitvoer en de criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag betreffende bepaalde landbouwproducten, uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1563/2001 ⁽⁶⁾, zijn die producten aangegeven waarvoor een restitutie dient te worden vastgesteld welke van toepassing is bij de uitvoer ervan in de vorm van goederen welke in de bijlage van Verordening (EG) nr. 1255/1999 zijn genoemd.

(7) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

(2) Overeenkomstig artikel 4, lid 1, eerste alinea, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 moet de restitutie per 100 kg van elk van de betrokken basisproducten voor iedere maand worden vastgesteld.

1. De restitutiebedragen welke van toepassing zijn op basisproducten genoemd in bijlage A van Verordening (EG) nr. 1520/2000 en bedoeld in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1255/1999 en die worden uitgevoerd in de vorm van in de bijlage van Verordening (EG) nr. 1255/1999 genoemde goederen, worden vastgesteld zoals aangegeven in de bijlage.

(3) In artikel 4, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 is bepaald dat voor de vaststelling van de restitutie in voorkomend geval rekening moet worden gehouden met de restituties bij de productie en de steunmaatregelen of andere maatregelen van gelijke werking die voor de in bijlage A van genoemde verordening vermelde basisproducten of de daarmee gelijkgestelde producten in alle lidstaten worden toegepast uit hoofde van de verorde-

2. Voor de in lid 1 vermelde en niet in de bijlage opgenomen producten wordt geen restitutiebedrag vastgesteld.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 februari 2002.

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 48.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 10.

⁽³⁾ PB L 177 van 15.7.2000, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 208 van 1.8.2001, blz. 8.

⁽⁵⁾ PB L 350 van 20.12.1997, blz. 3.

⁽⁶⁾ PB L 76 van 25.3.2000, blz. 9.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 januari 2002.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 31 januari 2002 houdende vaststelling van de restituties welke van toepassing zijn op bepaalde zuivelproducten die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen

(EUR/100 kg)

GN-code	Omschrijving	Restituties
ex 0402 10 19	Melk in poeder, in korrels of in andere vaste vorm, zonder toegevoegde suiker of andere zoetstoffen, met een vetgehalte van minder dan 1,5 gewichtspercenten (PG 2):	
	a) in geval van uitvoer van goederen van GN-code 3501	—
	b) in geval van uitvoer van andere goederen	30,00
ex 0402 21 19	Melk in poeder, in korrels of in andere vaste vorm, zonder toegevoegde suiker of andere zoetstoffen, met een vetgehalte van 26 gewichtspercenten (PG 3):	
	a) bij uitvoer van producten, bevattende boter of room in de vorm van een aan PG 3 gelijkgesteld product, tegen verlaagde prijs krachtens Verordening (EG) nr. 2571/97	50,74
	b) in geval van uitvoer van andere goederen	78,00
ex 0405 10	Boter met een vetgehalte van 82 gewichtspercenten (PG 6):	
	a) bij uitvoer van producten, bevattende boter of room tegen verlaagde prijs, vervaardigd overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EG) nr. 2571/97	90,00
	b) in geval van uitvoer van goederen behorende tot GN-code 2106 90 98, met een vetgehalte van 40 of meer gewichtspercenten	182,25
	c) in geval van uitvoer van andere goederen	175,00

VERORDENING (EG) Nr. 191/2002 VAN DE COMMISSIE

van 31 januari 2002

houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector granen en de sector rijst, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I bij het Verdrag vermelde goederen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1987/2001 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 13, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 en artikel 13, lid 1, van Verordening (EG) nr. 3072/95 kan het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1 van deze beide verordeningen bedoelde producten enerzijds en de prijzen in de Gemeenschap anderzijds door een restitutie bij de uitvoer worden overbrugd.
- (2) In Verordening (EG) nr. 1520/2000 van de Commissie van 13 juli 2000 tot vaststelling van de gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen voor de regeling aangaande de toekenning van restituties bij uitvoer en de criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag betreffende bepaalde landbouwproducten, uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1563/2001 ⁽⁶⁾, is omschreven voor welke van die producten een restitutie dient te worden vastgesteld bij uitvoer in de vorm van goederen, bedoeld naar gelang van het geval in bijlage B bij Verordening (EEG) nr. 1766/92 of bijlage B bij Verordening (EG) nr. 3072/95.
- (3) Overeenkomstig artikel 4, lid 1, eerste alinea, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 moet de restitutie per 100 kg van elk van de betrokken basisproducten voor iedere maand worden vastgesteld.
- (4) De naleving van de verplichtingen die zijn aangegaan met betrekking tot de restitutie die kan worden toegekend bij uitvoer van landbouwproducten die zijn verwerkt in niet onder bijlage I bij het Verdrag vallende goederen, kan in het gedrang komen door de vaststelling vooraf van hoge restituties. In deze situatie moeten derhalve vrijwaringsmaatregelen worden genomen zonder dat daardoor de sluiting van langetermijncontracten wordt verhinderd. De vaststelling van een specifieke restitutie voor de voorfixatie van restituties is een maatregel die aan deze verschillende doelstellingen beantwoordt.

- (5) Ingevolge de regeling tussen de Europese Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika met betrekking tot de uitvoer van deegwaren uit de Gemeenschap naar de Verenigde Staten, goedgekeurd bij Besluit 87/482/EEG van de Raad ⁽⁷⁾, dient de restitutie voor goederen van de GN-codes 1902 11 00 en 1902 19 00 naar gelang van de bestemming te worden gedifferentieerd.
- (6) Overeenkomstig artikel 4, leden 3 en 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000, moet een verlaagde restitutievoet worden vastgesteld, waarbij rekening wordt gehouden met het bedrag van de restitutie bij de productie, dat krachtens Verordening (EEG) nr. 1722/93 van de Commissie ⁽⁸⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1786/2001 ⁽⁹⁾, van toepassing is op het verwerkte basisproduct, en dat geldig is tijdens de veronderstelde periode van de vervaardiging van de goederen.
- (7) Alcoholhoudende dranken worden geacht minder gevoelig te zijn voor de prijs van de granen die voor de vervaardiging ervan worden gebruikt. In Protocol 19 van het Verdrag betreffende de toetreding van het Verenigd Koninkrijk, Ierland en Denemarken wordt evenwel bepaald dat de noodzakelijke maatregelen moeten worden vastgesteld om het gebruik van granen uit de Gemeenschap voor de vervaardiging van alcoholhoudende dranken uit granen te vergemakkelijken. Daarom moet de restitutie die wordt toegepast op granen die in de vorm van alcoholhoudende dranken worden uitgevoerd, worden aangepast.
- (8) Een strikt beheer moet gewaarborgd blijven, waarbij rekening wordt gehouden met enerzijds de ramingen van de uitgaven en anderzijds de beschikbaarheid van de begrotingsmiddelen.
- (9) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties die worden toegepast voor de in bijlage A van Verordening (EG) nr. 1520/2000 genoemde basisproducten die tevens zijn bedoeld in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 of artikel 1, lid 1, van de gewijzigde Verordening (EG) nr. 3072/95 en die worden uitgevoerd in de vorm van goederen vermeld in bijlage B van Verordening (EEG) nr. 1766/92, respectievelijk bijlage B van Verordening (EG) nr. 3072/95, worden vastgesteld zoals in de bijlage is opgenomen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 februari 2002.

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽⁴⁾ PB L 271 van 12.10.2001, blz. 5.

⁽⁵⁾ PB L 177 van 15.7.2000, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 208 van 1.8.2001, blz. 8.

⁽⁷⁾ PB L 275 van 29.9.1987, blz. 36.

⁽⁸⁾ PB L 159 van 1.7.1993, blz. 112.

⁽⁹⁾ PB L 242 van 12.9.2001, blz. 3.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 januari 2002.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 31 januari 2002 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector granen en de sector rijst, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I bij het Verdrag vermelde goederen

GN-code	Omschrijving ⁽¹⁾	(EUR/100 kg) Restitutievoet per 100 kg basisproduct	
		Bij vaststelling vooraf van de restituties	Overige gevallen
1001 10 00	Harde tarwe: – in geval van uitvoer van goederen van de GN-codes 1902 11 en 1902 19 naar de Verenigde Staten van Amerika – in andere gevallen	— —	— —
1001 90 99	Zachte tarwe en mengkoren: – in geval van uitvoer van goederen van de GN-codes 1902 11 en 1902 19 naar de Verenigde Staten van Amerika – in andere gevallen: – – in geval van toepassing van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 ⁽²⁾ – – in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽³⁾ – – in andere gevallen	— — — — —	— — — — —
1002 00 00	Rogge	1,809	1,809
1003 00 90	Gerst – in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽³⁾ – in andere gevallen	— —	— —
1004 00 00	Haver	—	—
1005 90 00	Mais, gebruikt in de vorm van: – zetmeel: – – in geval van toepassing van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 ⁽²⁾ – – in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽³⁾ – – in andere gevallen – glucose, glucosestroop, maltodextrine, maltodextrinestroop van de GN-codes 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 ⁽⁴⁾ : – – in geval van toepassing van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 ⁽²⁾ – – in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽³⁾ – – in andere gevallen – in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽³⁾ – andere (als zodanig) Aardappelzetmeel van GN-code 1108 13 00 gelijkgesteld aan een verwerkingsproduct van maïs: – in geval van toepassing van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 ⁽²⁾ – – in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽³⁾ – in andere gevallen	1,956 — 1,956 1,467 — 1,467 — 1,956 1,956 — 1,956	1,956 — 1,956 1,467 — 1,467 — 1,956 1,956 — 1,956

GN-code	Omschrijving ⁽¹⁾	Restitutievoet per 100 kg basisproduct ⁽²⁾	
		Bij vaststelling vooraf van de restituties	Overige gevallen
ex 1006 30	Volwitte rijst:		
	– rondkorrelig	19,300	19,300
	– halflangkorrelig	19,300	19,300
	– langkorrelig	19,300	19,300
1006 40 00	Breukrijst	4,400	4,400
1007 00 90	Graansorgho	—	—

⁽¹⁾ Voor de landbouwproducten verkregen door verwerking van het basisproduct en/of gelijkgesteld, moeten de coëfficiënten vermeld in bijlage E bij Verordening (EG) nr. 1520/2000 van de Commissie (PB L 177 van 15.7.2000, blz. 1), worden gebruikt.

⁽²⁾ De betrokken goederen vallen onder GN-code 3505 10 50.

⁽³⁾ Goederen opgenomen in bijlage B van Verordening (EEG) nr. 1766/92 of bedoeld in artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 2825/93.

⁽⁴⁾ Voor stropen van de GN-codes 1702 30 99, 1702 40 90 en 1702 60 90, verkregen door het mengen van glucose- en fructosestropen, geeft alleen glucosestroop recht op uitvoerrestitutie.

VERORDENING (EG) Nr. 192/2002 VAN DE COMMISSIE**van 31 januari 2002****betreffende de afgifte van invoercertificaten voor suiker en mengsels van suiker en cacao met oorsprongscumulatie ACS/LGO of EG/LGO**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Besluit 2001/822/EG van de Raad van 27 november 2001 betreffende de associatie van de LGO met de Europese Economische Gemeenschap ⁽¹⁾, en met name op bijlage III, artikel 6, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens Besluit 2001/822/EG is ACS/LGO- of EG/LGO-cumulatie van oorsprong voor de in dat besluit genoemde hoeveelheden toegestaan voor de producten van hoofdstuk 17 van de GN en van de GN-codes 1806 10 30 en 1806 10 90.
- (2) Voor deze producten dient een certificatenregeling te worden ingesteld en dienen bepalingen inzake de afgifte van dergelijke certificaten te worden vastgesteld zodat de controles die voor de invoer van de in het genoemde besluit bedoelde hoeveelheden zijn vereist, kunnen worden verricht.
- (3) Het bepaalde in Verordening (EG) nr. 1291/2000 van de Commissie van 9 juni 2000 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake het stelsel van invoer-/uitvoer- en voorfixatiecertificaten voor landbouwproducten ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2299/2001 ⁽³⁾, moet worden toegepast onverminderd de bij deze verordening vastgestelde specifieke bepalingen.
- (4) Om een overzichtelijk beheer te garanderen, speculatie te voorkomen en efficiënte controle mogelijk te maken, moet worden bepaald hoe een certificaataanvraag moet worden ingediend en welke documenten de belanghebbenden moeten overleggen.
- (5) Er dienen specifieke bepalingen met betrekking tot het formulier voor de aanvraag van het invoercertificaat voor de betrokken producten te worden vastgesteld. In het bijzonder moet worden bepaald dat, om deze invoer strikt te kunnen beheren, de uit deze certificaten voortvloeiende rechten niet overdraagbaar zijn en dat het verboden is grotere hoeveelheden in het vrije verkeer te brengen dan die waarvoor het certificaat is afgegeven.
- (6) Er moeten termijnen worden vastgesteld voor de indiening van de aanvragen en voor de afgifte van de certificaten door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten en er dient een uniform verminderingspercentage te worden

vastgesteld als de jaarlijkse maximumhoeveelheid wordt overschreden. In dat geval moet de marktdeelnemers de mogelijkheid worden geboden hun certificaataanvraag in te trekken, waarna de zekerheid onmiddellijk wordt vrijgegeven. Ten slotte moeten specifieke termijnen worden vastgesteld voor de indiening van aanvragen en de afgifte van certificaten begin 2002.

- (7) Aangezien de regeling die is ingesteld bij Besluit 97/803/EG van de Raad van 24 november 1997 tot tussenkomst herziening van Besluit 91/482/EEG betreffende de associatie van de LGO met de Europese Economische Gemeenschap ⁽⁴⁾ is vervangen door de bij Besluit 2001/822/EG ingestelde regeling, moet Verordening (EG) nr. 2553/97 van de Commissie van 17 december 1997 betreffende de afgifte van invoercertificaten voor bepaalde producten van de GN-codes 1701, 1702, 1703 en 1704 met ACS/LGO-oorsprongscumulatie ⁽⁵⁾ worden ingetrokken,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Voor de invoer van de producten van hoofdstuk 17 van de GN en van de GN-codes 1806 10 30 en 1806 10 90 met oorsprongscumulatie ACS/LGO of EG/LGO moet een invoercertificaat worden overgelegd dat is afgegeven overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EG) nr. 1291/2000, onverminderd het bepaalde in deze verordening.

2. Het volgnummer van de op grond van deze verordening afgegeven invoercertificaten is 09.4652

Artikel 2

Voor de toepassing van deze verordening en de desbetreffende beheersmethoden gelden voor het begrip „producten van oorsprong” de definities die zijn vermeld in bijlage III bij Besluit 2001/822/EG.

Artikel 3

1. De invoercertificaataanvragen moeten worden ingediend bij de bevoegde autoriteiten van de lidstaten.

2. De invoercertificaataanvraag moet betrekking hebben op ten minste 25 ton en ten hoogste de maximumhoeveelheid die is toegestaan op grond van bijlage III, artikel 6, lid 4, van Besluit 2001/822/EG.

⁽¹⁾ PB L 314 van 30.11.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 152 van 24.6.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 308 van 27.11.2001, blz. 19.

⁽⁴⁾ PB L 329 van 29.11.1997, blz. 50.

⁽⁵⁾ PB L 349 van 19.12.1997, blz. 26.

3. De invoercertificaataanvraag moet vergezeld gaan van de volgende documenten:

- a) de door de LGO-autoriteiten afgegeven uitvoervergunning die is opgesteld volgens het modelformulier in de bijlage, dat is verstrekt door de voor de afgifte van EUR 1- certificaten bevoegde instanties;
- b) het bewijs dat de aanvrager een natuurlijk persoon of rechtspersoon is die sedert ten minste zes maanden een commerciële activiteit in de sector suiker uitoefent;
- c) een schriftelijke verklaring van de aanvrager dat hij gedurende de indieningstermijn voor de aanvragen niet meer dan één aanvraag heeft ingediend. Indien de aanvrager meer dan één invoercertificaataanvraag indient, is geen van die aanvragen ontvankelijk;
- d) het bewijs dat de betrokkene een zekerheid van 12 EUR per 100 kilogram heeft gesteld.

Artikel 4

De invoercertificaataanvraag en het invoercertificaat moeten de volgende vermeldingen bevatten:

- a) in vak 7 wordt het LGO van herkomst vermeld en de vermelding „ja” aangekruist;
- b) in vak 8 wordt het LGO van oorsprong vermeld en de vermelding „ja” aangekruist. Het invoercertificaat geldt uitsluitend voor producten van oorsprong uit het in genoemd vak vermelde LGO;
- c) in vak 20 van het certificaat wordt een van de volgende vermeldingen aangebracht:
 - Exención de derechos de importación (Decisión 2001/822/CE, artículo 35) número de orden ...
 - Fritages for importafgifter (artikel 35 i afgørelse 2001/822/EF), løbenummer ...
 - Frei von Einfuhrabgaben (Beschluss 2001/822/EG, Artikel 35), Ordnungsnummer ...
 - Δασμολογική απαλλαγή (απόφαση 2001/822/EK, άρθρο 35), αύξων αριθμός ...
 - Free from import duty (Decision 2001/822/EC, Article 35), serial number ...
 - Exemption du droit d'importation (Décision 2001/822/CE, article 35), numéro d'ordre ...
 - Esenzione dal dazio all'importazione (Decisione 2001/822/CE, articolo 35), numero d'ordine ...
 - Vrij van invoerrechten (Besluit 2001/822/EG, artikel 35), volgnummer ...
 - Isenção de direitos de importação (Decisão 2001/822/CE, artigo 35.º), número de ordem ...
 - Vapaa tuontitulleista (päätökset 2001/822/EY 35 artikla), järjestyksennumero ...
 - Importtullfri (beslut 2001/822/EG, artikel 35), löpnummer ...

Artikel 5

1. In afwijking van artikel 8, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1291/2000 mag de in het vrije verkeer gebrachte hoeveelheid niet groter zijn dan die welke is aangegeven in de vakken 17 en

18 van het invoercertificaat. In vak 19 van dat certificaat moet daartoe het cijfer „0” worden ingevuld.

2. In afwijking van artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1291/2000 zijn de uit het invoercertificaat voortvloeiende rechten niet overdraagbaar.

Artikel 6

1. De invoercertificaataanvragen moeten bij de bevoegde autoriteit van de lidstaat worden ingediend in de loop van de eerste vijf werkdagen van januari, april, juli en oktober van elk jaar.

Voor 2002 worden de aanvragen echter voor de eerste maal in de loop van de eerste tien werkdagen van februari in plaats van januari ingediend.

De certificaten worden afgegeven binnen een termijn van 13 werkdagen te rekenen vanaf de laatste dag van de termijn voor de indiening van de certificaataanvragen.

2. Binnen een termijn van twee werkdagen te rekenen vanaf de laatste dag van de termijn voor de indiening van de certificaataanvragen moeten de lidstaten de volgende gegevens aan de Commissie meedelen;

- a) de naar GN-code van acht cijfers en naar LGO van oorsprong uitgesplitste hoeveelheden waarvoor invoercertificaten zijn aangevraagd, en de datum waarop deze aanvragen zijn ingediend;
- b) de naar GN-code van acht cijfers en naar LGO van oorsprong uitgesplitste hoeveelheden van niet of slechts ten dele gebruikte invoercertificaten, zijnde het verschil van de op de keerzijde van de certificaten afgeboekte hoeveelheden en de hoeveelheden waarvoor die certificaten oorspronkelijk zijn afgegeven.

Als in een lidstaat binnen de in lid 1 vastgestelde termijn geen invoercertificaat is aangevraagd, stelt deze lidstaat de Commissie daarvan in kennis binnen de in de eerste alinea bedoelde termijn.

3. Als certificaten zijn aangevraagd voor de in bijlage III, artikel 6, lid 4, tweede alinea, van Besluit 2001/822/EG bedoelde jaarlijkse maximumhoeveelheid of voor meer, schorst de Commissie binnen een termijn van tien werkdagen te rekenen vanaf de laatste dag van de termijn voor de indiening van certificaataanvragen, voor het lopende jaar de indiening van nieuwe aanvragen en stelt zij, in voorkomend geval, een uniform verminderingspercentage vast dat moet worden toegepast voor elke ingediende aanvraag.

Het uniform verminderingspercentage is evenredig aan de verhouding tussen de nog beschikbare maximumhoeveelheid en de in de betrokken certificaataanvragen genoemde hoeveelheden.

Indien een uniform verminderingspercentage wordt toegepast, kan de certificaataanvraag binnen een termijn van twaalf werkdagen te rekenen vanaf de laatste dag van de termijn voor de indiening van certificaataanvragen worden ingetrokken. De zekerheid wordt dan onmiddellijk vrijgegeven.

4. Als een invoercertificaat wordt afgegeven voor een kleinere hoeveelheid dan die welke is aangevraagd, wordt het bedrag van de in artikel 3, lid 3, onder d), bedoelde zekerheid verhoudingsgewijs verminderd.

Artikel 7

De invoercertificaten zijn geldig vanaf de dag van de feitelijke afgifte en tot en met 31 december van het jaar van afgifte.

Artikel 8

Verordening (EG) nr. 2553/97 wordt ingetrokken.

Artikel 9

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 februari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

Model voor een uitvoervergunning als bedoeld in artikel 3, lid 3, onder a), van Verordening (EG) nr. 192/2002

1. Exporteur (naam, volledig adres, land)	ORIGINEEL	2. Nr.	
	3. Contingentjaar		
4. Invoerder (naam, volledig adres, land)	UITVOERVERGUNNING SUIKER		
5. Datum en plaats van verzending — Vervoermiddel	6. Land van oorsprong	7. Land van bestemming	
	8. Aanvullende gegevens		
9. Omschrijving van de goederen		10. GN-code (acht cijfers)	11. Hoeveelheid (in kg)
12. VISUM VAN DE BEVOEGDE AUTORITEIT Ondergetekende verklaart dat voor het in vak 13 vermelde land het totaal van de hoeveelheden waarvoor krachtens Verordening (EG) nr. 192/2002 uitvoervergunningen voor suiker voor het in vak 3 vermelde jaar zijn afgegeven, inclusief de hoeveelheden waarop deze uitvoervergunning betrekking heeft, kleiner is dan de maximumhoeveelheid die is toegestaan bij artikel 6, lid 4, van bijlage III bij Besluit 2001/822/EG.			
13. Bevoegde autoriteit (naam, volledig adres, land)	Te op		
	(Handtekening) (Stempel)		

VERORDENING (EG) Nr. 193/2002 VAN DE COMMISSIE**van 31 januari 2002****tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van op basis van granen en rijst verwerkte producten**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 13, lid 3,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1987/2001 ⁽⁴⁾, inzonderheid op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Volgens artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 en artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 kan het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1 van deze verordeningen genoemde producten en de prijzen van deze producten in de Gemeenschap worden overbrugd door een restitutie bij de uitvoer.
- (2) Krachtens artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 moeten de restituties worden vastgesteld met inachtneming van de bestaande situatie en de vooruitzichten voor de ontwikkeling, enerzijds van de beschikbare hoeveelheden granen, rijst en breukrijst, evenals van hun prijzen op de markt van de Gemeenschap, en anderzijds van de prijzen van granen, rijst en breukrijst en de producten in de sector granen op de wereldmarkt. Krachtens deze artikelen moeten ook waarborgen worden geschapen dat op de graan- en rijstmarkten een evenwichtige toestand heerst en een natuurlijke ontwikkeling op het gebied van de prijzen en de handel plaatsvindt en moet bovendien rekening worden gehouden met het economische aspect van de bedoelde uitvoer en de noodzaak verstoringen op de markt van de Gemeenschap te vermijden.
- (3) Verordening (EG) nr. 1518/95 van de Commissie ⁽⁵⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2993/95 ⁽⁶⁾, betreffende de regeling voor de invoer en de uitvoer van op basis van granen en rijst verwerkte producten heeft in artikel 4 de specifieke criteria vastgesteld waarmee rekening moet worden gehouden voor de berekening van de restitutie voor deze producten.

- (4) Het is wenselijk de aan bepaalde verwerkte producten toe te kennen restitutie, al naar gelang van het product, hoger of lager vast te stellen volgens het asgehalte, het gehalte aan ruwe celstof, het gehalte aan doppen, het eiwitgehalte, het vetgehalte of het zetmeelgehalte, daar deze gehalten van bijzondere betekenis zijn voor de hoeveelheid basisproduct die werkelijk voor de vervaardiging van het verwerkte product is gebruikt.
- (5) Ten aanzien van maniokwortel en andere tropische wortels en knollen en het daarvan vervaardigde meel, behoeft het economische aspect van de uitvoeren die zouden kunnen worden overwogen, in het bijzonder gezien de aard en de herkomst van deze producten, op het ogenblik geen vaststelling van een restitutie bij uitvoer. Voor bepaalde verwerkte producten is het, gezien het geringe aandeel van de Gemeenschap aan de wereldhandel, op het ogenblik niet noodzakelijk een restitutie bij uitvoer vast te stellen.
- (6) De situatie op de wereldmarkt of de specifieke eisen van bepaalde markten voor zekere producten kunnen een differentiatie van de restitutie, naar gelang van de bestemming, nodig maken.
- (7) De restitutie moet eenmaal per maand worden vastgesteld. Zij kan in de tussentijd worden gewijzigd.
- (8) Bepaalde verwerkte producten op basis van maïs kunnen een warmtebehandeling ondergaan, waardoor een restitutie zou kunnen worden uitgekeerd die niet overeenstemt met de kwaliteit van het product. Duidelijk moet worden aangegeven dat deze producten, die voorgegelaatineerd zetmeel bevatten, niet in aanmerking komen voor uitvoerrestituties.
- (9) Het Comité van beheer voor granen heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer van de in artikel 1, lid 1, onder d), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 en in artikel 1, lid 1, onder c), van Verordening (EG) nr. 3072/95 bedoelde producten, waarop Verordening (EG) nr. 1518/95 van toepassing is, worden vastgesteld in overeenstemming met de bijlage bij deze verordening.

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽⁴⁾ PB L 271 van 12.10.2001, blz. 5.

⁽⁵⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 55.

⁽⁶⁾ PB L 312 van 23.12.1995, blz. 25.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 februari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 31 januari 2002 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van op basis van granen en rijst verwerkte producten

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	C01	EUR/t	27,38	1104 23 10 9100	A00	EUR/t	29,34
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	C01	EUR/t	23,47	1104 23 10 9300	A00	EUR/t	22,49
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	C01	EUR/t	23,47	1104 29 11 9000	A00	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	C01	EUR/t	0,00	1104 29 51 9000	A00	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	C01	EUR/t	0,00	1104 29 55 9000	A00	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	C01	EUR/t	0,00	1104 30 10 9000	A00	EUR/t	0,00
1103 12 00 9100	A00	EUR/t	0,00	1104 30 90 9000	A00	EUR/t	4,89
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	35,21	1107 10 11 9000	A00	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	27,38	1107 10 91 9000	A00	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	23,47	1108 11 00 9200	A00	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	A00	EUR/t	23,47	1108 11 00 9300	A00	EUR/t	0,00
1103 19 10 9000	A00	EUR/t	18,09	1108 12 00 9200	A00	EUR/t	31,30
1103 19 30 9100	A00	EUR/t	0,00	1108 12 00 9300	A00	EUR/t	31,30
1103 21 00 9000	A00	EUR/t	0,00	1108 13 00 9200	A00	EUR/t	31,30
1103 29 20 9000	A00	EUR/t	0,00	1108 13 00 9300	A00	EUR/t	31,30
1104 11 90 9100	A00	EUR/t	0,00	1108 19 10 9200	A00	EUR/t	66,88
1104 12 90 9100	A00	EUR/t	0,00	1108 19 10 9300	A00	EUR/t	66,88
1104 12 90 9300	A00	EUR/t	0,00	1109 00 00 9100	A00	EUR/t	0,00
1104 19 10 9000	A00	EUR/t	0,00	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	A00	EUR/t	30,66
1104 19 50 9110	A00	EUR/t	31,30	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	A00	EUR/t	23,47
1104 19 50 9130	A00	EUR/t	25,43	1702 30 91 9000	A00	EUR/t	30,66
1104 21 10 9100	A00	EUR/t	0,00	1702 30 99 9000	A00	EUR/t	23,47
1104 21 30 9100	A00	EUR/t	0,00	1702 40 90 9000	A00	EUR/t	23,47
1104 21 50 9100	A00	EUR/t	0,00	1702 90 50 9100	A00	EUR/t	30,66
1104 21 50 9300	A00	EUR/t	0,00	1702 90 50 9900	A00	EUR/t	23,47
1104 22 20 9100	A00	EUR/t	0,00	1702 90 75 9000	A00	EUR/t	32,13
1104 22 30 9100	A00	EUR/t	0,00	1702 90 79 9000	A00	EUR/t	22,30
				2106 90 55 9000	A00	EUR/t	23,47

⁽¹⁾ Er worden geen restituties toegekend voor producten die een warmtebehandeling hebben ondergaan waardoor het zetmeel is voorgegelatineerd.

⁽²⁾ De restituties worden toegekend overeenkomstig de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 2730/75 van de Raad (PB L 281 van 1.11.1975, blz. 20).

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2020/2001 (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6).

C01: Alle bestemmingen uitgezonderd Polen.

VERORDENING (EG) Nr. 194/2002 VAN DE COMMISSIE**van 31 januari 2002****tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor mengvoeders op basis van granen**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Volgens artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 kan het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1 van die verordening genoemde producten en de prijzen van deze producten in de Gemeenschap worden overbrugd door een restitutie bij de uitvoer.
- (2) Verordening (EG) nr. 1517/95 van de Commissie van 29 juni 1995 houdende bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad ten aanzien van de invoer- en uitvoerregeling voor mengvoeders op basis van granen en houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1162/95 houdende bijzondere uitvoeringsbepalingen inzake het stelsel van invoer- en uitvoercertificaten in de sector granen en rijst ⁽³⁾ heeft in artikel 2 de specifieke criteria vastgesteld waarmee rekening moet worden gehouden voor de berekening van de restitutie voor deze producten.
- (3) Bij de berekening moet ook rekening worden gehouden met het gehalte aan graanproducten. Gemakshalve zou de restitutie moeten worden betaald voor twee categorieën „graanproducten”, namelijk voor maïs, de meest gebruikte component van uitgevoerde mengvoeders, en maïsproducten, en voor „andere granen”, dat wil zeggen voor restitutie in aanmerking komende graanproducten, andere dan maïs en maïsproducten. Een restitutie zou

moeten worden toegekend voor de hoeveelheid graanproducten in het mengvoeder.

- (4) Anderzijds moet het bedrag van de restitutie eveneens rekening houden met de afzetmogelijkheden en verkoopvoorwaarden voor de betrokken producten op de wereldmarkt, het belang dat men erbij heeft om verstoringen op de markt van de Gemeenschap te voorkomen en het economisch aspect van de uitvoer.
- (5) Evenwel lijkt het momenteel dienstig om bij de vaststelling van de restituties uit te gaan van het op de markt van de Gemeenschap en op de wereldmarkt geconstateerde verschil in de kosten van de grondstoffen die in het algemeen voor het betrokken mengvoeder worden gebruikt zodat de economische realiteit bij de uitvoer van de bedoelde producten nauwkeuriger in aanmerking kan worden genomen.
- (6) De restitutie moet eenmaal per maand worden vastgesteld. Zij kan tussentijds worden gewijzigd.
- (7) Het Comité van beheer voor granen heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer voor de in Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde mengvoeders waarop Verordening (EG) nr. 1517/95 van toepassing is, zijn aangegeven in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 februari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 51.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 31 januari 2002 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor mengvoeders op basis van granen

Productcodes van de producten die in aanmerking komen voor een restitutie bij uitvoer:

2309 10 11 9000, 2309 10 13 9000, 2309 10 31 9000,
2309 10 33 9000, 2309 10 51 9000, 2309 10 53 9000,
2309 90 31 9000, 2309 90 33 9000, 2309 90 41 9000,
2309 90 43 9000, 2309 90 51 9000, 2309 90 53 9000.

Graanproducten	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie
Maïs en maïsproducten GN-codes 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	A00	EUR/t	19,56
Graanproducten, met uitzondering van maïs en maïsproducten	A00	EUR/t	0,00

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

VERORDENING (EG) Nr. 195/2002 VAN DE COMMISSIE
van 31 januari 2002
tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van zachte tarwe in het kader van de
inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 943/2001

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 602/2001 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van zachte tarwe naar alle derde landen met uitzondering van Polen, is opengesteld bij Verordening (EG) nr. 943/2001 van de Commissie ⁽⁵⁾.
- (2) In artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1501/95 is bepaald dat de Commissie, op grond van de meegedeelde offertes, volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 kan besluiten een maximum-

restitutie bij uitvoer vast te stellen, daarbij rekening houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 bedoelde criteria. In dat geval wordt gegund aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte niet hoger is dan de vastgestelde maximumrestitutie.

- (3) De toepassing van de bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie leidt voor de betrokken graansoort tot de vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de offertes die van 25 tot en met 31 januari 2002 in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 943/2001 werden meegedeeld, wordt de maximumrestitutie bij uitvoer van zachte tarwe vastgesteld op 0,00 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 februari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 89 van 29.3.2001, blz. 16.

⁽⁵⁾ PB L 133 van 16.5.2001, blz. 3.

VERORDENING (EG) Nr. 196/2002 VAN DE COMMISSIE**van 31 januari 2002****tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van gerst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1558/2001**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾,Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 602/2001 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van gerst naar alle derde landen, met uitzondering van de Verenigde Staten van Amerika en Canada, is opgesteld bij Verordening (EG) nr. 1558/2001 van de Commissie ⁽⁵⁾.
- (2) In artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1501/95 is bepaald dat de Commissie, op grond van de meegedeelde offertes, volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 kan besluiten een maximum-

restitutie bij uitvoer vast te stellen, daarbij rekening houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 bedoelde criteria. In dat geval wordt gegund aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte niet hoger is dan de vastgestelde maximumrestitutie.

- (3) De toepassing van de bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie leidt voor de betrokken graansoort tot de vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de offertes die van 25 tot en met 31 januari 2002 in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1558/2001 werden meegedeeld, wordt de maximumrestitutie bij uitvoer van gerst vastgesteld op 0,00 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 februari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 89 van 29.3.2001, blz. 16.

⁽⁵⁾ PB L 205 van 31.7.2001, blz. 33.

VERORDENING (EG) Nr. 197/2002 VAN DE COMMISSIE**van 31 januari 2002****tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van rogge in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1005/2001**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 602/2001 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 7,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Er is een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van rogge naar alle derde landen opengesteld bij Verordening (EG) nr. 1005/2001 van de Commissie ⁽⁵⁾.
- (2) In artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1501/95 is bepaald dat de Commissie, op grond van de meegedeelde offertes, volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 kan besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen, daarbij rekening

houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 bedoelde criteria. In dat geval wordt gegund aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte niet hoger is dan de vastgestelde maximumrestitutie.

- (3) De toepassing van de bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie leidt voor de betrokken graansoort tot de vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de offertes die van 25 tot en met 31 januari 2002 in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1005/2001 werden meegedeeld, wordt de maximumrestitutie bij uitvoer van rogge vastgesteld op 29,99 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 februari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 89 van 29.3.2001, blz. 16.

⁽⁵⁾ PB L 140 van 24.5.2001, blz. 10.

VERORDENING (EG) Nr. 198/2002 VAN DE COMMISSIE**van 31 januari 2002****tot vaststelling van de maximumverlaging van het recht bij invoer van maïs in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 9/2002**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 12, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Er is een inschrijving voor de maximumverlaging van het recht bij invoer van maïs in Spanje opengesteld bij Verordening (EG) nr. 9/2002 van de Commissie ⁽³⁾.
- (2) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1839/95 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2235/2000 ⁽⁵⁾, kan de Commissie volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 besluiten een maximumverlaging van het recht bij invoer vast te stellen. Bij deze vaststelling moet met name rekening worden gehouden met de in de artikelen 6 en 7 van Verordening (EG) nr. 1839/95 genoemde criteria. Gegund wordt aan elke inschrijver

wiens offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumverlaging van het recht bij invoer.

- (3) De toepassing van de boven bedoelde criteria op de huidige marktsituatie leidt voor de betrokken graansoort tot de vaststelling van de maximumverlaging van het recht bij invoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de offertes die van 25 tot en met 31 januari 2002 in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 9/2002 worden meegedeeld, wordt de maximumverlaging van het recht bij invoer van maïs vastgesteld op 27,47 EUR/t voor een globale maximumhoeveelheid van 112 750 t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 februari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.⁽³⁾ PB L 3 van 5.1.2002, blz. 29.⁽⁴⁾ PB L 177 van 28.7.1995, blz. 4.⁽⁵⁾ PB L 256 van 10.10.2000, blz. 13.

VERORDENING (EG) Nr. 199/2002 VAN DE COMMISSIE**van 31 januari 2002****tot vaststelling van de maximumverlaging van het recht bij invoer van maïs in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 30/2002**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 12, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Een inschrijving voor de maximumverlaging van het recht bij invoer van maïs in Portugal is opengesteld bij Verordening (EG) nr. 30/2002 van de Commissie ⁽³⁾.
- (2) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1839/95 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2235/2000 ⁽⁵⁾, kan de Commissie volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 besluiten een maximumverlaging van het recht bij invoer vast te stellen. Bij deze vaststelling moet met name rekening worden gehouden met de in de artikelen 6 en 7 van Verordening (EG) nr. 1839/95 genoemde criteria. Er wordt gegund aan elke inschrijver

wiens offerte ten hoogste gelijk is aan de maximumverlaging van het recht bij invoer.

- (3) De toepassing van de bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie leidt voor de betrokken graansoort tot de vaststelling van de maximumverlaging van het recht bij invoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de offertes die van 25 tot en met 31 januari 2002 in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 30/2002 worden meegedeeld, wordt de maximumverlaging van het recht bij invoer van maïs vastgesteld op 24,95 EUR/t voor een globale maximumhoeveelheid van 69 400 t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 februari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.⁽³⁾ PB L 6 van 10.1.2002, blz. 35.⁽⁴⁾ PB L 177 van 28.7.1995, blz. 4.⁽⁵⁾ PB L 256 van 10.10.2000, blz. 13.

VERORDENING (EG) Nr. 200/2002 VAN DE COMMISSIE**van 31 januari 2002****tot vaststelling van de restituties die gelden voor de in het kader van communautaire en nationale voedselhulpacties geleverde producten van de sectoren granen en rijst**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 2, derde alinea,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1987/2001 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 2681/74 van de Raad van 21 oktober 1974 betreffende de communautaire financiering van de uitgaven in verband met de levering van landbouwproducten als voedselhulp ⁽⁵⁾ is bepaald dat het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, afdeling Garantie, het gedeelte van de uitgaven financiert dat overeenkomt met de desbetreffende restituties bij uitvoer die overeenkomstig de betrokken communautaire voorschriften zijn vastgesteld.
- (2) Om de opstelling en het beheer van de begroting voor de communautaire voedselhulpacties te vergemakkelijken en om de lidstaten in staat te stellen het bedrag van de communautaire deelname in de financiering van de nationale voedselhulpacties te kennen, moet het

bedrag van de voor deze acties toegekende restituties worden vastgesteld.

- (3) De algemene voorschriften en de uitvoeringsbepalingen die in artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 en artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 voor de uitvoerrestituties zijn vastgesteld, zijn van overeenkomstige toepassing op bovenbedoelde transacties.
- (4) De specifieke criteria die in aanmerking moeten worden genomen bij de berekening van de uitvoerrestituties voor rijst zijn vastgesteld in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95.
- (5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De geldende restituties voor de producten van de sectoren granen en rijst geleverd voor de communautaire en nationale voedselhulpacties, uitgevoerd in het kader van internationale verdragen of andere aanvullende programma's of die in het kader van andere communautaire acties gratis worden geleverd, worden vastgesteld overeenkomstig de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 februari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽⁴⁾ PB L 271 van 12.10.2001, blz. 5.

⁽⁵⁾ PB L 288 van 25.10.1974, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 31 januari 2002 tot vaststelling van de restituties die gelden voor de in het kader van communautaire en nationale voedselhulpacties geleverde producten van de sectoren granen en rijst

(in EUR/t)

Productcode	Bedrag van de restitutie
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	0,00
1002 00 00 9000	30,00
1003 00 90 9000	0,00
1005 90 00 9000	24,00
1006 30 92 9100	203,00
1006 30 92 9900	203,00
1006 30 94 9100	203,00
1006 30 94 9900	203,00
1006 30 96 9100	203,00
1006 30 96 9900	203,00
1006 30 98 9100	203,00
1006 30 98 9900	203,00
1006 30 65 9900	203,00
1007 00 90 9000	24,00
1101 00 15 9100	0,00
1101 00 15 9130	0,00
1102 10 00 9500	41,00
1102 20 10 9200	27,38
1102 20 10 9400	23,47
1103 11 10 9200	0,00
1103 13 10 9100	35,21
1104 12 90 9100	0,00

NB: Productcodes: zie de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1).

VERORDENING (EG) Nr. 201/2002 VAN DE COMMISSIE
van 31 januari 2002
tot wijziging van de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor bepaalde
producten uit de sector suiker

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1423/95 van de Commissie van 23 juni 1995 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen voor de invoer van producten uit de sector suiker, andere dan melasse ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 624/98 ⁽³⁾, en met name op artikel 1, lid 2, tweede alinea, en artikel 3, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor witte suiker, ruwe suiker en bepaalde stropen zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1309/

2001 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 108/2002 ⁽⁵⁾.

- (2) De toepassing van de in Verordening (EG) nr. 1423/95 bedoelde voorschriften en bepalingen op de gegevens waarover de Commissie thans beschikt, leidt ertoe de momenteel geldende bedragen te wijzigen en vast te stellen zoals vermeld in de bijlage bij deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1423/95 bedoelde producten worden vastgesteld zoals aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 februari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.
⁽²⁾ PB L 141 van 24.6.1995, blz. 16.
⁽³⁾ PB L 85 van 20.3.1998, blz. 5.

⁽⁴⁾ PB L 177 van 30.6.2001, blz. 21.
⁽⁵⁾ PB L 19 van 22.1.2002, blz. 3.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 31 januari 2002 tot wijziging van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor witte suiker, ruwe suiker en producten van GN-code 1702 90 99

(in EUR)

GN-code	Representatieve prijs per 100 kg netto van het betrokken product	Aanvullend recht per 100 kg netto van het betrokken product
1701 11 10 ⁽¹⁾	20,05	6,28
1701 11 90 ⁽¹⁾	20,05	11,91
1701 12 10 ⁽¹⁾	20,05	6,09
1701 12 90 ⁽¹⁾	20,05	11,39
1701 91 00 ⁽²⁾	29,85	10,31
1701 99 10 ⁽²⁾	29,85	5,79
1701 99 90 ⁽²⁾	29,85	5,79
1702 90 99 ⁽³⁾	0,30	0,35

⁽¹⁾ Vaststelling voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 431/68 van de Raad (PB L 89 van 10.4.1968, blz. 3).

⁽²⁾ Vaststelling voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 793/72 van de Raad (PB L 94 van 21.4.1972, blz. 1).

⁽³⁾ Vaststelling per procent sacharose.

VERORDENING (EG) Nr. 202/2002 VAN DE COMMISSIE**van 31 januari 2002****tot vaststelling van het op de restitutie voor granen toe te passen correctiebedrag**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 8,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens artikel 13, lid 8, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 moet bij uitvoer van granen de op de dag van indiening van de aanvraag van een certificaat geldende restitutie op verzoek worden toegepast op uitvoer die tijdens de geldigheidsduur van het certificaat moet plaatsvinden. In dat geval kan op de restitutie een correctiebedrag worden toegepast.
- (2) Op grond van Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor de toekenning, in de graansektor, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 602/2001 ⁽⁴⁾, kan een correctiebedrag worden vastgesteld voor de in artikel 1, lid 1, onder c), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde producten. Dit correctiebedrag moet worden berekend

met inachtneming van de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 genoemde elementen.

- (3) Op grond van de situatie op de wereldmarkt of de specifieke eisen van bepaalde markten kan het noodzakelijk zijn het correctiebedrag naar gelang van de bestemming te differentiëren.
- (4) Het correctiebedrag moet samen met de restitutie en volgens dezelfde procedure worden vastgesteld. Het kan tussentijds worden gewijzigd.
- (5) Uit de bovengenoemde bepalingen volgt dat het correctiebedrag moet worden vastgesteld overeenkomstig de bijlage bij deze verordening.
- (6) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het correctiebedrag op de vooraf vastgestelde restituties bij uitvoer van de in artikel 1, lid 1, onder a), b) en c), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde producten, met uitzondering van mout, wordt vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 februari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 89 van 29.3.2001, blz. 16.

BIJLAGE

**bij de verordening van de Commissie van 31 januari 2002 tot vaststelling van het op de restitutie voor granen
toe te passen correctiebedrag**

(in EUR/t)

Productcode	Bestemming	Lopend 2	1e term. 3	2e term. 4	3e term. 5	4e term. 6	5e term. 7	6e term. 8
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	C01	—	-0,93	-1,86	-2,79	-3,72	—	—
1002 00 00 9000	C02	-20,00	-20,00	-20,00	-20,00	-20,00	—	—
	A05	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	A00	—	-0,93	-1,86	-2,79	-3,72	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	A00	0	-0,93	-1,86	-2,79	-3,72	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	A00	0	-0,93	-1,86	-2,79	-3,72	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	C01	0	-1,27	-2,55	-3,82	-5,10	—	—
1101 00 15 9130	C01	0	-1,19	-2,38	-3,57	-4,76	—	—
1101 00 15 9150	C01	0	-1,10	-2,19	-3,29	-4,39	—	—
1101 00 15 9170	C01	0	-1,01	-2,03	-3,04	-4,05	—	—
1101 00 15 9180	C01	0	-0,95	-1,90	-2,85	-3,79	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	C01	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1102 10 00 9700	C01	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	A00	0	-1,40	-2,79	-4,19	-5,58	—	—
1103 11 10 9400	A00	0	-1,25	-2,49	-3,74	-4,98	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	A00	0	-1,27	-2,55	-3,82	-5,10	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6).

De overige bestemmingen zijn vastgesteld als volgt:

C01 Alle bestemmingen uitgezonderd Polen

C02 Polen, Tsjechische Republiek, Slowaakse Republiek, Hongarije, Estland, Letland, Litouwen, Noorwegen, Faeröer, IJsland, Rusland, Belarus, Bosnië-Herzegovina, Kroatië, Slovenië, gebied van voormalig Joegoslavië met uitzondering van Slovenië, Kroatië en Bosnië-Herzegovina, Albanië, Roemenië, Bulgarije, Armenië, Georgië, Azerbeidzjan, Moldavië, Oekraïne, Kazachstan, Kirgizië, Oezbekistan, Tadzjikistan en Turkmenistan.

A05 Andere derde landen.

VERORDENING (EG) Nr. 203/2002 VAN DE COMMISSIE**van 31 januari 2002****tot vaststelling van het op de restitutie voor mout toe te passen correctiebedrag**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 8,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens artikel 13, lid 8, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 moet bij uitvoer van granen de op de dag van indiening van de aanvraag van een certificaat geldende restitutie, aangepast op grond van de in de maand van uitvoer geldende drempelprijs, op verzoek worden toegepast op uitvoer die tijdens de geldigheidsduur van het certificaat moet plaatsvinden. In dat geval kan op de restitutie een correctiebedrag worden toegepast.
- (2) Op grond van Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 602/2001 ⁽⁴⁾, kan een correctiebe-

drag worden vastgesteld voor de in artikel 1, lid 1, onder c), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde mout. Het correctiebedrag moet worden berekend met inachtneming van de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 genoemde elementen.

- (3) Uit de bovengenoemde bepalingen volgt dat het correctiebedrag moet worden vastgesteld overeenkomstig de bijlage bij deze verordening.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het in artikel 13, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde correctiebedrag dat van toepassing is op de vooraf vastgestelde restituties bij uitvoer van mout, wordt vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 februari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 31 januari 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 89 van 29.3.2001, blz. 16.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 31 januari 2002 tot vaststelling van het op de restitutie voor mout toe te passen correctiebedrag

(EUR/t)

Productcode	Bestemming	Lopend 2	1e term. 3	2e term. 4	3e term. 5	4e term. 6	5e term. 7
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	0	-1,18	-2,36	-3,54	-4,72	—
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	0	-1,18	-2,36	-3,54	-4,72	—
1107 20 00 9000	A00	0	-1,39	-2,77	-4,16	-5,54	—

(EUR/t)

Productcode	Bestemming	6e term. 8	7e term. 9	8e term. 10	9e term. 11	10e term. 12	11e term. 1
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	-1,18	-2,36	-3,54	-4,72	-5,91	-7,09
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	-1,18	-2,36	-3,54	-4,72	-5,91	-7,09
1107 20 00 9000	A00	-1,39	-2,77	-4,16	-5,54	-6,93	-8,31

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2020/2001 (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6).

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 28 januari 2002

houdende wijziging van Beschikking 97/413/EG inzake de doelstellingen en bepalingen voor de herstructurering, in de periode van 1 januari 1997 tot en met 31 december 2001, van de communautaire visserijsector met het oog op de totstandbrenging van een duurzaam evenwicht tussen de visbestanden en de exploitatie daarvan

(2002/70/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3760/92 van de Raad van 20 december 1992 tot invoering van een communautaire regeling voor de visserij en de aquacultuur ⁽¹⁾, en met name op artikel 11,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het gemeenschappelijk visserijbeleid zal vóór 1 januari 2003 worden herzien. Om de coherentie tussen het beleid voor herstructurering van de visserijsector en de andere componenten van het gemeenschappelijk visserijbeleid te waarborgen, moet daarom de periode waarin Beschikking 97/413/EG ⁽⁴⁾ wordt toegepast, worden verlengd tot en met 31 december 2002.
- (2) Om verdere voortgang te boeken bij de totstandbrenging van een evenwicht tussen de visbestanden en de exploitatie daarvan, moet de verlaging van de visserij-inspanning van de communautaire vissersvloot in het jaar waarmee de toepassingsduur van de beschikking van de Raad wordt verlengd, worden voortgezet.
- (3) Maatregelen om de veiligheid, de navigatie op zee, de hygiëne, de productkwaliteit en de arbeidsomstandigheden te verbeteren, mogen niet leiden tot een verhoging van de visserij-inspanning en moeten daarom worden toegepast met inachtneming van de capaciteitsdoelstellingen die voor de vloot gelden, behalve voor reeds geregistreerde vaartuigen, met een lengte over alles

van minder dan 12 meter, met uitzondering van trawlers.

- (4) Beschikking 97/413/EG moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

Beschikking 97/413/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. in artikel 2 worden de leden 1, 2, 3 en 4 vervangen door:

„1. De visserij-inspanning van elke lidstaat wordt uiterlijk op 31 december 2002 verminderd, uitgaande van de in artikel 7, lid 1, bepaalde niveaus, op basis van de verminderingspercentages voor de visserij-inspanningen die moeten worden verwezenlijkt ten aanzien van de in bijlage I genoemde kritieke bestanden.

2. De proefverminderingspercentages bedragen:

- 36 % voor de bestanden die in bijlage I worden aangemerkt als zijnde met uitputting bedreigd,
- 24 % voor de bestanden die in bijlage I worden aangemerkt als zijnde overbevist.

3. Voor bestanden die in de bijlage worden aangemerkt als zijnde volledig geëxploiteerd wordt de visserij-inspanning voor de periode 1997-2002 niet verhoogd.

4. Voor andere dan de in de leden 2 en 3 genoemde bestanden, met inbegrip van de bestanden waarvan de situatie onvoldoende bekend is, wordt de inspanning voor de periode 1997-2002 niet verhoogd. In specifieke gevallen waarin de lidstaten kunnen aantonen dat er voor deze bestanden extra vangstmogelijkheden zijn, kan tot een bepaalde verhoging van de visserij-inspanning worden besloten voor de vlootsegmenten die deze bestanden bevissen.”.

⁽¹⁾ PB L 389 van 31.12.1992, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1181/98 (PB L 164 van 9.6.1998, blz. 1).

⁽²⁾ PB C 270 E van 25.9.2001, blz. 79.

⁽³⁾ Advies uitgebracht op 25 oktober 2001 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽⁴⁾ PB L 175 van 3.7.1997, blz. 27.

2. artikel 3 wordt vervangen door:

„Artikel 3

Een lidstaat kan, wat zijn vloot betreft, andere vissersvaartuigen dan trawlers, met een totale lengte van minder dan 12 meter, vrijstellen van het bepaalde in artikel 2. In dit geval neemt de totale capaciteit van dit vlootsegment, uitgedrukt in tonnage (GT) en vermogen (kW), niet toe boven het niveau van 1 januari 1997, of boven het niveau dat overeenstemt met de doelstellingen van MOP III voor de periode tot en met 31 december 2002; voor reeds geregistreerde vaartuigen zijn deze maxima in het kader van programma's ter verbetering van de veiligheid, de navigatie op zee, de hygiëne, de productkwaliteit en de arbeidsomstandigheden niet van toepassing.”;

3. lid 2 van artikel 4 wordt geschrapt;

4. in artikel 7 wordt „31 december 2001” vervangen door „31 december 2002”;

5. artikel 9 wordt vervangen door:

„Artikel 9

De doelstellingen en bepalingen van deze beschikking worden door de Commissie toegepast conform artikel 4 van Verordening (EG) nr. 2792/1999 (*). De meerjarige oriëntatieprogramma's voor de vissersvloeden van de afzonderlijke lidstaten worden door de Commissie overeenkomstig deze beschikking aangepast. De toepassingsduur van de program-

ma's wordt verlengd zodat ze de periode bestrijken van 1 januari 1997 tot en met 31 december 2002, en de programma's worden progressief uitgevoerd aan de hand van jaarlijkse tussentijdse doelstellingen.

(*) PB L 337 van 30.12.1999, blz. 10. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1451/2001 (PB L 198 van 21.7.2001, blz. 9).”;;

6. bijlage II wordt vervangen door de bijlage bij onderhavige beschikking.

Artikel 2

Deze beschikking is van toepassing met ingang van 1 januari 2002.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 28 januari 2002.

Voor de Raad

De voorzitter

J. PIQUÉ I CAMPS

BIJLAGE

„BIJLAGE II

Doelstellingen voor de inspanningsvermindering

1. De doelstelling voor de inspanningsvermindering (DIV) voor een vlootsegment of visserijtak van een lidstaat wordt berekend op basis van de volgende formule:

$$DIV = VP \times W$$

waarin

DIV = doelstelling voor de inspanningsvermindering

VP = verminderingspercentages als bedoeld in artikel 2

W = het percentage van de vangst van het vlootsegment of de visserijtak dat met uitputting bedreigde en overbeviste bestanden omvat.

2. Het verminderingspercentage voor een vlootsegment of visserijtak wordt vastgesteld overeenkomstig de volgende tabel, afhankelijk van de mate waarin de vangst bestaat uit met uitputting bedreigde, overbeviste, volledig geëxploiteerde of andere bestanden.

Met uitputting bedreigde bestanden	Overbeviste bestanden	Volledig geëxploiteerde bestanden	Andere bestanden	Verminderingspercentage
✓	×	✓ of ×	✓ of ×	36
×	✓	✓ of ×	✓ of ×	24
✓	✓	✓ of ×	✓ of ×	30 ⁽¹⁾
×	×	✓	✓ of ×	0

⁽¹⁾ Wanneer met uitputting bedreigde bestanden meer dan 5 % van de vangst van het vlootsegment of de visserijtak uitmaken, bedraagt het verminderingspercentage 36 %.

Sleutel:

✓ = aanwezig in de vangst van het vlootsegment of de visserijtak

× = afwezig in de vangst van het vlootsegment of de visserijtak"

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 3 juli 2001

betreffende de staatssteun die Duitsland ten gunste van KHK Verbindetechnik GmbH Brotterode heeft verleend

(kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 1781)

(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2002/71/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 88, lid 2,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, inzonderheid op artikel 62, lid 1, onder a),

Na de belanghebbenden overeenkomstig de genoemde artikelen ⁽¹⁾ te hebben aangemaand hun opmerkingen kenbaar te maken en gezien deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt:

I. DE PROCEDURE

- (1) Bij brief van 14 juni 1999 werd de Commissie in kennis gesteld van de steunmaatregel die Duitsland ten gunste van KHK Verbindetechnik GmbH Brotterode (KHK) heeft verleend. Duitsland verstrekke de Commissie verdere informatie bij brieven van 8 oktober 1999, 20 december 1999, 13 januari 2000, 27 maart 2000 en 3 juli 2000.
- (2) De Commissie heeft Duitsland bij brief van 17 oktober 2000 in kennis gesteld van haar besluit om ten aanzien van deze steunmaatregel de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden.
- (3) Het besluit van de Commissie tot inleiding van de procedure werd gepubliceerd in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽²⁾. De Commissie heeft de belanghebbenden aangemaand hun opmerkingen ten aanzien van de betreffende steunmaatregel kenbaar te maken.

- (4) De Commissie heeft de van de belanghebbenden ontvangen standpunten aan Duitsland doen toekomen, om haar in de gelegenheid te stellen zich hierover uit te spreken.

II. GEDETAILEERDE BESCHRIJVING VAN DE STEUN

1. De onderneming

- (5) KHK werd in 1996 opgericht, toen de curator de activa van het in faillissement verkerende Metallverarbeitung Brotterode GmbH (MVB) ⁽³⁾ verkocht.
- (6) De faillissementsprocedure ten aanzien van MVB werd ingeleid op 1 juli 1996. Tijdens zijn zoektocht naar een nieuwe investeerder hield de curator de productie gaande. Hij ging in onderhandeling met zes gegadigden. Ten slotte werden vier particulieren, waaronder drie werknemers van MVB, uitgekozen als beste bidders. Deze particuliere investeerders richtten de nieuwe onderneming KHK op. KHK kocht een deel van de productie-faciliteiten van MVB aan in het kader van een afsplitsingsconstructie (Auffanglösung). De activa van MVB, in het bijzonder de noodzakelijke gebouwen en machines, werden voor 1,2 miljoen DEM door de curator aan KHK verkocht.

⁽¹⁾ PB C 27 van 27.1.2001, blz. 30.

⁽²⁾ Zie voetnoot 1.

⁽³⁾ In het besluit van de Commissie om de formele onderzoeksprocedure in te leiden wordt in punt 3 vastgesteld dat de steunmaatregelen in verband met de eerste privatisering met de gemeenschappelijke markt verenigbaar zijn, aangezien zij met de Treuhand-regelingen en andere door de Commissie goedgekeurde steunregelingen stroken. Derhalve worden in deze beschikking alleen steunmaatregelen in het kader van de tweede privatisering beoordeeld. Zie voetnoot 1.

- (7) De onderneming is gevestigd in Brotterode, Thüringen, een steunontvangende regio in de zin van artikel 87, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag. KHK valt in de categorie „kleine en middelgrote ondernemingen” (KMO) en produceert radiatormantels, metalen beugels voor het beklimmen van bijvoorbeeld elektriciteitsmasten, en kogelkop-ankers, die in de bouwnijverheid worden gebruikt bij het transport van prefab-betonproducten.

2. De herstructurering

- (8) Het herstructureringsplan bestond in hoofdzaak uit:
- a) concentratie van de activiteiten op één plaats;
 - b) modernisering van het productieapparaat;
 - c) automatisering van het productieproces;
 - d) een aanzienlijke personeelsinkrimping;
 - e) een vermindering van het assortiment, dat beperkt wordt tot producten die een positieve cashflow genereren;
 - f) de ontwikkeling van een nieuwe productlijn.
- (9) MVB bestond uit vijf fabrieken, verspreid over het grondgebied van de stad Brotterode. KHK kocht een van de bestaande fabrieksruimtes en de bijbehorende stukken grond. Op deze locatie werden de productiefaciliteiten geconcentreerd. KHK investeerde in de automatisering van meerdere productielijnen. De productie gebeurde computergestuurd. Door een verbouwing konden de energievoorziening en het verwarmingssysteem van de fabrieksruimte worden gescheiden van het overige productieapparaat van MVB.
- (10) Van de drie oorspronkelijk van MVB overgenomen productielijnen werden er twee met succes door KHK voortgezet, namelijk die van radiatormantels en die van metalen klimbeugels. De productlijn pneumatische werktuigen werd opgeheven. In 1998 begon KHK met de fabricage van kogelkop-ankers, die in de bouwnijverheid worden gebruikt bij het transport van prefab-betonproducten. De producten van KHK worden uitsluitend afgenomen door Duitse groothandelaren.
- (11) Bij het faillissement in 1996 had MVB 48 werknemers en een omzet van 3,515 miljoen DEM. KHK begon haar activiteiten in 1996 met in totaal 18 werknemers. In 2000 waren er 27 personeelsleden; de omzet bedroeg 4,6 miljoen DEM en het balanstotaal 180 000 DEM.
- (12) In de aanmelding werd als herstructureringsperiode 1996 tot 1999 opgegeven, en als totale kosten van het saneringsplan 2,291 miljoen DEM.

Kostenfactor	Prijs
Koopprijs van de in de failliete boedel overgebleven activa	1 222 000 DEM
Investeringen	419 000 DEM
Bouw van magazijn	350 000 DEM
Contante middelen tijdens aanloopfase	300 000 DEM
Totaal	2 291 000 DEM

- (13) De financiering van het project uit openbare middelen is als volgt opgebouwd:

Middelen uit hoofde van Gemeinschaftsaufgabe (goedgekeurde regeling) ⁽¹⁾	344 000 DEM
Investeringssubsidies (goedgekeurde regeling) ⁽²⁾	39 000 DEM
KMO-regeling ⁽³⁾	140 000 DEM
Bijdrage in de personeelskosten ⁽⁴⁾	130 000 DEM
Op bepaalde voorwaarden terugvorderbare lening van de Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (BvS)	960 000 DEM
Totaal	1 613 000 DEM

⁽¹⁾ 26e kaderplan, steunmaatregel nr. N 123/97, goedgekeurd door de Commissie op 30 juli 1997 (Gemeinschaftsaufgabe).

⁽²⁾ Bijzondere afschrijvingsregeling 1997-1999, steunmaatregel nr. NN 47/94.

⁽³⁾ KMU-Programm Thüringen, steunmaatregel nr. N 480/94.

⁽⁴⁾ Overeenkomstig § 10 van het Sozialgesetzbuch III, goedgekeurd door de Commissie op 8 december 1997, steunmaatregel nr. NN 107/97.

- (14) Volgens de in de aanmelding verstrekte informatie is de investeringsbijdrage als volgt opgebouwd:

Gestort kapitaal van KHK	50 000 DEM
Rekening-courantkrediet (bij particuliere bank)	213 000 DEM
Investeringskrediet (bij particuliere bank) ⁽¹⁾	415 000 DEM
Totaal	678 000 DEM

⁽¹⁾ Investeringskrediet van de Duitse Bank, herfinanciering voor 100% door de Kreditanstalt für Wiederaufbau (KfW) in het kader van het ERP-Aufbauprogramm, steunmaatregel nr. N 563/c/94, goedgekeurd door de Commissie op 1 december 1994.

(15) Met de lening van 960 000 DEM kocht KHK de activa van MVB. Vervolgens verleende een particuliere bank de onderneming een kredietlijn ten belope van 213 000 DEM (maximaal 300 000 DEM) en een investeringskrediet ten belope van 415 000 DEM. Beide kredieten worden door dezelfde zekerheden gedekt, dat wil zeggen de persoonlijke garantie van de investeerders, een zekerheidsrecht (Grundschild) op het bedrijfsterrein ten belope van 715 000 DEM, overdracht van de eigendomstitel van activa als zekerheidstelling en een globale overdracht van de vorderingen op grond van verleende diensten en geleverde producten. Bovendien is door de Bürgschaftsbank Thüringen een honoreringsgarantie ⁽⁴⁾ van 80 % (332 000 DEM) verleend voor het investeringskrediet, dat op zijn beurt volledig wordt geherfinancierd door de Kreditanstalt für Wiederaufbau (KfW) in het kader van het goedgekeurde ERP-Aufbauprogramm (ERP-regeling) ⁽⁵⁾.

(16) Bij haar besluit tot inleiding van de procedure betwijfelde de Commissie of het investeringskrediet van 415 000 DEM in zijn geheel kan worden aangemerkt als eigen bijdrage van de investeerder in de zin van de Communautaire kaderregeling voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden ⁽⁶⁾ („de kaderregeling”), omdat het krediet, afgezien van het onderpand dat door de investeerder/de onderneming, is verstrekt, ook voor 80 % (332 000 DEM) wordt gewaarborgd door een garantie van de deelstaat. Voorts werd vastgesteld dat het krediet door de KfW is geherfinancierd in het kader van haar door de Commissie goedgekeurde ERP-regeling en bovendien is gewaarborgd met activa die in hoofdzaak door middel van de toegekende steunmiddelen zijn verkregen.

(17) Daarenboven twijfelde de Commissie eraan of het krediet van 213 000 DEM (het rekening-courantkrediet) tegen marktvoorwaarden werd toegekend en bijgevolg als een bijdrage van de investeerder in de zin van de kaderregeling kan worden beschouwd, aangezien voor dit krediet activa in onderpand zijn gegeven die met overheidssteun zijn verworven.

(18) Om bovenstaande redenen betwijfelde de Commissie of de bijdrage van de investeerder aan de herstructurering als een belangrijke bijdrage in de zin van de kaderregeling kan worden beschouwd en of de steun bijgevolg in verhouding staat tot de kosten en baten van de herstructurering.

III. OPMERKINGEN VAN BELANGHEBBENDEN

(19) De Commissie ontving opmerkingen van KHK. De onderneming benadrukt dat het herstructureringsplan volledig is uitgevoerd en dat de bedrijfsresultaten in 2000 met een omzet van 4,6 miljoen DEM en een balanstotaal van 180 000 DEM de verwachtingen over-

treffen. Zonder de financiële ondersteuning door de BvS en de deelstaat Thüringen had de onderneming evenwel niet kunnen worden opgericht en zouden derhalve alle arbeidsplaatsen verloren zijn gegaan. De aandeelhouders van de onderneming zijn vastbesloten de activiteiten met succes voort te zetten en hebben zich bovendien financieel aan de onderneming verbonden door persoonlijke garanties te verstrekken.

IV. OPMERKINGEN VAN DUITSLAND

(20) Duitsland stelt vast dat de twijfel van de Commissie ten aanzien van de beide kredieten berust op het feit dat deze ten minste deels werden gewaarborgd met activa van de onderneming die met de aan KHK toegekende steun werden verworven. Volgens Duitsland concludeert de Commissie uit het feit dat de met staatssteun bekostigde activa vervolgens als onderpand dienden voor een lening van een particuliere bank, dit krediet zelf steun-elementen bevat. Dit zou een ontoelaatbare dubbele telling van de steun tot gevolg hebben, waardoor de conclusie zelf ook ontoelaatbaar zou zijn. Zo zou de BvS-lening eenmaal voor 100 % als steunmaatregel ad hoc meetellen en nog eens als steun-element in het door de commerciële bank toegekende krediet.

(21) Volgens Duitsland diende de Commissie — los van de ontoelaatbaarheid van deze conclusie — in een dergelijk geval de hoogte van het steun-element te bepalen. Het zou echter nauwelijks zijn aan te geven welk gedeelte van de middelen die aangewend werden voor de verwerving van de later als waarborg dienende activa, uit overheidssteun afkomstig was. Er bestaat geen formule aan de hand waarvan de hoogte van het steun-element in het krediet zich laat vaststellen, en omdat de steun niet kwantificeerbaar is, ontbreekt een bruikbaar resultaat.

(22) Duitsland wijst erop dat de Commissie bij haar conclusie over het hoofd ziet dat de steun juist is bedoeld om de begunstigde in staat te stellen deel te nemen aan volledig commercieel handelsverkeer. Het „doorwerken” van de steun in de economische ontwikkeling van de onderneming ligt reeds in de steun besloten. Volgens de conclusie van de Commissie zou de steunintensiteit toenemen met elke economische ontwikkeling die verband lijkt te houden met de oorspronkelijk toegekende steun.

(23) Bovendien moet de Commissie volgens Duitsland in aanmerking nemen dat de kredieten tevens zijn gewaarborgd door hoofdelijke garanties van de investeerders, een overdracht van de eigendomstitel van activa als zekerheidstelling en een globale overdracht van de vorderingen op grond van verleende diensten en geleverde producten. De verwerving van activa met behulp

⁽⁴⁾ Garantierichtlijn van de Aufbaubank Thüringen, steunmaatregel nr. N 117/96, goedgekeurd door de Commissie op 27 december 1996.

⁽⁵⁾ Investeringskrediet van de Duitse Bank, herfinanciering voor 100 % door de Kreditanstalt für Wiederaufbau (KfW) in het kader van het ERP-Aufbauprogramm, steunmaatregel nr. N 563/c/94, goedgekeurd door de Commissie op 1 december 1994.

⁽⁶⁾ PB C 368 van 23.12.1994, blz. 12.

van steunmiddelen zou niet tot de conclusie mogen leiden dat met deze activa gewaarborgde kredieten op hun beurt verdere steunelementen bevatten.

- (24) Met betrekking tot het investeringskrediet van 415 000 DEM stelt Duitsland vast dat het steunelement bij dit krediet naar haar mening hoogstens de door de deelstaat gegarandeerde 80 % van het krediet omvat, dat wil zeggen 332 000 DEM.
- (25) Ten aanzien van het bedrijfsmiddelenkrediet van 213 000 DEM betoogt Duitsland dat de Deutsche Bank AG een particuliere bank is en dat dit krediet tegen marktvoorwaarden is toegekend. Bijgevolg zou dit krediet overeenkomstig de vaste praktijk van de Commissie als investeerdersbijdrage moeten worden beoordeeld. Duitsland verklaart dat de kredietlijn een plafond heeft van 300 000 DEM en een rentevoet van 9 % en door investeerdersgaranties (417 000 DEM), een zekerheidsrecht (Grundschild) op het bedrijfsterrein (715 000 DEM), de overdracht van de eigendomstitel van activa, als zekerheidstelling alsmede een algehele overdracht van de vorderingen op grond van verleende diensten en geleverde producten is gewaarborgd. Volgens Duitsland komen deze voorwaarden overeen met hetgeen op de markt gebruikelijk is.
- (26) Bovendien licht Duitsland toe dat de kredietlijn voor maximaal 300 000 DEM, die KHK werd verleend door de Deutsche Bank, in zijn geheel als investeerdersbijdrage dient te worden beoordeeld. Hoewel de onderneming hiervan tot op heden nog maar 213 000 DEM heeft gebruikt, is niet uit te sluiten dat men door onvoorziene behoefte aan kasmiddelen ook een beroep moet doen op de resterende 87 000 DEM. In elk geval staat de onderneming het volledige bedrag van 300 000 DEM ter beschikking. Derhalve zouden de herstructureringskosten voor de onderneming in totaal op 2,378 miljoen DEM moeten worden geraamd.
- (27) Ten slotte merkt Duitsland iets op over de grootte van de onderneming en het relevante gebied. Duitsland benadrukt dat KHK een KMO is en dat het een management buy-out door voormalige werknemers van de onderneming betreft. De onderneming is gevestigd in een streek die overeenkomstig artikel 87, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag door een ernstig gebrek aan werkgelegenheid voor steun in aanmerking komt. Door de investeringen in KHK blijven 24 arbeidsplaatsen behouden in de regio, hetgeen bijdraagt aan de economische ontwikkeling ervan.

V. BEOORDELING VAN DE STEUNMAATREGEL

- (28) Overeenkomstig artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag zijn steunmaatregelen van de staten of in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt, voorzover deze steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt. Volgens de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie en het gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is er sprake van ongunstige beïnvloeding van het handelsverkeer indien de begunstigde onderneming een economische activiteit uitoefent waarbij handelsverkeer tussen lidstaten plaatsvindt.

- (29) De Commissie stelt vast dat de aangemelde steunmaatregel uit openbare middelen is bekostigd ten gunste van één enkele onderneming, die daardoor minder kosten had dan normaliter het geval zou zijn bij de uitvoering van het aangemelde herstructureringsplan. Bovendien produceert de begunstigde, KHK, metalen onderdelen waarin intracommunautair wordt gehandeld. Derhalve is op de steunmaatregel in kwestie artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag van toepassing.

1. Herstructureringssteun

- (30) Het aangemelde plan betreft de herstructurering van de onderneming overeenkomstig het door de investeerders ingediende herstructureringsplan. De Commissie stelt vast dat de herstructureringssteun ten gunste van ondernemingen in moeilijkheden getoetst dient te worden aan de kaderregeling.
- (31) De Commissie stelt vast dat de pas geregistreerde onderneming KHK delen van het MVB-kapitaal heeft overgenomen om een herstructurering mogelijk te maken. De MVB-activa werden overeenkomstig de regels van de Duitse insolventiewetgeving in het kader van een openbare biedingsprocedure verkocht. Uit de documenten die bij de aanmelding zijn verstrekt, concludeert de Commissie dat de MVB-activa tegen marktprijzen zijn verkocht aan de hoogstbiedenden.
- (32) Het begrip „onderneming in moeilijkheden” is in de regel niet van toepassing op een pas opgerichte onderneming. In verband met het bijzondere karakter van het transformatieproces in de nieuwe Duitse deelstaten heeft de Commissie de richtsnoeren evenwel ook op de zogenaamde Auffanglösungen (opsplitsingsconstructies) van toepassing verklaard ⁽⁷⁾, indien de verkoop van delen van de activa ertoe dient voortzetting van de activiteiten van een insolvente onderneming mogelijk te maken. De

⁽⁷⁾ Zie de goedkeuringen van de Commissie van 16 en 30 april 1997: steunmaatregelen nrs. N 874/96 en NN 139/96 ten gunste van Union Werkzeugmaschinen GmbH, brief D/3428 van 2.5.1997; steunmaatregel nr. N 892/96 ten gunste van Foron Haus- und Küchentechnik GmbH, brief D/4047 van 28.5.1997. Deze interpretatie is verwoord in voetnoot 10 bij punt 7 van de sinds 1999 geldende versie van de Communautaire richtsnoeren voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden (PB C 288 van 9.10.1999, blz. 2): „De enige uitzondering op deze regel vormen de eventuele gevallen die door de Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben worden behandeld in het kader van zijn privatiseringsopdracht en andere soortgelijke gevallen in de nieuwe deelstaten, en wel met betrekking tot ondernemingen die na een liquidatie of een overname van activa die vóór 31 december 1999 zijn geschied, zijn opgericht.”.

problemen van de nieuwe Duitse deelstaten in het algemeen, en die van het bedrijfsleven in het bijzonder, rechtvaardigen de toepassing van de richtsnoeren op dit soort ondernemingen.

(33) KHK is gevestigd in een van de nieuwe Duitse deelstaten. De verkoop omvatte alle activa van het voormalige MVB die nodig waren om de overgenomen productielijnen in bedrijf te houden. De economisch rendabele activiteiten van de MVB werden voortgezet. De activatransactie vormt derhalve een echte *Auffanglösung*, zodat de maatregelen ten gunste van KHK als herstructureringsmaatregelen kunnen worden aangemerkt.

(34) Er zij op gewezen dat op 9 oktober 1999 nieuwe Communautaire richtsnoeren voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden⁽⁸⁾ van kracht werden. Overeenkomstig punt 101 onderzoekt de Commissie de verenigbaarheid met de gemeenschappelijke markt van niet-aangemelde steunmaatregelen op de grondslag van de nieuwe richtsnoeren, indien de steun, of een gedeelte daarvan, na bekendmaking van de richtsnoeren is toegekend, en in alle andere gevallen op grondslag van de kaderregeling die van kracht was bij het toekennen van de steun. Aangezien alle steunmaatregelen in het onderhavige geval zijn verleend vóór het in werking treden van deze nieuwe richtsnoeren, worden zij getoetst aan de kaderregeling van 1994⁽⁹⁾.

(35) Zoals wordt uiteengezet in de kaderregeling, kan reddings- en herstructureringssteun volgens de Commissie bijdragen aan de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid zonder de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt zodanig te veranderen dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad in de zin van artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag, mits aan de in de kaderregeling beschreven voorwaarden is voldaan.

(36) De Commissie stelt vast dat van het totaal van 1 643 000 DEM aan openbare middelen die voor de tweede herstructurering zijn aangemeld, 653 000 DEM in het kader van goedgekeurde regelingen toegekende steun betreft. Bijgevolg worden deze steunmaatregelen gekwalificeerd als bestaande steun in de zin van artikel 1, onder b), punt ii), van Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag⁽¹⁰⁾, en bijgevolg hoeft de Commissie in de onderhavige beschikking niet te oordelen over de verenigbaarheid ervan met de gemeenschappelijke markt. Bij de beoordeling van de evenredigheid van de overige steun overeenkomstig punt 3.2.2, onder iii), van de kaderregeling wordt echter wel rekening gehouden met de bestaande steun ten bedrage van 653 000 DEM.

(37) Overeenkomstig de kaderregeling moet de steun in verhouding staan tot de kosten en baten van de herstructurering. In punt 3.2.2, onder iii), van de kaderregeling is vastgelegd dat de steun tot het voor de herstructurering noodzakelijke minimum moet worden beperkt en in verhouding dient te staan tot de voordelen die daarvan door de Commissie worden verwacht. Van de begunstigten wordt een aanzienlijke bijdrage uit eigen middelen aan het herstructureringsplan verwacht.

(38) Bij haar besluit tot inleiding van de procedure betwistte de Commissie of beide door de Deutsche Bank aan de onderneming verstrekte kredieten als bijdrage van de investeerder konden worden aangemerkt, aangezien deze werden gewaarborgd met door middel van steunmiddelen verworven activa. Bijgevolg twijfelde de Commissie eraan of de bijdrage van de investeerder als „aanzienlijk” in de zin van de kaderregeling diende te worden aangemerkt.

2. Het investeringskrediet ten belope van 415 000 DEM

(39) Bij het inleiden van de procedure werd betwijfeld of het investeringskrediet ten belope van 415 000 DEM als bijdrage van de investeerder kan worden aangemerkt, aangezien dit krediet, los van de door de investeerder/onderneming gestelde zekerheden⁽¹¹⁾, voor 80 % van het bedrag (332 000 DEM) is gewaarborgd door een garantie van de deelstaat. Bovendien werd het krediet gefinancierd op grond van een goedgekeurde steunregeling.

(40) De Commissie stelt vast dat de staatsgarantie werd verleend in het kader van een goedgekeurde garantieregeling⁽¹²⁾. Overeenkomstig de bepalingen van deze regeling kan de steunintensiteit van garanties ten behoeve van ondernemingen in moeilijkheden oplopen tot 100 %. Er zij op gewezen dat Duitsland in haar opmerkingen over het inleiden van de procedure een andere mening was toegedaan dan in de aanmelding, door te stellen dat het steunelement van het betreffende krediet ten hoogste 80 % van de krediet som, dat wil zeggen maximaal 332 000 DEM, bedraagt. Duitsland rekent enkel de resterende 83 000 DEM tot de bijdrage van de investeerder.

(41) Dit overwegende, en gelet op het feit dat KHK een onderneming in moeilijkheden was toen het krediet werd verleend en de kredietverstrekende bank om de honoreringsgarantie verzocht, meent de Commissie dat de honoreringsgarantie voor 80 % van het krediet, dat wil zeggen een bedrag van 332 000 DEM, als steun moet worden aangemerkt.

⁽⁸⁾ PB C 288 van 9.10.1999, blz. 2.

⁽⁹⁾ Zie voetnoot 6.

⁽¹⁰⁾ PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1.

⁽¹¹⁾ Persoonlijke garantie van de investeerders, een zekerheidsrecht (Grundschild) op het bedrijfsterrein, een overdracht van de eigendomstitel van activa als zekerheidsstelling en een globale overdracht van vorderingen op grond van verleende diensten en geleverde producten.

⁽¹²⁾ Garantierichtlijn van de Aufbaubank Thüringen, steunmaatregel nr. N 117/96.

(42) Afgezien van de garantie dient te worden geconstateerd dat het krediet weliswaar door een particuliere bank werd verleend, maar door de KfW in het kader van het ERP-Aufbauprogramm werd gefinancierd. Deze regeling betreft een goedgekeurde steunregeling om voor de overname van ondernemingen gesubsidieerde leningen te verstrekken aan particulieren, indien de voortzetting van de activiteiten van de onderneming daardoor wordt gewaarborgd en de betrokken particulieren niet over de noodzakelijke financiële middelen beschikken.

(43) De Commissie stelt vast dat de lening voor twaalf jaar is toegekend (1997-2009) tegen 5 % rente per jaar tot 31 maart 2007, en tussen 2000 en 2009 in gelijke tranches dient te worden terugbetaald. Het referentietarief bedroeg in maart 1997, toen het krediet werd verstrekt, 6,86 %. Aangezien de onderneming destijds in moeilijkheden verkeerde en een van de voorwaarden voor kredietverlening krachtens de goedgekeurde regeling inhield dat er geen andere financiering voorhanden was, moet worden verondersteld dat er geen bank bereid was om de onderneming een krediet van gelijke hoogte tegen marktvoorwaarden te verstrekken.

(44) Derhalve — aangezien een vergelijking met een commercieel rentetarief niet mogelijk is — wordt het rentepercentage van 5 %, overeenkomstig de Mededeling van de Commissie over de methode waarmee de referentie- en disconteringspercentages worden vastgesteld⁽¹³⁾, afgetrokken van het referentiepercentage van 6,86 % + 4 %. Het verschil van 5,86 % tussen deze percentages wordt aangemerkt als steun ten gunste van de onderneming voor de 20 % van de lening waarop de garantie geen betrekking heeft. De looptijd van de lening in aanmerking genomen levert een disconteringsberekening van het gesubsidieerde rentetarief naar de waarde in 1997 een steunbedrag op van 24 966 DEM.

3. Het rekening-courantkrediet van 213 000 DEM (maximaal 300 000 DEM)

(45) Bij het inleiden van de procedure betwijfelde de Commissie of het rekening-courantkrediet van 213 000 DEM tegen marktvoorwaarden werd verleend en derhalve als bijdrage van de investeerder kan worden beschouwd, aangezien het door met staatssteun verworven activa is gewaarborgd.

(46) Wanneer de Commissie onderzoekt of een lening tegen marktvoorwaarden is verleend, toetst zij gewoonlijk de kredietvoorwaarden en de feiten uit het standpunt van de kredietverlenende bank. De Commissie kan dan tot de slotsom komen dat de lening tegen marktvoorwaarden is

verstrekt, indien het een particuliere bank betreft, de rente overeenkomt met de marktvoorwaarden, en de zekerheden overeenstemmen met de vaste praktijk van de bank en door de kredietnemer zijn gesteld.

(47) De Commissie stelt vast dat ondernemingen in de regel hun activa/toekomstige inkomsten aanwenden als garantie voor bedrijfskredieten. Dit zijn de meest gangbare garanties, die ook door de banken worden gevraagd. Zonder inzet van de activa van een onderneming zou financiering van activiteiten, investeringen, enz. niet mogelijk zijn.

(48) Voorts stelt de Commissie vast dat zij in eerdere gevallen waarop de kaderregeling van toepassing was het gebruik van staatssteun voor de verwerving van activa van de onderneming in moeilijkheden heeft toegestaan⁽¹⁴⁾. De Commissie is het met Duitsland eens dat de steun juist is bedoeld om de begunstigde in staat te stellen deel te nemen aan het commerciële handelsverkeer. Ook stemt de Commissie ermee in dat ondernemingen in de regel hun vaste activa, vorderingen, enz. als garantie gebruiken voor langlopende externe financiering van hun activiteiten en/of voor kredieten voor verdere investeringen.

(49) Op grond hiervan meent de Commissie dat het feit dat de met staatssteun verworven activa werden gebruikt als garantie voor een krediet, op zich niet de conclusie rechtvaardigt dat het krediet niet tegen marktvoorwaarden werd verleend en bijgevolg een steunelement bevat.

(50) De Commissie stelt vast dat het krediet — afgezien van de grond en de machines — tevens met een overdracht van vorderingen en van het eigendom van eindproducten aan de bank, alsook met een persoonlijke garantie van de vier aandeelhouders is gewaarborgd. Het rentetarief bedraagt 9 %. Er zijn in verband met het rekening-courantkrediet derhalve geen aanwijzingen dat het krediet niet tegen marktvoorwaarden werd verleend. Derhalve merkt de Commissie het krediet als externe financiering in de zin van de kaderregeling aan.

(51) Voorts wijst de Commissie op de opmerking van Duitsland dat het door de Duitse bank aan KHK toegekende rekening-courantkrediet van maximaal 300 000 DEM, in zijn geheel als bijdrage van de investeerders dient te worden aangemerkt omdat de onderneming tot dusverre nog maar 213 000 DEM heeft aangesproken, hoewel haar een totaalbedrag van 300 000 DEM ter beschikking staat om in de behoefte aan kasmiddelen te voorzien tijdens het herstructureringsproces.

⁽¹³⁾ PB C 273 van 9.9.1997, blz. 3.

⁽¹⁴⁾ Sysma Antriebstechnik GmbH (steunmaatregel nr. N 220/98), Finow Rohrleitungssystem- und Anlagenbau (steunmaatregel nr. NN 3/98), Schiess Wema GmbH (steunmaatregel nr. NN 68/98), Auerbach Maschinenfabrik GmbH (steunmaatregel nr. NN 46/98), Thüringer Pianoforte GmbH (steunmaatregel nr. N 18/2000).

- (52) De Commissie stelt vast dat in het aangemelde herstructureringsplan rekening werd gehouden met een financieringsbehoefte van in totaal 2 291 000 DEM. In het herstructureringsplan dienen de totale herstructureringskosten en de verdeling hiervan tussen overheid en begunstigde vermeld te worden. Volgens de verdeling in de aanmelding gold slechts 213 000 DEM van het kaskrediet als investeerdersbijdrage. Aangezien een wijziging van het herstructureringsplan alleen onder bepaalde omstandigheden kan worden onderzocht en de herstructureringsperiode in 1999 eindigde, komt de Commissie tot de slotsom dat er geen aanleiding is om het aangemelde herstructureringsplan met terugwerkende kracht te wijzigen. Derhalve worden in totaal 2 291 000 DEM als de totale kosten van de herstructurering aangemerkt, en 213 000 DEM als bijdrage van de investeerder middels de kredietlijn van de Deutsche Bank ter financiering van deze kosten.

4. De evenredigheid van de steun

- (53) Op basis van de verklaringen in de overwegingen 39 tot en met 52 gaat de Commissie ervan uit dat de openbare financiering van de herstructurering als volgt is opgebouwd:

Openbare financiering

Middelen uit hoofde van de Gemeinschaftsaufgabe (goedgekeurde regeling) ⁽¹⁾	344 000 DEM
Investeringssubsidies (goedgekeurde regeling) ⁽²⁾	39 000 DEM
KMO-regeling ⁽³⁾	140 000 DEM
Bijdrage in de personeelskosten ⁽⁴⁾	130 000 DEM
Op bepaalde voorwaarden terugvorderbare lening van de Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (BvS)	960 000 DEM
Deelstaatgarantie van 80% voor het investeringskrediet ⁽⁵⁾ en een gesubsidieerd rentetarief ⁽⁶⁾	356 966 DEM
Totaal	1 969 966 DEM

⁽¹⁾ 26e kaderplan, steunmaatregel nr. N 123/97, goedgekeurd door de Commissie op 30 juli 1997 (Gemeinschaftsaufgabe).

⁽²⁾ Bijzondere afschrijvingsregeling 1997-1999, steunmaatregel nr. NN 47/94.

⁽³⁾ KMU-Programm Thüringen, steunmaatregel nr. N 480/94.

⁽⁴⁾ Overeenkomstig § 10 van het Sozialgesetzbuch III, goedgekeurd door de Commissie op 8 december 1997, steunmaatregel nr. NN 107/97.

⁽⁵⁾ Goedgekeurde regeling, steunmaatregel nr. N 117/96, goedgekeurd door de Commissie op 1 december 1996.

⁽⁶⁾ ERP-Aufbauprogramm, steunmaatregel nr. N 563/c/94, goedgekeurd door de Commissie op 1 december 1994.

- (54) De Commissie stelt vast dat de steun in de vorm van de deelstaatgarantie en het gesubsidieerde rentetarief ten belope van 356 966 DEM op goedgekeurde steunregelingen berust. Derhalve worden deze maatregelen als bestaande steun in de zin van artikel 1, onder b), punt ii), van Verordening (EG) nr. 659/1999 gekwalificeerd, en bijgevolg hoeft de verenigbaarheid met de gemeenschappelijke markt in de onderhavige beschikking niet door de Commissie te worden beoordeeld. Bij de beoordeling van de evenredigheid van de steun overeenkomstig punt 3.2.2, onder iii), van de kaderregeling zal overigens wel rekening worden gehouden met deze bestaande steun.

- (55) Aangezien de steunelementen van het krediet van 415 000 DEM 356 996 DEM bedragen, moet nog worden onderzocht of de resterende 58 034 DEM als bijdrage van de investeerder in de zin van de kaderregeling moet worden aangemerkt.

- (56) In de kaderregeling is vastgelegd dat van de begunstigten doorgaans een belangrijke bijdrage aan het herstructureringsplan uit eigen middelen of door externe financiering wordt verwacht. Het begrip „externe financiering” is in de praktijk van de Commissie opgevat als financiering tegen marktvoorwaarden.

- (57) De Commissie stelt vast dat in het onderhavige geval één enkel krediet meerdere steunelementen bevat. Als voor het door de Commissie te onderzoeken krediet uitsluitend een deelstaatgarantie of een rentesubsidie was verleend, dan zou dit onderzoek kunnen uitwijzen dat het deel van de maatregel dat niet door openbare middelen gedekt is, en waarvan het risico door de particuliere bank of met andere zekerheden is gedekt, als bijdrage van de investeerder dient te worden aangemerkt, mits de andere kredietvoorwaarden overeen zouden komen met hetgeen op de markt gebruikelijk is.

- (58) In het onderhavige geval kan deze conclusie echter niet worden getrokken. Ten eerste gelden voor het niet door de garantie gedekte deel geen marktvoorwaarden, aangezien het rentetarief door de overheid wordt gesubsidieerd. Voorts kan na onderzoek van het steunelement in het gesubsidieerde rentetarief, het andere deel van het krediet vanwege de deelstaatgarantie niet worden aangemerkt als tegen marktvoorwaarden toegekend.

- (59) De Commissie is derhalve van mening dat door de cumulerende werking van de verschillende steunelementen het resterende bedrag van 58 034 DEM niet kan worden aangemerkt als financiering tegen marktvoorwaarden.

- (60) Op basis van de verklaringen in de overwegingen 55 tot en met 59 gaat de Commissie ervan uit dat de bijdrage van de investeerder aan de herstructurering als volgt is opgebouwd:

Bijdrage van de investeerder:

Gestort kapitaal van KHK	50 000 DEM
Kredietlijn	213 000 DEM

- (61) De Commissie stelt vast dat de steunintensiteit van de herstructurering 86 % bedraagt en de bijdrage van de investeerder 11,5 % ⁽¹⁵⁾.
- (62) De Commissie stelt vast dat KHK een KMO is in een voor steun in aanmerking komende streek en momenteel 27 werknemers in dienst heeft. Volgens de gedragslijn die de Commissie in het verleden steeds heeft aangehouden ten aanzien van Oost-Duitse ondernemingen keurde zij steun aan KMO's goed wanneer er sprake was van een vergelijkbaar hoge bijdrage van de investeerder ⁽¹⁶⁾. In deze gevallen sorteerden de goedgekeurde steunmaatregelen een beperkt effect op de liquiditeit, zodat de onderneming geen extra middelen ter beschikking kwamen, die zouden kunnen worden gebruikt voor agressief en marktvervalsend gedrag ten opzichte van de concurrentie. Bovendien droegen de investeerders zelf met eigen kapitaal bij aan de herstructurering.
- (63) In het onderhavige geval wordt het grootste deel van de steun in het kader van een goedgekeurde steunregeling toegekend (1,01 miljoen DEM). De „ad hoc”-steun, een onder bepaalde voorwaarden terug te betalen lening ten belope van 960 000 DEM, werd gebruikt om de activa van de onderneming te verwerven. De steunmaatregelen hadden derhalve een beperkt effect op de liquiditeit. Bovendien zijn beide kredieten die de onderneming zijn verleend, gewaarborgd met persoonlijke garanties van de vier investeerders. Aldus droegen de investeerders met eigen kapitaal zelf bij aan de herstructurering.
- (64) De Commissie is derhalve van mening dat de bijdrage van de begunstigten kan worden aangemerkt als belangrijk in de zin van de kaderregeling. Bijgevolg meent de Commissie dat de steun voldoet aan de voorwaarde van punt 3.2.2, onder iii), van de kaderregeling,

namelijk dat steunmaatregelen in verhouding moeten staan tot de kosten en baten van de herstructurering.

VI. CONCLUSIE

- (65) De Commissie is van mening dat Duitsland door het verlenen van de steun artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag heeft geschonden. De Commissie acht de steun echter met artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag verenigbaar, aangezien zij strookt met de Communautaire kaderregeling van 1994 voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De steun ten belope van 491 000 EUR (960 000 DEM), die Duitsland ten gunste van KHK Verbindetechnik GmbH Brotterode heeft verleend, is overeenkomstig artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag met de gemeenschappelijke markt verenigbaar.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland.

Gedaan te Brussel, 3 juli 2001.

Voor de Commissie

Mario MONTI

Lid van de Commissie

⁽¹⁵⁾ Het resterende kredietbedrag van 58 034 DEM, dat overeenkomt met 2,5 % van de herstructureringskosten, wordt evenmin als investeursbijdrage of als steun aangemerkt.

⁽¹⁶⁾ Steunmaatregelen nrs. NN 131/96 GMB Magnete Bitterfeld (12 %), NN 61/98 Stahl- und Maschinenbau Rostock (12 %) en C 27/98 Draiswerke (11 %).

RECTIFICATIES

Rectificatie op Beschikking 2001/781/EG van de Commissie van 25 september 2001 tot vaststelling van een handleiding van ontvangende instanties en een lijst van de stukken waarvan de betekening of kennisgeving mogelijk is op grond van Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken

(Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen L 298 van 15 november 2001)

Bijlage I, deel II.B „OOSTENRIJK”, bladzijde 232, kolom 2 (naam van de desbetreffende gemeente), bij postcode 4800:

in plaats van: „Attang-Puchheim”,

te lezen: „Attnang-Puchheim”.
